

ครอบครัวแห่งความสุข



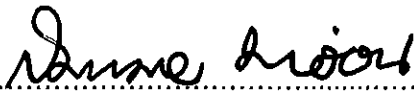
ศิลปนิพนธ์เสนอเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์
พฤษภาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

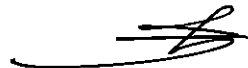
THE FAMILY OF HAPPINESS



**An Art Thesis Submitted in Partial Fulfillment
Of the Requirements
For the Degree in of Bachelor of Fine and Applied Arts
Program in Visual Art Design
May 2018
Copyright 2018 by Naresuan University**

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์ได้พิจารณาศิลปนิพนธ์เรื่อง “ครอบครัวแห่งความสุข”
ของนางสาวสโรชา จำนงค์จิตร เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ของมหาวิทยาลัยนเรศวร



.....ประธาน
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมหมาย มาอ่อน)


.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)


.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวีศักดิ์ พรหมรัตน์)


.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์อาคม ทองโปร่ง)


.....กรรมการ
(อาจารย์วิจิตร สมบูรณ์เอนก)


.....กรรมการ
(อาจารย์ลศนา วงศ์สวัสดิ์)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สันต์ จันทร์สมศักดิ์)

คณบดีคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2561

ชื่อเรื่อง	ครอบครัวแห่งความสุข
ผู้วิจัย	นางสาวสโรชา จำนงค์จิตร
ประธานที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุรชาติ เกษประสิทธิ์
กรรมการที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทวิวิศม์ พรหมรัตน์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปะนิพนธ์ ศป.บ. สาขาวิชาออกแบบทัศนศิลป์ มหาวิทยาลัยนเรศวร,2561
คำสำคัญ	ครอบครัว,สมบูรณแบบ

บทคัดย่อ

การสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมสื่อผสมศิลปะนิพนธ์ ภายใต้หัวข้อเรื่อง "ครอบครัวแห่งความสุข" นี้ มีวัตถุประสงค์ในการสร้างสรรค์เพื่อผู้สร้างสรรค์เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการ สร้างสรรค์ศิลปะ ที่จะสามารถตอบสนองต่อความคิดและความรู้สึกของผู้สร้างสรรค์ที่ต้องการเติมเต็มความสุขในชีวิตได้โดยผลงานจะแสดงออกถึงคุณค่าทางความงามหรือสุนทรียภาพในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ลักษณะเป็นทั้งรูปธรรม นามธรรม และคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) ผสมผสานกับแนวรูปแบบ ความคิดหรือความหมายนิยม (Instrumentalism) โดยบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับ แห่งศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด ตลอดจนนำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะไว้อย่างเป็นระบบใน รูปเอกสารภาคศิลปะนิพนธ์โดยมีการวางแผนดำเนินงาน คือ เริ่มจากศึกษาข้อมูลทั้งในส่วนภาคเอกสารและ ทางโครงสร้างศิลปะรวมถึงองค์ประกอบศิลปะ งานทัศนศิลป์ และรูปภาพประกอบนิทาน วรรณกรรม รูปแบบงาน ศิลปะ ผลงานของศิลปินต่างๆมาวิเคราะห์และประมวลความรู้นำมาสู่ขั้นตอนการทำภาพร่างและขยายภาพผลงานจริง

ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุดนี้แสดงถึงความงามทางสุนทรียภาพผ่านรูปทรงต่างๆ วิถีทัศน์ ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แรงบันดาลใจมาจากการค้นคว้ากับสถานที่นั้นๆ นอกจากนี้ผู้สร้างสรรคยังนำภาพประกอบ วรรณกรรมมาสร้างจินตนาการถึงโลก ในอุดมคติอีกด้วย โดยถ่ายทอดผ่านตัวงานศิลปะ ใช้ทัศนธาตุอันมีหัวใจสำคัญ อาทิ รูปทรง เส้น สี ลักษณะพื้นผิว ที่ว่าง เป็นต้น โดยเนื้อหา นั้นจะแสดงอารมณ์ถึงความสุข ความอบอุ่นที่เกิดขึ้นภายในครอบครัว ส่วนทางด้านกลวิธีนั้นผู้สร้างสรรคนำการมีมือเย็บปักถักร้อย ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้สร้างสรรคถนัดนำมาประยุกต์ให้เข้ากับงานจิตรกรรม จนเกิดเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสมที่มีรูปแบบอัตลักษณ์เฉพาะตนอย่างลงตัว

Title	The family of happiness
Autor	Sarocho Jamnongjit
Advisor	Assist.Prof.Surachat Ketprasit
CO – Aavior	Assist.Prof.Dr.Thawirat Phromrat
Academic Paper	Thesis B.F.A. in Visaul Art Design, Naresuan University, 2018
Keywords	Family,Perfect

ABSTRACT

The art thesis under the title " THE FAMILY OF HAPPINESS" which purpose of learning and understanding a processes of art creation. This would be able to respond a feeling and thought of auther that would like to show a happiness in life which beauty of values even paining aesthetics on mixed media art. Formalism are combining between thought patterns and meaningful. Instrumentalism are intergration form of art of language as beauty and art is a language of thought, which leading into art creation as well as thesisform. Under the processes operation, started as research on relating document with objective and art structure as well as artistic elements, visual arts, literatureand picture art form. Moving to parts of analysis artists work and processing a data lead to draft creation,until final art work.

This thesis are focused on showing a beauty of arts which inspired by Inspired by familiarity with the place., all creator are uually used on illustrated astorybooks which show a key arts work such as shape, color, style, texture, space, etc.Content shows the emotions that occur within the family.In the tactics, the creator of embroidery.This is what the creators used to apply to the painting to a mixed media painting with a unique identity style.

ประกาศคุณูปการ

ผู้สร้างสรรค์ขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงในความกรุณาของคุณพ่อ นที จ่านงคจิตร และคุณแม่รัตนพร ไชยา บิดาและมารดาของผู้สร้างสรรค์ที่คอยอบรมเลี้ยงดูให้เป็นคนดีและส่งเสริมให้ทุนในการ ศึกษา ตั้งแต่วัยเยาว์จนถึงปัจจุบัน พร้อมทั้งคอยให้กำลังใจที่ดีแก่ผู้สร้างสรรค์ ผู้สร้างสรรค์ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุชาติ เกษประสิทธิ์ ประธานที่ปรึกษา ศิลปินแห่งชาติ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร.ทวีรัศมิ พรหมรัตน์ กรรมการที่ปรึกษา ที่คอยให้คำแนะนำตลอดระยะเวลา ในการทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ และ ขอกราบขอบพระคุณคณะอาจารย์ ในภาคออกแบบทัศนศิลป์ ที่ให้คำแนะนำ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องของผลงาน ศิลปินด้วยความเอาใจใส่จนทำให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ อย่างสมบูรณ์และทรงคุณค่า

ขอบคุณมหาวิทยาลัยนเรศวรและคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ที่ให้การดูแลให้ที่พักพิงอาศัย ตลอด ระยะเวลาสี่ปี

ขอบคุณเพื่อนๆทุกคนที่คอยช่วยเหลือในทุกๆด้าน อาทิ ช่วยอธิบายงานในเวลาที่ผู้สร้างสรรค์ ไม่เข้าใจ และ คอยเป็นกำลังใจที่ดีให้ผู้สร้างสรรค์เสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากศิลปนิพนธ์ฉบับนี้ผู้สร้างสรรค์ขอให้ผู้ที่ต้องการ ศึกษา ศิลปินที่ชุดครอบครัวแห่งความสุขได้รับความรู้ความเข้าใจของผลงานได้รู้แนวทาง ความคิดกลวิธีและกระบวนการทำงานของผู้สร้างสรรค์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ขอบเขตของการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	5
คำจำกัดความ.....	5
2 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์.....	6
ที่มาของแนวความคิดและแรงบันดาลใจ.....	6
การศึกษาบทความเกี่ยวกับครอบครัว.....	6
หลักการองค์ประกอบศิลป์.....	10
การศึกษาทางด้านเทคนิคเย็บปักถักร้อย.....	10
อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิศิลปะ.....	14
อิทธิพลที่ได้รับจากผลงานของศิลปิน.....	18
สรุปใจความสำคัญของศิลปะนิพนธ์.....	23
3 การพัฒนาและขั้นตอนการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์.....	24
การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์.....	25
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์.....	27
ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล.....	28
ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด.....	29
อุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน.....	33
ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์.....	54
4 การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลงานศิลปะ.....	55
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 1	56
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปะนิพนธ์ ชั้นที่ 2	62

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3.....	68
การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4.....	74
5 บทสรุปและข้อเสนอแนะ.....	80
อภิปรายผลการสร้างสรรคงานศิลปนิพนธ์.....	81
สรุปผลการอภิปรายการสร้างสรรคงานศิลปนิพนธ์โดยรวม.....	82
บรรณานุกรม.....	83
ประวัติผู้สร้างสรรค์.....	84



สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 ภาพการสอยผ้า.....	10
2 ภาพการเนา.....	11
3 ภาพการสอยพื้นปลา.....	11
4 ภาพการด้นถ้อยหลัง.....	12
5 ภาพการเย็บตะเข็บเย็บหุ้ม.....	12
6 ภาพการปักทึบ.....	13
7 ภาพการเย็บแบบปมฝรั่งเศส.....	13
8 ภาพการเย็บลายปักกริมผ้าห่ม.....	14
9 ภาพความฝันของซาโลเม (LA VISION DESALOME).....	15
10 Les Demoiselles d' Avignon.....	17
11 ภาพHouses at L'EstaqueL'Estaque.....	17
12 ภาพผลงานของ Teresa Lim.....	18
13 ภาพผลงานเย็บปักของ Cayce Zavaglia.....	19
14 ภาพผลงานของ Ana Teresa Barboza.....	22
15 ภาพผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นแรงบันดาลใจ.....	24
16 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	25
17 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	25
18 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3.....	26
19 ภาพผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะก่อนการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	26
20 ภาพแผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะของผู้สร้างสรรค์.....	29
21 ภาพวัสดุอุปกรณ์.....	34
22 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1.....	35
23 ภาพการพัฒนาแบบร่างชิ้นที่ 1.....	35
24 ภาพขั้นตอนการชิงผ้าลินินกับสะดึง.....	36
25 ภาพร่างแบบลงในสะดึง.....	37
26 ภาพการปักด้ายลงบนสะดึง.....	37
27 ภาพการจัดเรียงองค์ประกอบ.....	38

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
28 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ชิ้นที่ 1.....	39
29 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2.....	40
30 ภาพการพัฒนาแบบร่างชิ้นที่ 2.....	40
31 ภาพขั้นตอนการชิงผ้าลินินกับสะดึง.....	41
32 ภาพแบบร่างลงในสะดึง.....	41
33 ภาพการพันไหมพรมกับสะดึง.....	42
34 ภาพการนำผ้ามาชิงกับสะดึงที่พันไหมพรมแล้ว.....	42
35 ภาพการนำลูกบิดมาร้อยกับสะดึง.....	43
36 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ชิ้นที่ 2.....	43
37 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	44
38 ภาพการจัดเตรียมอุปกรณ์	45
39 ภาพการจัดเรียงองค์ประกอบ	46
40 ภาพโครงเหล็กที่ออกเสร็จแล้ว	46
50 ภาพการพันไหมพรมกับสะดึง	47
51 ภาพการนำลูกบิดมาร้อยกับสะดึง	47
52 ภาพการนำสะดึงมาติดตั้งกับโครงเหล็ก.....	48
53 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ชิ้นที่ 3	48
54 ภาพแบบร่างศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4.....	49
55 ภาพการพัฒนาแบบร่างชิ้นที่ 4.....	49
56 ภาพการตัดเหล็กและออกเหล็ก.....	50
57 ภาพทาสีโครงเหล็ก	50
58 ภาพร่างแบบลงในสะดึงและปัก.....	51
59 ภาพการพันสะดึงด้วยไหมพรม.....	51
60 ภาพการร้อยลูกบิด.....	52
61 ภาพการนำลูกบิดมาร้อยกับโครงบ้าน	52
62 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์ชิ้นที่ 4.....	53
63 ภาพแผนผังการวิเคราะห์รูปทรงรูปแบบของผู้สร้างสรรค์	55
64 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 1	56

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
65 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น	57
66 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสี่	58
67 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์	59
68 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	60
69 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 2	62
70 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น	63
71 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสี่	64
72 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์	65
73 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	65
74 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 3	68
75 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น	69
76 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสี่	70
77 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์	71
78 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	71
79 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4	74
80 ภาพแสดงแผนภาพการวิเคราะห์เส้น	75
81 ภาพแสดงภาพของโครงสร้างสี่	76
82 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์	77
83 ภาพวิเคราะห์พื้นที่ว่าง	77

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของปัญหา

ครอบครัว หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มีความผูกพันและการใช้ชีวิตร่วมกัน ทำหน้าที่เป็นสถาบันหลัก เป็นแกนกลางของสังคมที่เป็นรากฐานสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำรงชีวิตครอบครัวมีหลากหลายรูปแบบและหลายลักษณะ นอกเหนือจากครอบครัวที่ครบถ้วนทั้งบิดา มารดา และบุตร จึงทำให้เกิดสถาบันครอบครัว

สถาบันครอบครัว หมายถึงแบบแผนพฤติกรรมที่คนที่มาติดต่อกันเกี่ยวข้องกับครอบครัวและเครือญาติจะต้องปฏิบัติติดตาม นั่นคือคนที่เป็ญาติกันโดยสายเลือดเช่นเป็นพ่อเป็นแม่ พี่น้องกัน เป็นญาติกันทางการแต่งงาน เช่น สามี ภรรยา เป็นเขยเป็นสะใภ้กัน หรือการรับไว้เป็นญาติ เช่น เป็นบุตรบุญธรรม เป็นต้น

คนเหล่านี้ จะต้องปฏิบัติไปตามกฎเกณฑ์แบบแผน ที่สังคมเป็นผู้กำหนดขึ้น เรียกว่าสถาบันครอบครัว ซึ่งครอบคลุมแนวทางในการปฏิบัติในเรื่องต่างๆ เหล่านี้ คือการเลือกคู่หมั้น การหมั้น การแต่งงาน การเลี้ยงดู การอบรมขัดเกลา การหย่าร้างและเรื่องที่เกี่ยวข้องกับครอบครัวและเครือญาติทั้งหมด

ครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบมีแบ่งแยกแยะหลายประเภท เช่น การหย่าร้าง การแยกกันอยู่ หรือการโศกนาฏกรรมที่พ่อแม่ไม่ได้เลี้ยงดูมาตั้งแต่เด็ก ทำให้เด็กบางคนเกิดปัญหา เช่น การน้อยเนื้อต่ำใจ และทำให้ไม่เข้าใจในกรณีที่พ่อแม่อาจมีปัญหาบางอย่างทำให้ไม่สามารถอยู่กันแบบพร้อมหน้าได้ และทำให้เกิดเป็นครอบครัวที่ไม่อบอุ่นได้

ด้วยตัวของผู้สร้างสรรค์ ที่อาศัยอยู่ในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบมาตั้งแต่วัยเยาว์ คือไม่สามารถอยู่ร่วมกัน พ่อ แม่ พี่สาว และผู้สร้างสรรค์ ด้วยปัญหาทางความคิดของ พ่อ แม่ ของผู้สร้างสรรค์ ที่ไม่สามารถเข้าใจกันได้มาโดยตลอด

แต่อย่างไรก็ตามคำว่าครอบครัวนั้น ตัวผู้สร้างสรรค์ พ่อ แม่ และพี่สาว ก็ยังติดติดต่อกันตลอดเวลา ทำให้ผู้สร้างสรรค์มีความอบอุ่นใจ และไม่คิดว่าตนเองมีปมด้อย เพราะว่าครอบครัวเป็นสถาบันที่สำคัญ ครอบครัวเป็นการรวมตัวของบุคคลที่มีความรัก ความผูกพันกัน มีปฏิสัมพันธ์

กันช่วยเหลือเกื้อกูล ครอบครัวเป็นสถาบันสังคมที่เล็กที่สุดแต่มีความสำคัญที่สุด เพราะเป็นหน่วยสังคมแรกที่หล่อหลอมชีวิตของคนในครอบครัวให้การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอน ครอบครัวเป็นแหล่งผลิตคนเข้าสู่สังคม สังคมจะดีมาน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับครอบครัว เพราะครอบครัวเป็นสถาบันแรกที่ทำให้การอบรมสั่งสอน หล่อหลอมพฤติกรรม การกระทำ ความคิด ความรู้สึก เรียกโดยรวมกันว่า ช่วยหล่อหลอมบุคลิกภาพของมนุษย์ การสร้างและพัฒนาคุณภาพของมนุษย์ในสังคม

จากข้อมูลดังกล่าวนี้ ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความรัก ความผูกพันภายในครอบครัว ถึงแม้ว่าเราจะไม่สามารถอยู่ด้วยกันแบบสมบูรณ์แบบ แต่เราก็ใช้ความรัก ความเข้าใจ ทำให้ครอบครัวเราสมบูรณ์แบบได้

ดังนั้นผู้สร้างสรรค์ได้นำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานทัศนศิลป์ ประเภทจิตรกรรมสื่อประสมโดยใช้เทคนิคการเย็บปักถักร้อย ด้วยวัสดุ เข็ม ด้าย ผ้า และลูกปัดในการร้อยจำนวน 3 ชิ้นโดยเป็นลักษณะกึ่งนามธรรม(Semi - abstract) เพื่อแสดงออกถึงความอบอุ่น ความสุขภายในครอบครัว ผ่านทัศนระแนวความคิดที่ว่าศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิดและความหมาย (Instrumentalism)และศิลปะเป็นภาษาแห่งความงาม(Formalism)ที่มีเอกลักษณ์และสุนทรีย์ภาพการสำแดงออกเฉพาะตน

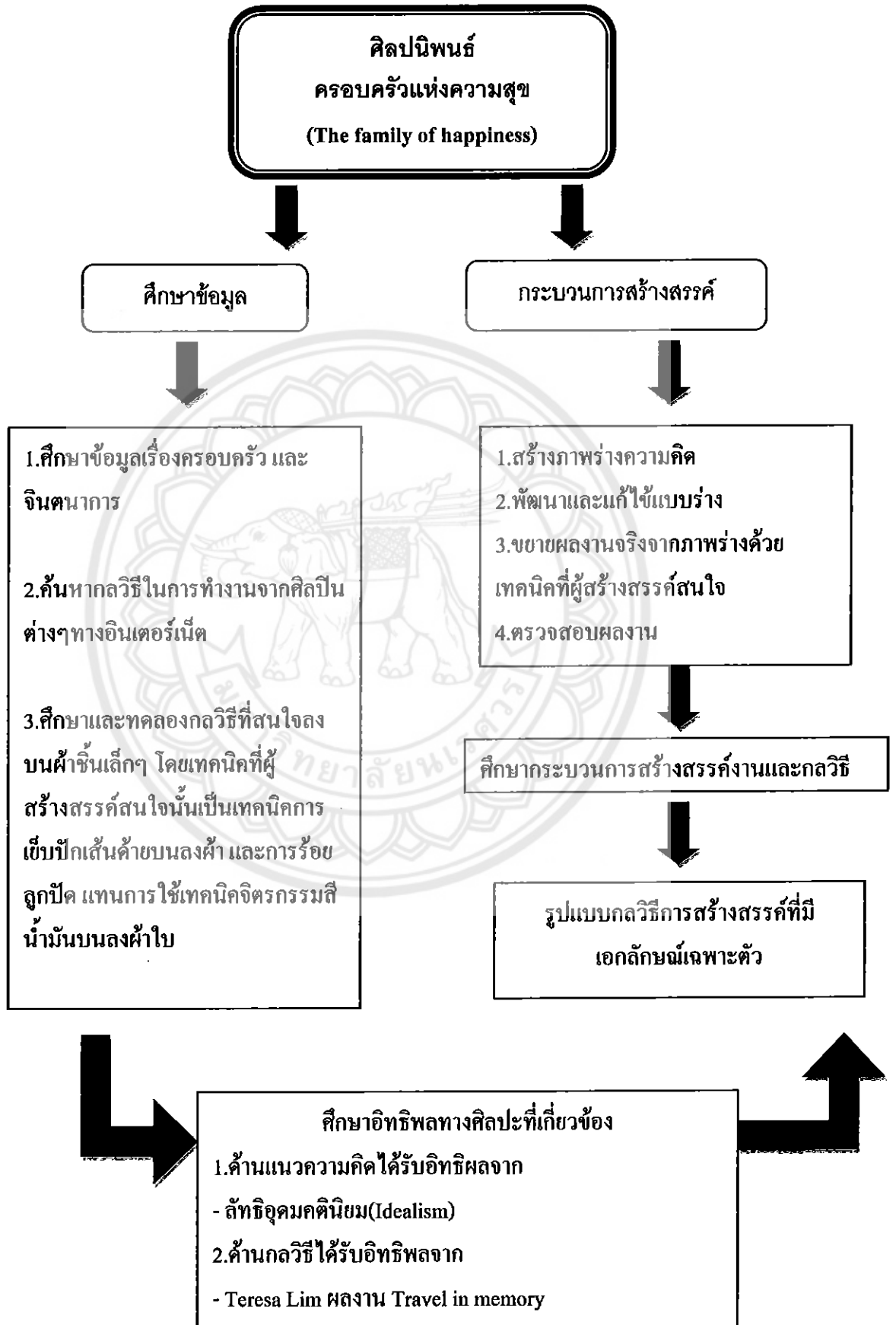
วัตถุประสงค์ของการวิจัยสร้างสรรค์

1. สร้างสรรค์ผลงานรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสมในลักษณะกึ่งนามธรรม (Semi - abstract)
2. เพื่อเป็นการศึกษาค้นคว้าในกระบวนการ ขั้นตอนของการสร้างสรรค์ผลงานทางทัศนศิลป์ และนำไปสู่การบันทึกข้อมูลการสร้างสรรค์ผลงานไว้อย่างเป็นระบบในรูปแบบเอกสารภาคศิลปนิพนธ์
3. เพื่อแสดงออกถึงจินตนาการ ความรัก ความรู้สึก ความผูกพันที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวของผู้สร้างสรรค์
4. เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่รับชมผลงานเกินจินตนาการร่วมกับงาน และสามารถนำไปต่อยอดประยุกต์ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงานของผู้รับชมได้

5. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจถึงรูปแบบเนื้อหา ในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน
ทัศนศิลป์อันตอบสนองความคิดอารมณ์ความรู้สึกและแสดงออกมาให้ปรากฏถึงคุณค่าทางศิลปะ
ความงาม สุนทรียภาพในรูปแบบงานจิตรกรรมสีผสม



แนวความคิดที่ใช้ในการวิจัย



ขอบเขตของการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรม ศิลปนิพนธ์เรื่อง ครอบครัวแห่งความสุข

- 1.เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมกลวิธีสื่อผสม แบบเย็บปักถักร้อย โดยรูปแบบผลงานมีลักษณะแบบรูปธรรมแนวจิตรนิยามกึ่งนามธรรม
- 2.เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรมที่กำหนดแนวคิด เนื้อหา มาจากอารมณ์ความรู้สึกภายในครอบครัว
- 3.เป็นผลงานทัศนศิลป์จิตรกรรม ที่มีการแสดงออกในรูปแบบเฉพาะตัว โดยใช้กลวิธีการสร้างสรรค์เย็บปัก
- 4.จำนวนผลงาน 4 ภาพ

คำสำคัญหรือคำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ครอบครัว (Family)หมายถึง กลุ่มของบุคคลที่สืบเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษเดียวกัน มีความใกล้ชิดกัน

สมบูรณ์แบบ (Perfect)หมายถึง ที่ดีพร้อมอย่างไม่มีที่ติหรือไม่มีข้อบกพร่องใดๆ



บทที่ 2

เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ครอบครัว เป็นสถาบันหนึ่งในสังคมที่ประกอบด้วยสมาชิกตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป มาอยู่ร่วมกันในครัวเรือนเดียวกันในฐานะสามีภรรยาพ่อแม่พี่น้องมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด โดยการสมรส การสืบสายโลหิตหรือการยอมรับตามกฎหมาย มีการตัดสินใจร่วมกันมีการรับรู้ความทุกข์สุข มีการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกัน ช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกัน และกัน มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมและจริยธรรมต่างๆเพื่อการดำรงอยู่ในสังคมต่อไป

เนื่องจากตัวของผู้สร้างสรรค์ไม่ได้มีครอบครัวที่อยู่กันพร้อมหน้า แต่ทุกคนยังติดต่อกันอยู่แบบห่างๆ ซึ่งทำให้รู้สึกอบอุ่นใจทุกครั้งที่ได้ติดต่อกัน ผู้สร้างสรรค์เลยอยากสร้างสรรค์ผลงานที่มีทุกคนอยู่กับพร้อมหน้ากันในบ้านที่ดูแลรู้สึกอบอุ่น มีความสุข ซึ่งในทางเป็นจริงไม่สามารถที่จะเกิดขึ้นได้เลย จึงเป็นเหตุทำให้ผู้สร้างสรรค์มีแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ศิลปะนิพนธ์ ชุดครอบครัวแห่งความสุข

ในการสร้างสรรค์ครั้งนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาข้อมูลเอกสารที่มีการสอดคล้องกับเนื้อหาในการวิจัยและรูปแบบในการวิจัย ดังนี้

1. การศึกษาแบบแผนครอบครัวที่สมบูรณ์
2. การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์
3. การศึกษากลวิธีกำเริบปักถักร้อย
4. การศึกษาอิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ
5. การศึกษาอิทธิพลที่ได้รับจากงานของศิลปิน

1. การศึกษาแบบแผนครอบครัวที่สมบูรณ์

ครอบครัวอบอุ่น คือครอบครัวที่สมบูรณ์แบบ การ มีครอบครัวที่อบอุ่นทำให้เราดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข คนที่มีครอบครัวอบอุ่นย่อมมีความได้เปรียบ เพราะสามารถ ทำหน้าที่ได้เหมาะสม และทำให้สมาชิกในครอบครัวมีสุขภาพจิตดีไปด้วย

นิยาม "ครอบครัวที่อบอุ่น"

1. มีขอบเขตที่เหมาะสม ทั้งขอบเขตส่วนบุคคล และคนในครอบครัว
2. มีความผูกพันทางอารมณ์ที่เหมาะสม ไม่ห่างเกินไป และไม่ใกล้ชิดกันเกินไป สมาชิกในครอบครัวมีความเป็นตัวของตัวเอง แต่ยังคงความเป็นหนึ่งอันเดียวกันในครอบครัว
3. มีการจัดลำดับอำนาจ และความเป็นผู้นำที่ชัดเจน

4. สมาชิกมีบทบาทหน้าที่ชัดเจน และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสอดคล้องกัน
5. โครงสร้างและการปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวมีความยืดหยุ่นดีและเหมาะสม
6. สามารถแก้ไขความขัดแย้งได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. มีการจัดระบบภายในครอบครัวอย่างมีประสิทธิภาพ
8. มีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ
9. มีเครือข่ายทางสังคมที่ดี และมีความสัมพันธ์ที่ดีกับครอบครัว
10. สมาชิกในครอบครัวใช้เวลาอยู่ร่วมกันตามสมควร

ความผูกพัน : ตัวแปรความอบอุ่นในครอบครัว

ครอบครัวจะมีแรงผลักดันอยู่ 2 แรงที่ต่อสู้กันอยู่เสมอคือ แรงที่ดึงสมาชิกให้เข้าหากัน เป็นอันหนึ่งอันเดียว กัน ทั้งความคิด ความรู้สึก การกระทำ และแรงผลักดันที่ทำให้สมาชิกอยู่ห่างออกจากกัน เพื่อให้ชีวิตอย่างอิสระและเป็นตัวของตัวเอง

แรงผลักดันทั้ง 2 จะสมดุลกันในครอบครัวที่อบอุ่น แม้บางครั้งแรงผลักดันแบบหนึ่ง อาจมากกว่าอีกแบบหนึ่ง แต่ก็จะเป็นอยู่ชั่วคราว และจะกลับคืนสู่สภาวะสมดุลในที่สุด โดยความผูกพันทางอารมณ์แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ

ครอบครัวที่ผูกพันแน่นแฟ้นเกินไป

เกิดขึ้นจากการที่สมาชิกในครอบครัวทำในสิ่งที่แตกต่างไปจากที่เคยทำมา ก็เกิดความเครียดขึ้นมาในครอบครัวทันที ความเครียดนี้อาจกระทบถึงความสัมพันธ์ และการปฏิบัติหน้าที่ด้านอื่นๆ ของครอบครัว เช่น ลูกทำใน สิ่งที่พ่อแม่ไม่ชอบ หรือไม่เห็นด้วย และให้ลูกตัดสินใจว่า จะทำตามใจตัวเอง หรือยอมทำตามที่พ่อแม่ต้องการ ผลของความผูกพันที่มากเกินไปนั้นจะทำให้สมาชิกในครอบครัวไม่สามารถพึ่งพาตนเองได้เช่นแม่ที่ผูกพันแน่นแฟ้นกับลูกมากเกินไป อาจทำให้พ่อห่างเหินไปโดยอัตโนมัติ โดยเด็กจะพึ่งแม่ไปโดยอัตโนมัติและไม่รู้จักโต

ครอบครัวที่เหินห่างทางอารมณ์

สำหรับครอบครัวที่ผูกพันระหว่างกันน้อย แม้สมาชิก ในครอบครัวจะมีอิสระมาก ก็จะเป็นความอิสระที่ไม่สมบูรณ์ เพราะขาดความรู้สึกเป็นส่วนตัวและความรู้สึกที่พึ่งพิงกันในยามจำเป็น นอกจากนี้ การที่ต่างคนต่างอยู่จะทำให้ไม่สามารถร่วมทำภารกิจที่สำคัญให้สำเร็จได้ เช่น ครอบครัวที่พ่อกับแม่ไม่มีความผูกพันใกล้ชิดกัน ย่อมไม่สามารถร่วมมือกันปกครองลูกได้

ความผูกพันทางอารมณ์ที่เหมาะสมที่สุดคือ ความผูกพันระดับกลาง เพราะคนในครอบครัวจะมีความเป็น อิสระ แต่ยังคงความผูกพันกับครอบครัวเดิมอยู่ ทั้งนี้ การจะมีครอบครัวที่อบอุ่นได้นั้น ครอบครัวจะต้องสร้างความสมดุลระหว่างความเป็นอิสระและความผูกพันกับครอบครัว ได้อย่าง

เหมาะสม

ผู้นำในครอบครัว : บทบาทผู้สร้างความอบอุ่นในครอบครัว

ทุกครอบครัวต่างก็มีผู้นำในการตัดสินใจและแก้ไขปัญหาต่างๆ แต่ความเป็นผู้นำไม่ควรถูกจำกัดให้อยู่กับคนใดคนหนึ่ง เช่น พ่อแม่ไม่ควรเป็นผู้นำคนเดียว หรือแม่ไม่ควรเป็นผู้นำคนเดียว เพราะหากครอบครัวต้องตกอยู่ในภาวะความตึงเครียด ผู้เป็นพ่อและแม่ต้องมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และร่วมกันเป็นผู้นำในการแก้ไขปัญหาด้วยกัน

จากการศึกษาครอบครัวของวัยรุ่นในประเทศแคนาดา พบว่า วัยรุ่นในครอบครัวที่พ่อเป็นผู้นำในแบบประชาธิปไตย จะมีความมั่นคงทางอารมณ์มากกว่า วัยรุ่นที่มาจากครอบครัวที่พ่อหรือแม่มีอำนาจเพียงคนเดียว

ดังนั้น หากต้องการมีครอบครัวที่อบอุ่น สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวจะต้องมีบทบาทความเป็นผู้นำในวาระที่แตกต่างกันออกไป เช่น แม่จะเป็นผู้นำและเป็น ผู้ตัดสินใจเกี่ยวกับการดูแลครอบครัว และการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น เรื่องอาหารการกินในบ้าน ส่วนพ่อจะเป็นผู้นำในเรื่องที่สำคัญ เช่น เรื่องภายนอกบ้าน และสมาชิก ในบ้านควรมีส่วนในการสนับสนุนความคิดของผู้นำในครอบครัว

เมื่อใดก็ตามที่เกิดปัญหาความขัดแย้งในครอบครัว คนในครอบครัว จะต้องช่วยกันแก้ไขความขัดแย้งให้กลับคืนสู่สภาพปกติโดยเร็วที่สุด โดยสามารถแก้ไขความขัดแย้งได้ 3 วิธีคือ

1. การร่วมมือกัน โดยคนในครอบครัวต้องหันหน้าเข้าหากัน และพูดคุยถึงปัญหาอย่างตรงไปตรงมา เพื่อหาข้อยุติที่เหมาะสม

2. การขอมเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหา โดยที่อีกฝ่ายหนึ่งยอมลงให้อีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อเป็นการยุติความขัดแย้ง หรือเพื่อไม่ให้ปัญหาลุกลามออกไป

3. การพยายามเอาชนะ เป็นการช่วงชิงอำนาจว่าใครจะเป็นใหญ่ ใครจะแพ้ ใครจะชนะ ซึ่งไม่ทำให้ปัญหายุติได้ แต่จะทำให้สถานการณ์รุนแรงยิ่งขึ้น เพราะการแก้ไขปัญหาคด้วยการเอาชนะกัน นั้นไม่ใช่วิธีการที่ได้ผล ยิ่งถ้ามีการดึงบุคคลที่ 3 เข้ามาก็จะทำให้เกิดปัญหาอื่นๆ ตามมาเป็นลูกโซ่ เมื่อมีความขัดแย้งเกิดขึ้นในครอบครัว เรามักจะดึงเอาบุคคลที่ 3 เข้ามาเกี่ยวข้อง ทำให้ความขัดแย้งโยงโยงในรูปแบบต่างๆ ดังนี้

1. การทำให้เป็นแพะรับบาป เป็นความขัดแย้งที่เกิด จากบุคคล 2 คน แต่ไม่ได้แก้ไขปัญหอย่างตรงไปตรงมา กลับเป็นการโยนบาปให้บุคคลที่ 3 แทน เช่น พ่อกับแม่ ทะเลาะกัน แต่โยนความผิดให้ลูก ทำให้ดูเหมือนพ่อแม่ไม่มีปัญหากัน แต่แท้ที่จริงปัญหาความขัดแย้งยังคงอยู่

2. การเข้าพวกกันแบบขำมุ่น เป็นวิธีที่พ่อหรือแม่ดึงลูกเข้ามาเป็นพวก เพื่อที่จะต่อต้านอีกฝ่ายหนึ่ง โดยจะเลี้ยงลูกแบบตามใจ เพื่อให้ลูกมาเป็นพวกของตน ทำให้มีการสลับบทบาท

หน้าทีกัน โดยแทนที่พ่อแม่จะมาดูแลลูก กลับเป็นลูกทำหน้าที่ดูแลพ่อแม่เสียเอง

3. การร่วมมือกันเพื่อเอาใจใส่ลูก เป็นวิธีที่พ่อและแม่ต่างก็ร่วมมือให้ความสนใจ เพื่อแก้ไข ปัญหาของลูก ทำให้ลืมปัญหาระหว่างกันไปชั่วคราว โดยจะมองว่าลูกเป็น คนอ่อนแอ หรือเป็นเด็ก ไม่ดีที่ต้องการการดูแลอย่างใกล้ชิด

4. การแข่งขันระหว่างพ่อและแม่ โดยพ่อแม่ต่างก็ดึงลูกเข้ามาเป็นพวกของตน ทำให้ลูก เกิดความสับสนว่า จะเป็นพวกของพ่อดี หรือพวกของแม่ดี ไม่รู้ว่าจะจงรักภักดีกับใครดี

ครอบครัวที่พ่อแม่แก้ไขความขัดแย้งในลักษณะ ดังกล่าว จะทำให้เกิดผลเสียดังนี้

1. การดึงเอาบุคคลที่ 3 เข้ามาเกี่ยวข้อง อาจทำให้ความรู้สึกของพ่อแม่ดีขึ้นบ้าง เพราะไม่ต้องแก้ไขปัญหา เอง แต่ก็ไม่ได้เป็นการแก้ไขความขัดแย้งที่ถูกต้องและเหมาะสม

2. พ่อแม่จะเอาตัวเองเป็นศูนย์กลาง จะทำให้พ่อแม่ มีนิสัยเอาแต่ใจตนเอง เพราะได้รับการดูแลเอาใจใส่จากลูกมากเกินไป

3. พัฒนาการของเด็กไม่ได้รับการตอบสนอง เพราะแทนที่พ่อแม่จะเป็นคนดูแลเอาใจใส่ลูก กลับเป็นฝ่ายลูกต้องมาดูแลเอาใจใส่พ่อแม่แทน เด็กที่ถูกดึงเข้าไปโยงใยกับปัญหาจะทำให้ไม่สามารถพัฒนาตัวเองได้ดีพอ และไม่สามารถแยกตัวเองออกจากครอบครัวได้เมื่อถึงเวลา

4. สูญเสียความสัมพันธ์ระหว่างเด็กกับพ่อหรือแม่ เช่น แม่ที่เข้าพวกกับลูกสาวและกีดกันพ่อ จะทำให้ลูกสาวห่างเหินพ่อ และทำให้มีผลต่อพัฒนาการทางอารมณ์ของ เด็ก

หนทางที่ถูกต้องในการแก้ไขปัญหา ความขัดแย้งในครอบครัว คือ การสื่อสาร เพราะการสื่อสารทำให้ครอบครัวมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน แต่การสื่อสารที่ดีย่อมต้องอาศัยทักษะและความสามารถที่ดี เช่นการเข้าใจความรู้สึกของอีกฝ่าย การฟังผู้อื่น การพูดจาประคับประคองอีกฝ่ายหนึ่ง เพื่อให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว

ในทางกลับกัน การพูดจาตำหนิติเตียน หรือทำให้เกิดความรู้สึกในเชิงลบ จะยิ่งทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกโกรธ เสียใจ ตึงเครียด ขัดแย้ง และนำมาซึ่งความรุนแรงในครอบครัวทั้งในด้านท่าที วาจา และการกระทำที่ รุนแรง กับนักจิตวิทยา มอง ปัญหา ความรุนแรงในครอบครัวว่า เป็นปัญหา ที่ผู้กระทำการรุนแรงมีลักษณะบุคลิกภาพที่ผิดปกติ เฉพาะบุคคล โดย ให้เหตุผล ว่า ผู้เป็นสามีในครอบครัวอื่นที่อยู่ภายใต้โครงสร้างสังคม ในระดับชนชั้นเดียวกัน ได้รับการขัดเกลาจาก วัฒนธรรมทางสังคมแบบเดียวกัน มิใช่จะกระทำรุนแรงต่อภรรยาเช่นเดียวกันทุกครอบครัว มีเพียง ส่วนน้อยที่กระทำพฤติกรรมเช่นนี้

การสร้างความรักและความอบอุ่นในครอบครัว จะเป็นเสมือนภูมิคุ้มกันให้ครอบครัวหลีกเลี่ยง และห่างไกลจากความรุนแรง และจะเป็นพื้นฐานที่ดีสำหรับการสร้างความมั่นคงให้กับสังคมในที่สุด

2. การศึกษาหลักการองค์ประกอบศิลป์

การจัดองค์ประกอบทางศิลปะเป็นหลักฐานสำคัญสำหรับผู้สร้างสรรคโดยผู้สร้างสรรคนั้นได้ศึกษาการจัดองค์ประกอบ และมีการสนใจในการจัดองค์ประกอบความสมดุล 2 ข้างเท่ากัน (Symmetrical Balance) หมายถึง การจัดวางองค์ประกอบต่างภายในตัวงานมีองค์ประกอบสองข้างเท่ากัน และนำมาจัดเรียงใหม่เป็นการจัดองค์ประกอบความสมดุล 2 ข้างไม่เท่ากัน (Asymmetrical Balance) เพราะว่างานศิลปะนิพนธ์ของผู้สร้างสรรคจะเป็นการทำงานในการจัดองค์ประกอบเป็น 2 ขั้นตอน คือการจัดองค์ประกอบแบบเท่ากันในตัวงานเย็บปัก และนำตัวงานเย็บปักมาจัดองค์ประกอบแบบ 2 ข้างไม่เท่ากันมาจัดแสดง

3. การศึกษากลวิธีการเย็บปักถักร้อย

การเย็บปักถักร้อยเป็นศิลปะที่มีความงามและมีเสน่ห์อย่างหนึ่ง ทำให้ผู้สร้างสรรคเกิดความสนใจในกลวิธีการเย็บปักถักร้อยมาสร้างสรรคงานศิลปะ โดยผู้สร้างสรรคได้ศึกษาดังนี้

1. สอย (Slip Stitch หรือ Ladder Stitch)

เป็นการเย็บผ้าสองชั้นให้ติดกัน โดยที่ไม่ให้มองเห็นด้าย ดังนั้นเราควรเลือกด้ายที่สีใกล้เคียงกับผ้ามากที่สุด วิธีการพับปลายผ้าสองชั้น แล้วประกบกัน จากนั้นก็ปักเข็มขึ้นจากด้านล่างของผ้าชั้นแรก แล้วปักลงตรงรอยพับ ซึ่งตรงกับจุดเดิมของผ้าที่เพิ่งปักขึ้นมา แล้วก็ปักขึ้นมาโดยเว้นระยะห่าง 1 เซนติเมตรของผ้าชั้นเดิม แล้วก็ปักลงขึ้นตรงข้าม ทำแบบนี้วนไปจนจบชิ้นงาน ก็จะได้ผ้าสองชั้นที่ติดกัน



ภาพประกอบที่ 1 การสอยผ้า

2.เนา (Running Stitch)

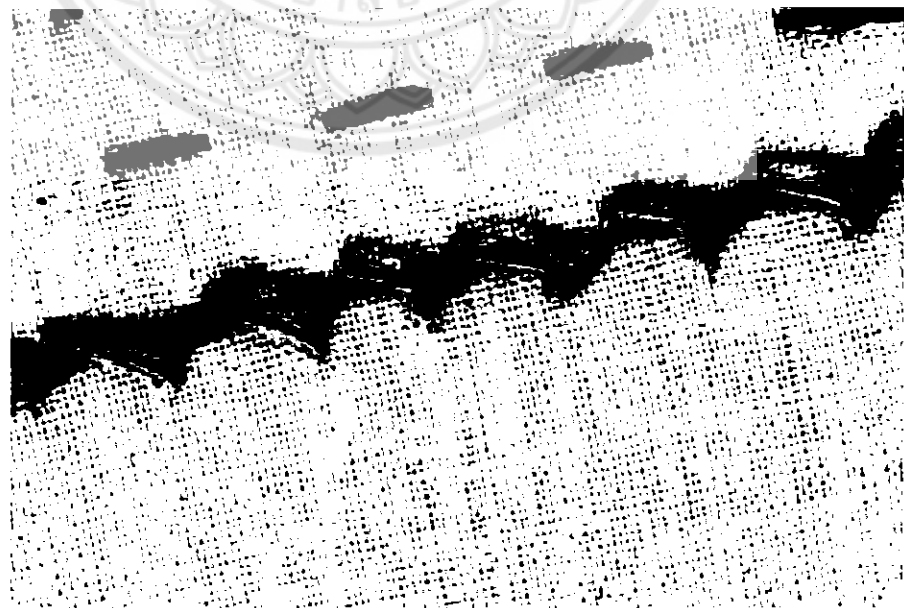
เนาคือการเย็บแบบด้านเส้นสีเขียวทั้ง 2 เส้นด้านบนคะ เป็นการเย็บแบบง่ายที่มักใช้เย็บขอบแบบธรรมดาพื้นฐาน และเมื่อต้องการยึดผ้า 2 ชิ้นเข้าด้วยกันแบบชั่วคราวแล้วละก็ การเย็บเนาตะเข็บค่อนข้างห่างกันก็เป็นตัวเลือกที่ดี แต่หากต้องการตะเข็บแน่นหนาาก็ให้เย็บถี่ ๆ



ภาพประกอบที่ 2 การเนา

3.สอยฟันปลา (Catchstitch)

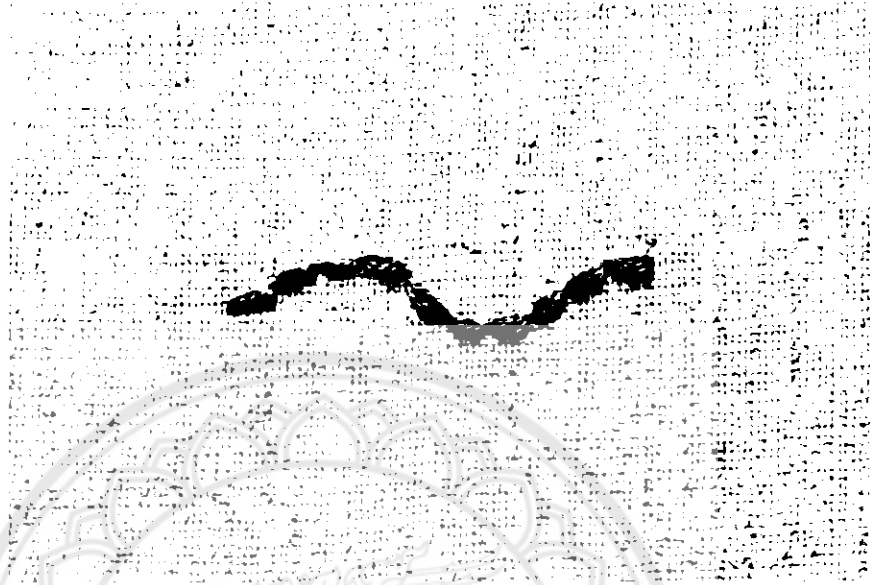
สอยฟันปลาสีฟ้าที่เห็นด้านบนนี้เป็นตะเข็บแบบเห็นเพียงครั้งเดียวตรงผ้าด้านหน้าจะคะ และยังเป็นตะเข็บที่เหมาะสมมากสำหรับเย็บขอบผ้า หรือใช้กับงานที่เป็นวงกลม



ภาพประกอบที่ 3 การสอยฟันปลา

4. ดันถอยหลัง (Backstitch)

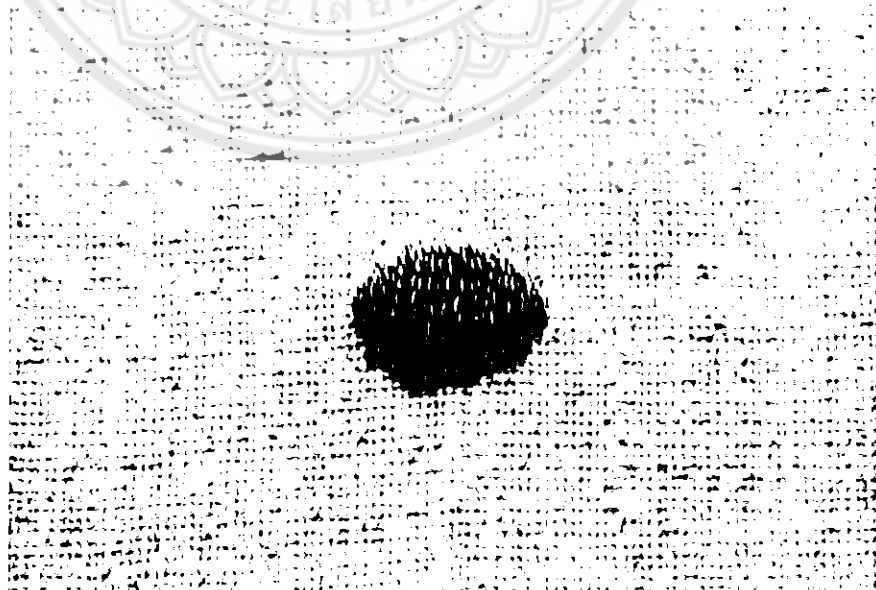
ดันถอยหลังเป็นการเย็บชั้นพื้นฐานที่สำคัญมากเลยคะ เพราะใช้กันบ่อย ๆ แถมยังเป็นลายเย็บที่แข็งแรงมาก เหมาะสำหรับเย็บผ้าให้ติดกันแน่น ทั้งยังใช้ปักลายผ้า



ภาพประกอบที่ 4 การดันถอยหลัง

5. การปักทึบ

คือการปักไหมให้เต็ม ตามแบบที่เราต้องการ คือการวาดแบบขึ้นมาก่อน เช่น ลี้อ หรือใบไม้ กลีบดอกไม้ จากนั้นก็ปักขึ้น ลง ให้ไหมติดกัน ยากตรงที่กระยะให้เรียบ ไหมไม่ซ้อนกัน แล้วก็ตรงจุดที่เราวาด เหมือนการระบายสีให้กับรูปวาด แต่แทนสีด้วยไหมต่างๆ



ภาพประกอบที่ 5 การปักทึบ

6. การเย็บตะเข็บเย็บหุ้ม

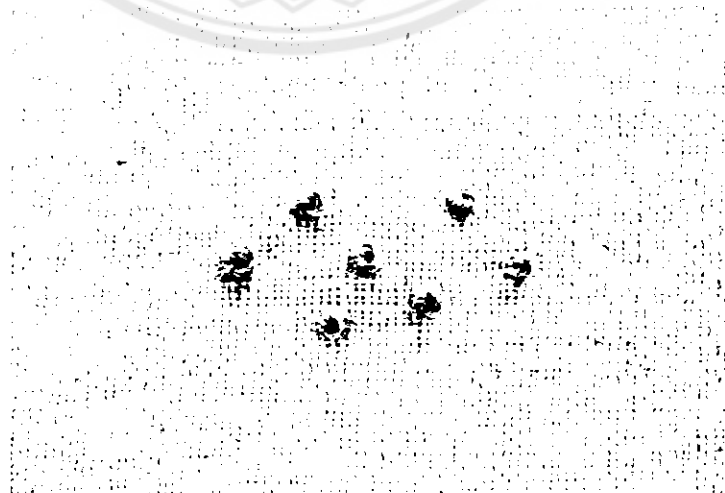
เป็นการเย็บขอบผ้า ให้ผ้าสองชิ้นติดกัน คล้ายการเย็บแบบสอย แต่จะเห็นด้ายเยอะกว่า แล้วก็เย็บง่ายกว่า วิธีก็คือ ซ่อนปมไว้ในรอยพับของผ้า แล้วก็ปักขึ้นมาตรงรอยพับของผ้าชิ้นเดิม ไม่ต้องห่างจากปมมาก จากนั้นก็ปักให้ผ้าชิ้นที่สองติดกับผ้าชิ้นแรก เว้นระยะห่างให้เท่ากันในแต่ละครั้ง แล้วก็พยายามเย็บให้ชิดขอบที่สุด



ภาพประกอบที่ 6 การเย็บตะเข็บเย็บหุ้ม

7. การเย็บแบบปมฝรั่งเศส

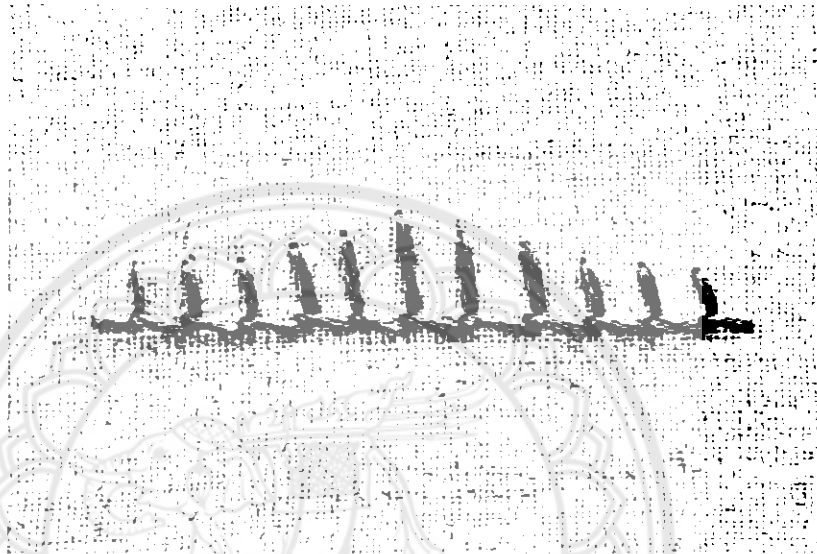
การปักปมฝรั่งเศส ซึ่งจะมีรูปร่างเป็นปมเล็กๆ แบบนี้ การปักก็คือปักเข็มขึ้นมา แล้วก็ใช้ไหมพันรอบเข็ม 2-3 รอบ แล้วก็ปักลงไปจุดเดิม ง่าย และน่ารัก ส่วนมากจะใช้ตกแต่งงานปักทั้งหลาย หรือจะใช้เป็นเกสรดอกไม้



ภาพประกอบที่ 7 การเย็บแบบปมฝรั่งเศส

8. ลายปักกริมผ้าห่ม

เหมือนจะยาก แต่ง่ายมากและสวยด้วย วิธีก็คือปักเข็มขึ้นมา แล้วปักลงทำมุมเฉียงค่ะ ก่อนจะดึงด้ายนั้น ให้ปักขึ้นมาตรงกับสองจุดแรก ทำมุมเป็นรูปสามเหลี่ยม แล้วสอดเข็มขึ้นมาระหว่างด้ายที่ยังไม่ดึง แล้วก็ดึงให้ตึงเลย ก็จะได้เป็นรูปมุมฉากแล้ว จากนั้นก็ปักทำมุมเฉียงเหมือนเดิม ก่อนจะดึงด้าย ก็ให้ปักขึ้นมาแล้วก็สอดเข็มเข้าไปก่อนดึงให้ตึง ทำวนไปเรื่อยๆ ก็จะได้รูปแบบนี้ ความสูงต่ำของด้าย เราสามารถกำหนดได้เองเลย



ภาพประกอบที่ 8 การเข็บลายปักกริมผ้าห่ม

4. อิทธิพลที่ได้รับจากลัทธิทางศิลปะ

1. ลัทธิไอดีลลิสม์ (IDEALISM)

เกิดเมื่อ (ค.ศ.1860) ศิลปินในลัทธิไอดีลลิสม์ จะมีทัศนคติในการสร้างผลงาน คือ แสดงให้เห็นแง่ดีของชีวิต แสดงความคิดเห็นที่ฝันหรือความรู้สึกลับ

คำว่า ไอดีลลิสม์ (Idealism) ในทางปรัชญาหมายถึง ปรัชญาจิตนิยม ซึ่งเชื่อว่าสรรพสิ่งทั้งมวลล้วนเป็นจิตไม่ใช่วัตถุ ตรงกันข้ามกับพวกวัตถุนิยมที่เชื่อว่าสรรพสิ่งคือวัตถุ ในทางสุนทียศาสตร์และศิลปะมีความหมายถึงความงามที่สมบูรณ์แบบ และอยู่เหนือเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมใดๆ โดยความหมายทางศิลปะหมายถึงศิลปะคลาสสิกหรือศิลปะของกรีกและโรมัน รวมทั้งศิลปะในยุคต่อมาที่เอาแนวคิดของกรีกโรมันมาสร้างใหม่เช่น สมัยเรเนซองส์(Renaissance) หรือสมัยนีโอคลาสสิกเป็นต้น ศิลปะอุดมคติจากฝั่งตะวันตกได้แนวคิดจากเพลโต นักปรัชญากรีกซึ่งกล่าวว่าความงามที่สมบูรณ์แบบนั้นมีอยู่เฉพาะในโลกแห่งอุดมคติ(The World of Ideal) ดังนั้นความงามของสรรพสิ่งในโลกนี้ล้วนเป็นเพียงภาพจำลองความงามจากโลกแห่งอุดมคติซึ่งไม่งามหรือสมบูรณ์แบบเท่า ต่อมา

แนวคิดเกี่ยวกับโลกแห่งอุดมคติของเขาถูกคัดค้านจากอริสโตเติล(Aristotle) ซึ่งเป็นลูกศิษย์เขาเองที่เชื่อว่าความงามที่เป็นอุดมคติต้องเป็นสิ่งจับต้องได้ และอยู่บนโลกนี้ หรือที่เรียกว่ามีสภาพเป็นวัตถุภาวะ(Subjective Idealism) ถ้าต้องการสัมผัสความงามแบบอุดมคติต้องใช้วิธีการสังเกตจากความงามสรรพสิ่งบนโลกนี้มาประมวลผลผสมผสานกับความคิดของมนุษย์ให้เกิดเป็นความงามที่สมบูรณ์แบบที่สามารถจับต้องได้ จากแนวคิดนี้เองได้ก่อให้เกิดเป็นงานศิลปะคลาสสิกของกรีกที่ได้จากการสังเกตสัดส่วนและองค์ประกอบความงามจากการศึกษาสังเกตธรรมชาติมาประมวลกับกฎเกณฑ์ทางสัดส่วนคณิตศาสตร์ ดังที่ซุซีสศิลปินกรีกวาดภาพเฮเลนแห่งทรอยโดยการสังเกตความงามจากผู้หญิงงามสองร้อยคน ข้อถกเถียงของเพลโตและอริสโตเติลนี้เองได้กลายเป็นแนวคิดทางปรัชญาพลาโต(Platonic Ideal) และถูกสืบทอดตั้งแต่สมัยกรีกโบราณจนถึงศตวรรษที่ 15 จนก่อให้เกิดความรุ่งเรืองทางศิลปะยุคเรเนซองส์ ภาพจิตรกรรมฝาผนังของราฟาเอลชื่อ สำนักเอเธนส์ และการแสวงหากฎเกณฑ์ทางความงามพบได้งานผลงานภาพสเก็ตซ์ชื่อ วิสทรูเวียสแมนของดา วินชี Idea หมายถึง ความคิด ความนึกคิด ความคิดในอุดมคติ



ภาพประกอบที่ 9 ชื่อผลงาน ความฝันของซาโลเม (LA VISLON DESALOME)

ศิลปิน กุสตาฟ มอโร (Gustave Moreay)

ที่มา <https://www.google.co.th/searchLA+VISLON+DESALOME&lbm>

2. ลัทธิศิลปะแบบคิวบิสม์ (Cubism)

ศิลปะแบบคิวบิสต์ เป็นการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางศิลปะแบบเก่าอย่างสิ้นเชิง โดยไม่ได้เน้นการแสดงออกถึงความรู้สึกของศิลปินหรือค่อนข้างที่จะหลุดออกไปจากชีวิตประจำวัน เหมือนอย่างที่ศิลปะแบบอิมเพรสชันนิส เคยทำมา

ศิลปะแบบคิวบิสม์ (Cubism) คือ การค้นหาความงามจากรูปทรงของเหลี่ยม ลูกบาศก์ ค้นหาโครงสร้างตามความจริงที่เป็นแห่ง ๆ มากกว่าจะไปเน้นที่รายละเอียดในธรรมชาติ ถือเป็นการสร้างสรรค์งานศิลปะที่แสดงให้เห็นวัตถุตามมิใช่แค่การเลียนแบบวัตถุ เพราะยังคงมีเนื้อหาและเรื่องราวในภาพอยู่ อาจถือได้ว่าเป็นศิลปะที่พยายามเชื่อมโยงทั้งทางความคิด และสายตา เข้าด้วยกันเพราะการสร้างผลงานทางศิลปะแบบคิวบิสม์นั้นเป็นการ สร้างรูปทรงเรขาคณิต โดยการหาโครงสร้างแยกย่อยแล้วนำมาประกอบเข้ากันใหม่ โดยสีที่ใช้ จะใช้สีมืด ไม่สด ไม่รุนแรง เป็นสีแบน ๆ หรือบางทีจะนำโครงสร้างด้านหน้าและด้านหลังมาประกอบพร้อม ๆ กันเพื่อให้สามารถเห็นวัตถุนั้น ทั้งสองด้านได้ในคราวเดียวกันและเห็นถึงความตื้นลึกของภาพแม้อยู่ในระนาบเดียวกัน ซึ่งศิลปะแบบคิวบิสม์นั้นเป็นอีกหนึ่งวิธีการแก้ปัญหาของภาพเขียนที่มีเพียงสองมิติและตาเห็นได้แค่ด้านเดียว โดยหลักสุนทรียศาสตร์ของศิลปะแบบคิวบิสต์อยู่ที่ กฎของการควบคุมความรู้สึก อารมณ์และการแสดงออกที่ต้องมีการพิจารณากลั่นกรองเสียก่อน

ศิลปะแบบคิวบิสต์แบ่งออกเป็นสามยุคโดยใน ยุคแรก คือ ยุคคิวบิสม์วิเคราะห์ งานศิลปะจะมุ่งเน้นไปที่การวิเคราะห์โครงสร้างและการแปรระนาบแล้วสร้างรูปทรงที่เป็นเหลี่ยมเป็นสันขึ้นมาโดยลดระยะในช่วงความลึกจากความเป็นอยู่ในธรรมชาติหรือที่ทัศนวิสัยจริงมาทำให้มวลสารทั้งหลายอัดรวมกันเหมือนภาพนูนโดยจะเน้นเรื่องน้ำหนัก ความแข็งแรงของวัตถุและปริมาตรและตัดรายละเอียดความซับซ้อนของวัตถุจริงออกไป เช่นบ้านและต้นไม้จะลดรูปทรงลงเหลือแค่ก้อนเหลี่ยมหรือรูปโค้งอย่างง่าย ๆ

ยุคที่สอง ยุคทอง ยุคของคิวบิสม์วิเคราะห์ศิลปินจะจำแนกวัตถุออกเป็นส่วนต่างๆ จะไม่แสดงให้เห็นโดยชัดเจนว่าจะอะไรเป็นอะไร จะขยายให้เกิดมุมเด่นของแต่ละวัตถุชัดเจนยิ่งขึ้นแล้วจึงผสมผสานวัตถุต่างๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งภาพโดยนำวัตถุต่างๆ นั้นมาปรากฏอยู่คู่กันเป็นวิธีการทำระนาบให้เชื่อมโยงกันไปเรื่อยๆ ไม่แสดงให้เห็นส่วนละเอียดของแต่ละวัตถุมากนัก โดยเส้นขอบอาจถูกสลับหายเข้าไปในบริเวณสี และสีในภาพเป็นมักจะเป็นสีเทาอมน้ำตาล การนำวัตถุที่ถูกมองจากมุมมองที่ต่างกัน ทั้งเบื้องบน ด้านข้าง ด้านหน้า หรือด้านใด ๆ มารวมกันให้เกิดเอกภาพ อยู่ในองค์เดียวกัน ทางด้านรูปทรงก็ถูกทำลายจนเกือบอยู่ในสภาพนามธรรม

ยุคที่สาม คิวบิสม์สังเคราะห์ ผลงานในยุคนี้เริ่มมีการนำวัสดุต่างๆ มาคละเคล้าปะติดรวมเข้าด้วยกันกับการวาดภาพ วัสดุเหล่านั้นอาจจะใช้แผ่นกระดาษ เศษหนังสือพิมพ์ แผ่นกระดาษเก่า ผ้า ฯลฯ วิธีนี้เรียกว่า Collage มีการเขียนตัวหนังสือหรือกระดาษหนังสือพิมพ์ ปะลงผืนผ้าใบทำให้เห็น

คุณค่าของงานศิลปะโดยการนำตัวอักษรมาเป็นสื่อ นำความเข้าใจและยังทำให้ศิลปินกับผู้ชมมีการเชื่อมโยงกันทางความคิดมากยิ่งขึ้นด้วยวัสดุที่นำมาประยุกต์ใช้ โดยยังคงไว้ซึ่งคุณสมบัติในการใช้สอยเมื่อนำมาจัดองค์ประกอบจะทำให้ภาพได้คุณลักษณะใหม่ที่เป็นอิสระกว่าเดิม มีการสังเคราะห์ในเรื่องของเส้นให้มีความใกล้ชิดกับเส้นเรขาคณิตมากขึ้น จะเห็นได้ว่าศิลปะแบบคิวบิสม์นั้นจะเน้นการสร้างสรรคผลงานโดยใช้รูปทรงเรขาคณิต แท่ง หรือเหลี่ยมต่างๆมาประกอบเข้าด้วยกันเพื่อให้เกิดเป็นภาพใหม่โดยการจัดเรียงไว้ข้างกันและใช้เทคนิคการลงสีหรือลงเส้นขอบเพื่อทำให้เกิดภาพโดยการเชื่อมโยงทางความคิดและสายตา ศิลปะแบบคิวบิสม์ยังเป็นอีกหนึ่งวิธีการแก้ปัญหาภาพเขียนที่มีเพียงสองมิติและตาเห็นได้แค่ด้านเดียวทำให้มองเห็นเป็นหลายมิติแม้จะอยู่ในระนาบเดียวกันนับว่าเป็นศิลปะอีกประเภทหนึ่งที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวและน่าสนใจเป็นอย่างยิ่ง



ภาพประกอบที่ 10 Les Femmes d'Alger (O. J.), 1911. ภาพวาดสีน้ำมันบนผ้าใบ
ของ Pablo Picasso. จิตรกรชาวสเปน

ที่มา <https://bycreative.it/store/en/picasso-pablo/1668-pablo-picasso-les-demoiselles>



ภาพประกอบที่ 11 Houses at L'Estaque, August, 1908

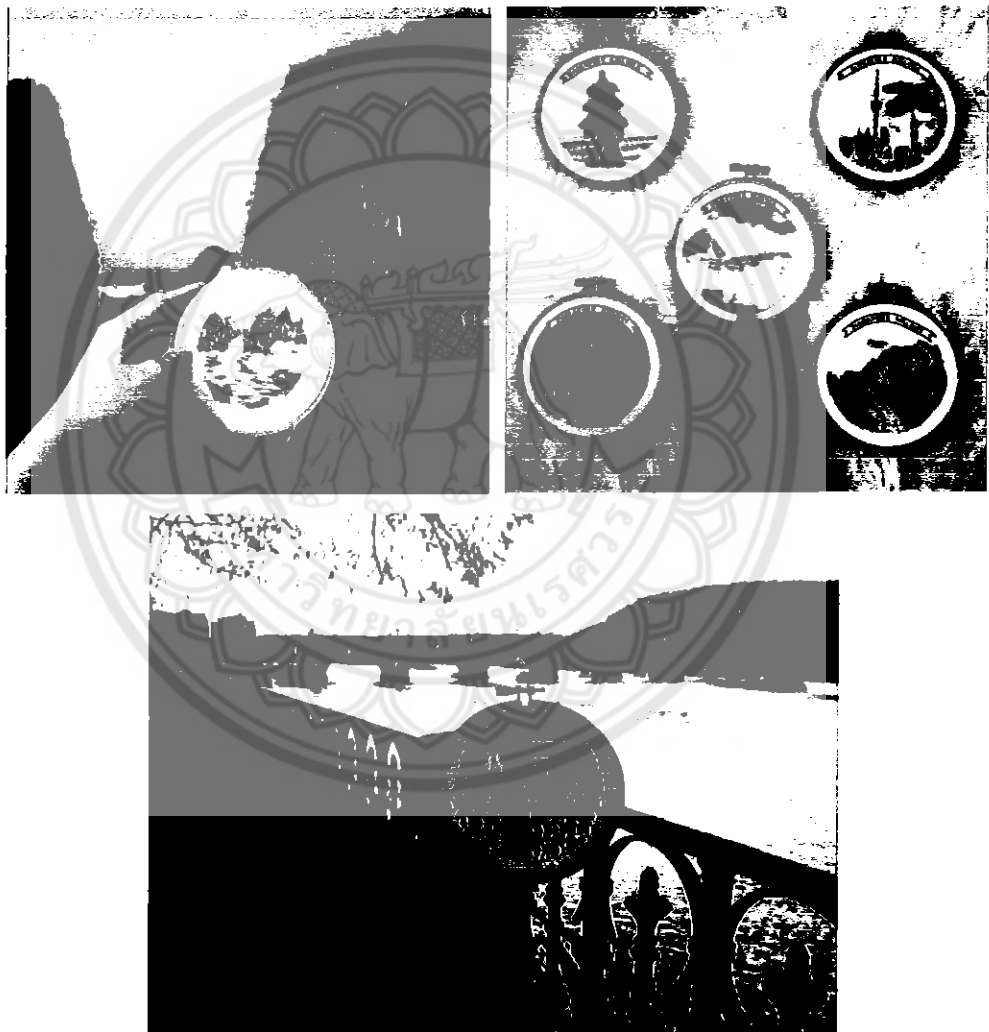
ภาพวาดสีน้ำมันบนผ้าใบ ของ Georges Braque

ที่มา <http://www.marvellous-provence.com/arts-and-traditions/painting-and-photography/>

5. อิทธิพลที่ได้รับจากงานของศิลปิน

1. Teresa Lim

ศิลปินผู้เก็บภาพความทรงจำสถานที่ต่างๆด้วยงานปัก แทนการถ่ายภาพ แทนที่เธอจะใช้กล้องเพื่อบันทึกภาพเหมือนกับการเดินทางทั่วไป เธอกลับใช้เวลา 1-2 ชั่วโมง ทำภาพปักของสถานที่ที่เธอต้องการเก็บความประทับใจนั้นไว้ (การปัก, เย็บ) + (การเดินทาง) = (ความทรงจำ) ศิลปินสาวที่หลงรักงานart และการปักเป็นชีวิตจิตใจ



ภาพประกอบที่ 12 ผลงานของ Teresa Lim

ที่มา <https://www.boredpanda.com/embroidered-travel-landscapes-sew-wanderlust-teresa>

2.Cayce Zavaglia

Cayce Zavaglia ช่างศิลป์ซึ่งเชี่ยวชาญการสร้างสรรค์ ภาพ Portraite จากวิธีปักด้วยด้ายกว่าจะได้ภาพแต่ละภาพ Cayce Zavaglia ต้องใช้เข็มบรรจงปักนับหมื่นๆ ครั้ง จนดูไม่ต่างจากภาพวาดทั่วไปถ้ามองจากระยะไกล ดงงามในความธรรมดา ศิลปะการปักไหมพรมภาพเหมือนจริงอันน่าทึ่งของศิลปินอเมริกัน เคซีซี่ ซาวากเลีย ศิลปะการเย็บปักของศิลปินภาพเหมือนจริงชาวเมืองเซนต์หลุยส์ สหรัฐอเมริกา เคซีซี่ ซาวากเลีย (Cayce Zavaglia) ผู้มีพื้นเพเป็นจิตรกร หากแต่หันเหมาทำงานเย็บปักไหมพรมสีต่างๆ ให้เป็นภาพเหมือนของบุคคลในชีวิตประจำวัน ที่เต็มไปด้วยรายละเอียดเหมือนจริงจนแทบจะไม่ผิดกับภาพถ่าย ด้วยกระบวนการที่เริ่มต้นด้วยการถ่ายภาพพอร์ตเทรตของบุคคลใกล้ตัวอย่าง ครอบครัว, เพื่อน, คนรู้จัก จำนวน 100-150 ภาพ แล้วคัดเลือกภาพที่ดีที่สุดมาเป็นต้นแบบและทำการเย็บปักด้วยไหมพรมหลากสีส่งลงไปบนผืนผ้าลินินเบลเยียมแทนการวาดด้วยพู่กัน

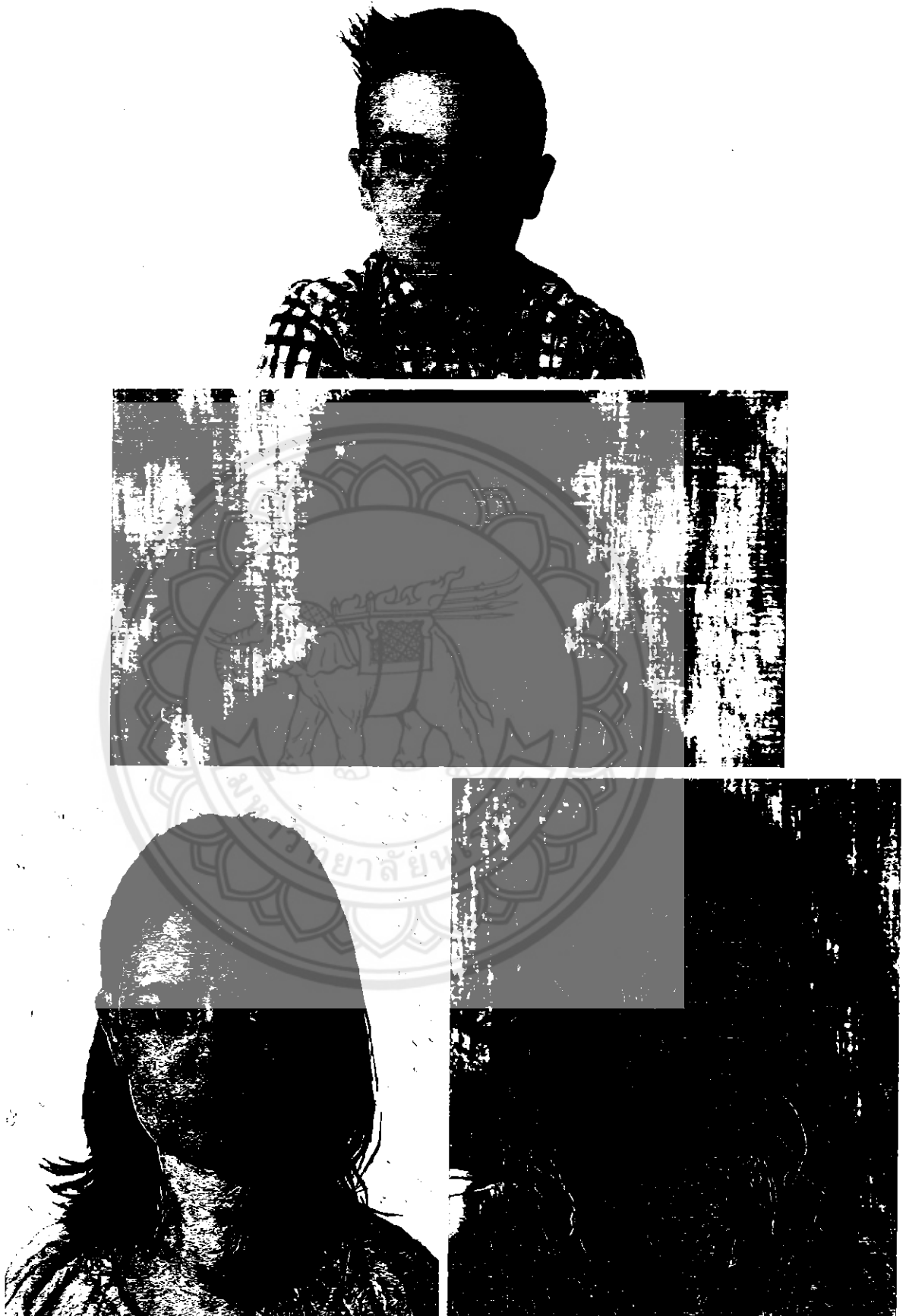
เป็นเวลาหลายปีที่ฝึกฝนและพัฒนาเทคนิคการเย็บปัก เพื่อให้สามารถผสมผสานสีเส้นและสร้างโทนสีที่คล้ายกับเทคนิคการวาดภาพสีน้ำมันแบบดั้งเดิม ด้วยการปักไหมพรมให้ได้ทิศทางในการเย็บในแต่ละฝีเข็ม จนทำให้เกิดชั้นสีที่เลียนแบบการใช้ฝีแปรงในการวาดภาพ ซึ่งช่วยให้เกิดภาพลวงตาของรูปทรงปริมาตร และรายละเอียดอันสมจริงของเนื้อหนังผม และเสื้อผ้าขึ้นมา

นอกจากการแสดงความเหมือนจริงของภาพทางด้านหน้าแล้ว ซาวากเลีย ยังให้ความสนใจกับด้านหลังของภาพเย็บปักของเธอ เส้นไหมพรมและปมอันยุ่งเหยิงด้านหลังของภาพปักทำให้มันดูคล้ายกับภาพจิตรกรรมนามธรรมที่เป็นคู่ตรงข้ามกับภาพเหมือนด้านหน้า นอกจากนี้เธอยังวาดภาพเลียนแบบภาพด้านหลังภาพปักด้วยสีโปสเตอร์และสีอะคริลิก เพื่อแสดงกระบวนการย้อนกลับไปเป็นงานจิตรกรรมด้วย



ภาพประกอบที่ 13 ผลงานเย็บปักของ Cayce Zavaglia

ที่มา <https://www.orami.co.th/magazine/lifestyle-fun-todo-embroidery-craft-artist/>



ภาพประกอบที่ 14 ผลงานเย็บปักของ Cayce Zavaglia

ที่มา <https://www.arami.co.th/magazine/lifestyle-fun-todo-embroidery-craft-artist/>

3.Ana Teresa Barboza

Ana Teresa Barboza เรียนการวาดภาพเป็นเวลา 6 ปีที่คณะศิลปะในมหาวิทยาลัยคาทอลิกแห่งเปรู PUCP เป็นโรงเรียนที่มีหลักการสมัยใหม่โดยมุ่งเน้นด้านการทำงานที่เป็นทางการมากขึ้น เส้นโค้งคัมภ์ประกอบในขณะที่เรียน Ana Teresa Barboza ค้นพบว่าศิลปะไม่ได้เป็นเช่นนั้นและบทเรียนในโรงเรียนมีช่องว่างมากมายที่คุณต้องกรอกด้วยตัวคุณเองกับสิ่งที่คุณสนใจค้นพบศิลปินเช่น Annette Messager, GhadaAmer, Tracy Emin, Louise Bourgeois และศิลปินอื่น ๆ อีกมากมายที่ใช้เทคนิคและวิธีคิดที่แตกต่างกันในการทำศิลปะ หลังจากเรียนจบวิทยาลัย Ana Teresa Barboza เริ่มออกแบบเสื้อผ้าเพื่อหารายได้และในขณะเดียวกันก็ยังคงทำศิลปะต่อไป ด้วยเสื้อผ้าฉันสามารถเรียนรู้เกี่ยวกับผ้าและการก่อสร้างซึ่งยังมีอิทธิพลต่องาน การผสมผสานของเทคนิคที่แตกต่าง Ana Teresa Barboza ใช้ผ้าและเส้นด้ายทุกชนิดเส้นด้ายเส้นใยพืชสัตว์และสังเคราะห์ Ana Teresa Barboza ทำงานด้วยการเย็บปักถักร้อยโดยใช้เทคนิคที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับหัวข้อที่ฉันกำลังทำงานอยู่ ฉันยังชอบการผสมผสานเทคนิคต่างๆเช่นการผสมเนื้อเยื่อ (ดักไหมพรม) ด้วยการเย็บปักถักร้อยหรือการวาดภาพด้วยการเย็บปักถักร้อยหรือการถ่ายภาพ Ana Teresa Barboza คิดว่างานอยู่ระหว่างศิลปะสิ่งทอและศิลปะของผู้หญิง Ana Teresa Barboza ทำงานกับผ้าขนสัตว์และสิ่งทอการผลิตภาพด้วยเย็บปักถักร้อยและดักผสมกับภาพวาด

Ana Teresa Barboza ชอบงานด้วยตนเองโดยใช้มือของฉันในการแปลงวัสดุต่างๆ ผ่านไปหลายช่วงเวลา: ร่างกายและผิวหนัง: เย็บปักถักร้อยเสมือนว่าเป็นเนื้อเยื่อเย็บและตกแต่ง เสื้อผ้า: ใช้ชุดเป็นภาษาเพื่อหารือเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เราสร้างกับคนอื่น ๆ Ana Teresa Barboza ยังคงมีหัวข้อความสัมพันธ์ แต่มีสัญชาตญาณมากขึ้นโดยใช้การแสดงสัตว์ที่อยู่ข้างมนุษย์สร้างความตึงเครียดระหว่างพวกเขา Ana Teresa Barboza เริ่มใช้ภาพวาดเมื่อเริ่มทำปกรูปสัตว์เพื่อแยกความแตกต่างของคนออกจากสัตว์เพื่อสร้างความตึงเครียดระหว่างตัวละครมากขึ้น ภาพวาดมาจากภาพถ่ายที่ฉันเก็บไว้ในที่เก็บส่วนตัว งานของ Ana Teresa Barboza กับงานเย็บปักถักร้อยเริ่มต้นในมหาวิทยาลัยเมื่อฉันจบการศึกษาในปี 2004 สิ่งที่ Ana Teresa Barboza สนใจคือการเย็บปักถักร้อยให้ชั้นข้อมูลอื่นของภาพและความสัมพันธ์ใหม่ระหว่างพวกเขาและเทคนิค

ตอนนี้สนใจในเรื่องของเย็บปักถักร้อยและดักเพื่อให้ขนานกันระหว่างกระบวนการทำด้วยมือกับกระบวนการของธรรมชาติ การสร้างโครงสร้างที่มีหัวข้อคล้ายคลึงกับเนื้อเยื่อของพืชตัวอย่างเช่นการถักนิตตั้งในงานบังคับให้เราเปลี่ยนมุมมองของธรรมชาติและสำรวจโครงสร้างและกระบวนการของมัน



ภาพประกอบที่ 15 ผลงานของ Ana Teresa Barboza

ที่มา <https://www.pinterest.co.uk/atradesdelavida/ana-teresa-barboza/>

สรุปใจความสำคัญของศิลปนิพนธ์ บทที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้เติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ คือไม่สามารถอยู่ด้วยกันพร้อมหน้าได้ แต่ครอบครัวของผู้สร้างสรรค์ยังมีการติดต่อ สื่อสารกันตลอดเวลา ทำให้เกิดความอบอุ่นใจ และไม่คิดว่าครอบครัวของผู้สร้างสรรค์มีปมด้อย ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความประทับใจจึงนำมาทำเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ ชุด “ครอบครัวแห่งความสุข” นี้

1. รูปแบบที่ผู้สร้างสรรค์ใช้นั้นเป็นรูปแบบกึ่งนามธรรม (Semi Abstract) ภายในงานสะท้อนความรู้สึกภายใน (Subjective) บอกถึงอารมณ์ความรู้สึกด้านบวก ความทรงจำ แสดงให้เห็นถึงจินตนาการสร้างสรรค์โดยได้รับอิทธิพลมาจาก ลัทธิอเอเดียมลลิสต์ (Idealism) ลัทธิศิลปะแบบคิวบิส (Cubism)

2. ในด้านอิทธิพลกลวิธี (Technique) นั้นผู้สร้างสรรค์ได้รับอิทธิพลมาจาก Ana Teresa Barboza, Cayce Zavaglia และ Teresa Lim ซึ่งเป็นศิลปินที่ประยุกต์งานฝีมือเข้ากับงานจิตรกรรม จนออกมาเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ที่มีความลงตัว



บทที่ 3

ขั้นตอนและวิธีการดำเนินงานสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์

การสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด "ครอบครัวแห่งความสุข" นั้นมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงออกถึงความสำคัญของครอบครัว การดูแลเอาใจใส่กัน และความประทับใจในของครอบครัวของผู้สร้างสรรค์ และเสริมจินตนาการให้ผู้รับชมได้เกิดความสุข ความเพลิดเพลิน ดังที่กล่าวไว้ในบทนำ และบทที่ 2 ผู้สร้างสรรค์จึงค้นหากลวิธีในการสร้างสรรค์ผลงานจิตรกรรมที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว โดยรูปแบบที่น่าเสนอนั้นเป็นผลงานจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) ที่มีลักษณะ 3 มิติ โดยใช้อุปกรณ์เย็บปักถักร้อยหลายเทคนิค (Teachembroidery) และได้นำลูกปัดมาร้อยเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของงาน ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

1. ขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด
3. ขั้นตอนเตรียมอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์
4. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน
5. ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์

ก่อนที่ผู้สร้างสรรค์จะเริ่มสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุดดังกล่าวผลงานดังกล่าว ผู้สร้างสรรค์ได้มีการทดลองสร้างสรรค์ค้นคว้ากลวิธีที่หลากหลายในการสร้างสรรค์ผลงาน โดยเริ่มจากเทคนิคที่ผู้สร้างสรรค์ชื่นชอบและมีความถนัด ซึ่งก็คือเทคนิคการเย็บปักถักร้อย (Embroidery) เทคนิคการจัดเรียงวัสดุ (Combine Paninting) จึงได้นำมาประยุกต์ใช้กับงานจิตรกรรม และได้ผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) โดยในช่วงแรกนั้นมีความไม่ชัดเจนในเรื่องทักษะฝีมือ และกระบวนการทำงาน ทำให้การทำงานนั้นล่าช้า ผู้สร้างสรรค์จึงได้ฝึกฝนทักษะฝีมืออยู่เสมอ และวางแผนกระบวนการทำงานและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้นในผลงานชิ้นต่อไป ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้สร้างสรรค์ต้องคอยค้นคว้าหาวิธีการทำงาน และศึกษาเทคนิคใหม่ๆตลอดเวลา เพื่อสร้างความแปลกใหม่และสร้างเอกลักษณ์ให้กับผลงาน ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้แบ่งออกเป็นช่วงเวลาดังต่อไปนี้ คือการสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปนิพนธ์



ภาพประกอบที่ 16 ภาพผลงานที่ผู้สร้างสรรค์นำมาเป็นแรงบันดาลใจ

ผลงานของ Ana Teresa Barboza

ที่มา <https://www.pinterest.co.uk/atradesdelavida/ana-teresa-barboza/>

การสร้างสรรค์ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

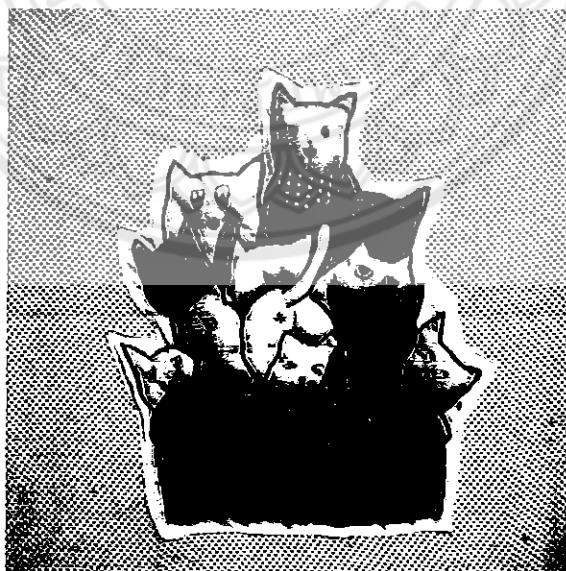


ภาพประกอบที่ 17 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

ชื่อผลงาน แม่ของฉัน

กลวิธิ เย็บปักถักร้อย

ขนาด 80×80 เซนติเมตร

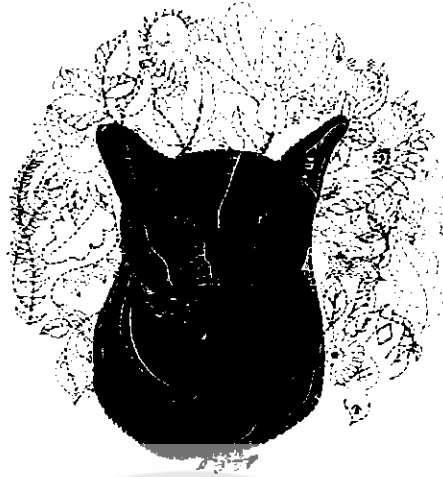


ภาพประกอบที่ 18 ผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์

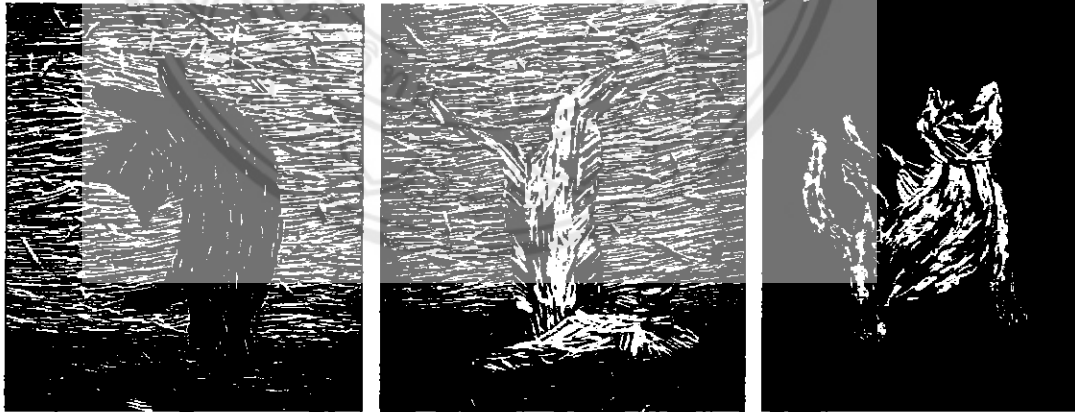
ชื่อผลงาน แมวเหมียว หมายเลข 1

กลวิธิ เย็บปักถักร้อย

ขนาด 80×80 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 19 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์
ชื่อผลงาน แมวเหมียว หมายเลข 2
กลวิธี เย็บปักถักร้อย
ขนาด 80×80 เซนติเมตร



ภาพประกอบที่ 20 ผลงานก่อนศิลปินพันธ์
ชื่อผลงาน แมวเหมียว หมายเลข 3
กลวิธี เย็บปักถักร้อย
ขนาด 60×50 เซนติเมตร จำนวน 3 ชิ้น

การวิเคราะห์ผลงานการสร้างสรรคก่อนศิลปนิพนธ์ แบ่งออกเป็นประเด็นต่างๆ ได้แก่ ส่วนที่เป็นเนื้อหา ส่วนที่เป็นรูปทรง และหลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ส่วนที่เป็นเนื้อหา (Content)

1. เรื่อง ผู้สร้างสรรคได้เรื่องราวหรือจุดเริ่มต้นของการสร้างสรรคมาจากสิ่งใกล้ตัวที่รัก และรู้สึกผูกพัน และนั่นคือแนวของผู้สร้างสรรค

2. แนวเรื่อง ผู้สร้างสรรคได้นำเรื่องราวที่ประทับใจ ความผูกพันที่อาศัยร่วมกันของผู้สร้างสรรคและแนวของผู้สร้างสรรค ความสนุกสนาน ความน่ารักและแต่งเติมจินตนาการเข้าไป จึงออกมาเป็นผลงานสร้างสรรคจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art)

3. เนื้อหา ผู้สร้างสรรคได้แบ่งเนื้อหาออกเป็นเนื้อหาภายนอกและเนื้อหาภายในดังนี้

3.1. เนื้อหาภายนอก ผลงานของผู้สร้างสรรคเป็นผลงานที่มีลักษณะทั้งรูปธรรมนามธรรม สื่อออกบุคคลิก กริยาท่าทางของแมวโดนรูปทรงเป็นการตัดทอนจากความเป็นจริงแต่ยังมีรูปแบบฟอร์มที่คล้ายลักษณะของแมวเอาไว้ เพื่อให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินในโลกของจินตนาการ

3.2. เนื้อหาภายนอกผู้สร้างสรรคใช้ทัศนธาตุได้แก่ เส้น สีที่สดใส เพื่อแสดงให้เห็นถึงความสนุกสนานในลายเส้น และได้ใช้ลักษณะพื้นผิวหลายแบบเพื่อให้งานเกิดความแปลกใหม่

ส่วนรูปทรง (Form)

ในการสร้างสรรคผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ได้ใช้กลวิธีจิตรกรรมสื่อผสม ด้วยเทคนิคการเย็บปักถักร้อยและการเลือกสีวัสดุสีเส้นต่างๆให้เกิดความสนุกสนาน ความสดใสอย่างชัดเจน ผสมผสานกับจินตนาการของผู้สร้างสรรค เช่น ดอกไม้ สีของตัวแมว โดยผู้สร้างสรรคจะเลือกใช้สีที่สดใส เช่น ชมพู เขียว แดง ม่วง เป็นต้น

1. ทัศนธาตุ จากการสร้างสรรคผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรควิเคราะห์ตามความสำคัญที่ผู้สร้างสรรคสามารถเห็นจริงในผลงานได้ดังนี้

1.1. สี ผู้สร้างสรรคใช้วัสดุหลากหลายชนิดมาสร้างสรรคผลงานศิลปะแทนการระบายสี โดยใช้สีของผ้าชนิดต่างๆ ไหมพรม เส้นด้ายหลากหลายขนาดมาปักลงบนผืนผ้า โดยใช้สีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์และสีวรรณะอุ่น 60 เปอร์เซ็นต์ ในการเลือกใช้สีเช่นนี้ เพราะผู้สร้างสรรคได้เลือกใช้สีที่แสดงความรู้สึกเกี่ยวกับอารมณ์ตามหลักจิตวิทยาของสี ซึ่งเลือกใช้สีวรรณะร้อน เช่น สีแดง สีชมพู สีเหลือง เป็นหลักเพื่อแสดงถึงความสดใส สนุกสนาน และเลือกใช้สีวรรณะเย็น เช่น สีเขียว สีฟ้า สีม่วง รองลงมาเพื่อแสดงถึงความสุข ความผ่อนคลาย

1.2. พื้นผิว ผู้สร้างสรรคใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุ คือ ด้าย เวลาปักลงไปจะเกิดมิติความหนาเล็กไม่เท่ากัน ทำให้งานดูน่าสนใจ

1.3. ที่ว่าง ผู้สร้างสรรคใช้ที่ว่างโดยการปักไหมลงไปแล้วเลือกสีไหมให้มีความอ่อนเข้มตามลำดับ เพราะจะทำให้ดูสบายตา ไม่อึดอัด มีอากาศไหลผ่านวัตถุ ทำให้รูปทรงในภาพดูไม่อึดอัดจนเกินไป

1.4. เส้นและทิศทาง ผู้สร้างสรรคเลือกใช้เส้นโครงสร้างที่เกิดจากทัศนธาตุ เช่น เส้นโค้ง เลือกใช้กับต้นไม้ ดอกไม้ เพื่อให้รู้สึกเคลื่อนไหว

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ในการสร้างสรรคผลงานก่อนศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรคได้ใช้เอกภาพในการสร้างสรรคองค์ประกอบของศิลปะ โดยใช้เอกภาพที่ใช้การจัดดุลยภาพแบบสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ซ้ายขวาเท่ากัน มีจุดเด่นที่ตรงกลาง

กระบวนการสร้างสรรคผลงานศิลปนิพนธ์

1. ขั้นตอนการศึกษาและค้นคว้าหาข้อมูล

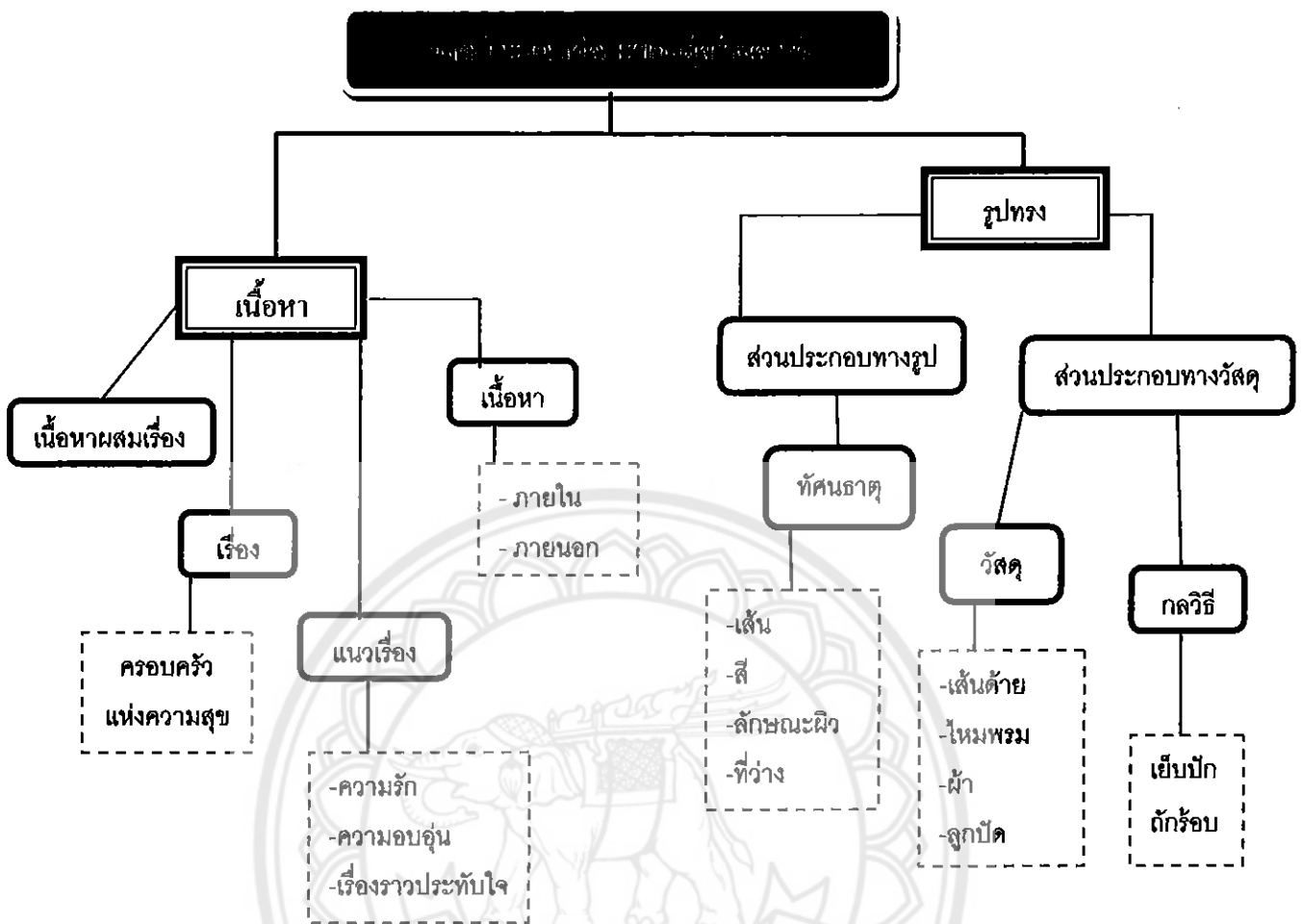
ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาข้อมูลต่างๆทั้งที่เป็นเอกสาร ภาพผลงานศิลปะ เทคนิคและวัสดุที่จะนำมาใช้อันเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการสร้างสรรคผลงานศิลปะ จากแหล่งข้อมูลที่มีอยู่จริงในชีวิตประจำวันและข้อมูลจากหนังสือตำรา วรรณกรรม โดยแหล่งข้อมูลที่ผู้สร้างสรรคศึกษานั้นประกอบไปด้วยรูปธรรมและนามธรรม

ข้อมูลส่วนรูปธรรม หมายถึง ข้อมูลที่สิ่งต่างๆที่สามารถรับรู้ได้ด้วยหู ตา จมูก และลิ้น หรือสัมผัสทางกาย เช่น สิ่งที่สามารถมองเห็นได้ เสียงที่ได้ยิน กลิ่นที่จมูกรับรู้ได้ กายรับรู้จากกายสัมผัส รูปธรรมเป็นสิ่งที่ปรากฏจริงทำให้เกิดการรับรู้ได้ด้วยสัมผัสปกติของมนุษย์ ซึ่งผู้สร้างสรรครับรู้ได้จากประสบการณ์ ความคุ้นเคยที่มีร่วมกันมาแต่เด็ก

ในส่วนของข้อมูลนามธรรมผู้สร้างสรรคก็ได้รับรู้จากประสบการณ์เช่นกัน เป็นการศึกษาสภาพความรู้สึก นึกคิด ภายในจิตใจของผู้สร้างสรรคที่มีความเพ้อฝัน ความรัด ความผูกพัน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นความรู้สึกที่อยู่ภายในจิตใจที่ไม่สามารถรู้ได้ หากไม่แสดงพฤติกรรมที่แสดงความรู้สึกนั้น คนเราก็ไม่สามารถมองเห็นได้ แต่สามารถรับรู้ได้ด้วยทางใจได้นั่นเอง

2. ขั้นตอนการรวบรวมความคิด การวิเคราะห์ ประมวลความคิด

ผู้สร้างสรรคได้ศึกษาหลักการจัดองค์ประกอบศิลป์ จากหนังสือการจัดองค์ประกอบศิลป์ ผู้แต่ง ชะลูด นิมเสมอ และได้สร้างแผนผังองค์ประกอบศิลป์ของผู้สร้างสรรคขึ้นมาเพื่อสะดวกต่อการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้



ภาพประกอบที่ 21 แผนผังแสดงองค์ประกอบศิลปะของผู้สร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้นำข้อมูลจากการศึกษาประมวลผล และกำหนดรูปแบบของผลงานโดยการให้ทัศนธาตุซึ่งเป็นองค์ประกอบของศิลปะมาเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดสาระของผลงานผู้สร้างสรรค์ต้องการนำเสนออันประกอบไปด้วย เนื้อหา รูปทรง

เนื้อหา (Content) คือ เรื่องราวใจความสำคัญมีลักษณะเป็นนามธรรม ซึ่งเนื้อหาที่ถ่ายทอดออกมา นั้นสามารถตีความออกไปได้หลากหลาย ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆที่มีอิทธิพลจากผู้รับสาร เช่น ความต่างของ อายุ เพศ วัย ประสบการณ์ ความรู้ ทัศนคติ

เนื้อหานั้นสามารถแบ่งออกได้ 2 ประเภท คือเนื้อหาภายในและเนื้อหาภายนอก ซึ่งเนื้อหาภายในนั้น เป็นเนื้อหาทางสุนทรียภาพที่เกิดจากการประสานกันอย่างมีเอกภาพของทัศนธาตุ เป็นเนื้อหาของรูปทรง โดยตรงซึ่งเป็นรูปแบบของการแสดงออกเฉพาะของผู้สร้างสรรค์ ส่วนเนื้อหาภายนอกนั้นจะมีเฉพาะใน ศิลปะแบบรูปธรรมที่มีเรื่อง เช่น คน สัตว์ วัตถุ สิ่งของ

ซึ่งในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นจะเน้นเนื้อหาผสมเรื่อง เป็นเนื้อหาที่เป็นผลจากการผสมผสาน ระหว่างผู้สร้างสรรค์กับเนื้อเรื่อง ในส่วนนี้ผู้สร้างสรรค์จะผสมความรู้สึกส่วนตัวเข้าไปในเรื่อง เป็นการผสม กันระหว่างรูปลักษณะของเรื่องกับจินตนาการและครอบครัวของผู้สร้างสรรค์โดยมีความคิดเรื่องจากรูปทรงธรรมชาติ (organic form) ได้แก่ วิวทิวทัศน์ ดอกไม้ และโครงสร้างต่างๆ ผสมผสานกับรูปทรงอิสระ (free form) ที่เกิดจากการปักด้ายลงไป ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดจินตนาการ นำลายเส้นที่เกิดจากรูปทรงธรรมชาติและรูปทรงอิสระมาทำให้เกิดการเชื่อมโยง กันจนเกิดเป็นเอกภาพ สร้างความกลมกลืนกันของผลงาน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและความสนุกสนานในตัวผลงานศิลปะมากขึ้น

รูปทรง (Form) คือ สิ่งที่มีมองเห็นได้ในทัศนศิลป์ที่สร้างขึ้นด้วยการรวมตัวกันอย่างมีดุลยภาพ และมี ระเบียบขององค์ประกอบทางศิลปะ เพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงหนึ่ง ที่สามารถแสดงความคิดเห็นหรืออารมณ์ ของศิลปินออกได้อย่างชัดเจน เอกภาพของรูปทรง เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดต่อความงามของผลงานศิลปะ เพราะ เป็นสิ่งที่ศิลปินใช้เป็นสื่อในการแสดงออกถึงเรื่องราว ความคิด และอารมณ์ ซึ่งรูปทรงนั้นแบ่งเป็นส่วน ประกอบทางรูปได้แก่ ทัศนธาตุ และส่วนประกอบทางวัสดุก็คือ วัสดุและวิธีการที่ใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน

ในส่วนประกอบทางรูปทรงในผลงานของผู้สร้างสรรค์ คือ ทัศนธาตุ ซึ่งเน้นการใช้ สี ลักษณะพื้นผิว ที่ ว่าง เส้นโครงสร้างที่เกิดจากการเย็บปักลงไปในงาน

ทัศนธาตุ (Visual Element) คำว่าทัศนธาตุ หมายถึง การเห็น สิ่งที่มีมองเห็น ธาตุ หมายถึง สิ่งที่ดีถือว่าเป็นส่วนสำคัญที่รวมกัน เป็นรูปร่างของสิ่งทั้งหลาย ทัศนธาตุ หมายถึง ส่วนสำคัญที่รวมกันเป็นรูปร่างของสิ่งทั้งหลายตามที่ตามองเห็น ทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ นำมาประกอบกันเป็นรูปทรงเพื่อสื่อความหมายตามแนวเรื่องได้แก่ เส้น (Line) สี (Color) ที่ ว่าง (Space) และลักษณะผิว (Texture)

ทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์ใช้ในผลงานมีดังนี้

1. เส้น (Line) หมายถึง ทัศนธาตุเบื้องต้นที่สำคัญที่สุด เป็นแกนของทัศนศิลป์ทุกๆแขนงเส้นเป็น พื้นฐานของโครงสร้างของทุกสิ่งในจักรวาล เส้นแสดงความรู้สึกได้ทั้งด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้าง เป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น เส้นที่เป็นพื้นฐาน ได้แก่เส้นตรงและเส้นโค้ง สามารถนำมาสร้างให้เกิดเป็นเส้นใหม่ที่ ให้ความรู้สึกที่แตกต่างทั้งช่วยแสดงถึงอารมณ์และความรู้สึกของศิลปินด้วยเส้นแต่ละชนิดก็มีความหมาย แตกต่างกัน

ความหมายของเส้นเชิงสัญลักษณ์ เส้นตรง เหมือนคนยืน ต้นเสาและต้นไม้สูงตรงให้ความรู้สึกถึงความยุติธรรม ความแข็งแกร่ง ความซื่อตรง ความมั่นคง เกร็งขมิ้ม เอาจริงเอาจัง เส้นนอน แสดงออกถึงความสงบ , นิ่งเฉย และผ่อนคลาย เส้นตั้ง แสดงออกถึงความรู้สึกมั่นคงจริงจัง เส้นโค้ง ความมีชีวิตชีวา ความอ่อนไหว อ่อนโยนและมีลีลาแห่งความเคลื่อนไหว เส้นทะแยงหรือเส้นเฉียง แสดงออกถึงความมีชีวิต ความกระตือรือร้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยังแสดงออกถึง

ความขัดแย้ง และความไม่มั่นคงอีกด้วย เส้นซิกแซก แสดงออกถึงความไม่หยุดนิ่ง, ตื่นเต้น เส้นที่กระจายออกเป็นรัศมี แสดงออกถึงความมีกำลังเพิ่มขึ้น การระเบิด การกระจายออก เส้นโค้งลงสู่พื้น แสดงออกถึงความเศร้า เหนื่อยหน่าย ขาดชีวิตจิตใจ

เส้นที่มีลักษณะคล้ายกันและมีทิศทางไปทางเดียวกัน จะทำให้ภาพดูมีความกลมกลืนกัน แต่หากว่าเป็นเส้นที่มีลักษณะตรงกันข้ามนั้นก็ทำให้งานออกมาตัดและมีความขัดแย้งกัน

โดยผลงานของผู้สร้างสรรคนั้นได้นำเส้นโค้ง มาใช้กับต้นไม้ใบหญ้า ดอกไม้ เพื่อสื่อถึงความรู้สึกอ่อนไหว ความสุภาพอ่อนโยนให้ความรู้สึกสบาย และมีความนุ่มนวล และนำเส้นแนว ตั้ง มาใช้กับรูปร่างวิวทิวทัศน์ที่เป็นจุดเด่นของการดำเนินเนื้อเรื่อง เพื่อให้ความรู้สึกแข็งแรง โดดเด่น และนอกจากนี้ผู้สร้างสรรคยังได้ใช้เส้นโครงสร้างของรูปทรงอื่นๆที่มีทิศทางขัดแย้งกันกระจายออกไป แต่ทั้งหมด ถูกประสานเข้าด้วยการซ้ำและค่าน้ำหนักสีของวัสดุในระดับแตกต่างกันไป

2. สี (Color) หมายถึง ปรางุภากรรณของแสงที่ส่องกระทบวัตถุ สะท้อนเข้าสู่ตามนุษย์ น้ำหนักสี (Tone) หรือวรรณะของสี จะมีระดับความเข้มที่แตกต่างกันของสีหรือค่าความอ่อนแก่ของสีไล่ระดับกันไป เช่น ดำ - เทาเข้ม - เทากลาง - เทาอ่อน - ขาวโทนก็มีผลต่อความรู้สึกคล้ายกับสีนั่นเอง เพียงแต่จะ ละเอียดอ่อนมากขึ้น มีค่าความแตกต่างกันเล็กน้อย แต่มีผลต่อความรู้สึก นึกคิดของมนุษย์ เช่น วรรณะสี ร้อน (Warm Tone) ประกอบด้วยสีเหลือง สีส้มเหลือง สีส้ม สีส้มแดง สีม่วงแดง และสีม่วง สีในวรรณะ ร้อนนี้จะป็นสีที่ค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้มถ้าสีใดสีหนึ่งค่อนข้างไปทางสีแดงหรือสีส้ม เช่นสีน้ำตาล สี เทาอมแดง ก็ให้ถือว่าเป็นสีวรรณะร้อน ให้ความรู้สึกร้อนแรง ส่วนวรรณะสีเย็น (Cold Tone) นั้นประกอบด้วย สีเหลือง สีเขียวเหลือง สีเขียว สีเขียวน้ำเงิน สีน้ำเงิน สีม่วงน้ำเงิน และสีม่วง ส่วนสีอื่นๆ ถ้าหนักไปทาง สีน้ำเงินและสีเขียวก็เป็นสีวรรณะเย็นดังเช่น สีเทา สีดำ สีเขียวแก่ เหล่านี้เป็นต้น ให้ความรู้สึกเย็นสบาย

โดยการสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด "ครอบครัวแห่งความสุข" ขึ้นที่นั่น ผู้สร้างสรรคได้เลือกใช้วัสดุ คือ การใช้สีของผ้าชนิดต่างๆ ไหมพรม เส้นด้ายหลากหลายขนาดมาปักบนผืน ผ้าแทนการระบายสี โดยใช้สีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์ และใช้สีวรรณะอุ่น 60 เปอร์เซ็นต์ เช่นเดียวกับผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ ซึ่งเลือกใช้สีวรรณะร้อน เช่น สีแดง สีชมพู สีเหลือง เป็นหลักเพื่อแสดงถึงความสดใส ความสนุกสนาน สามารถดึงดูดสนใจได้ดี และเลือกใช้สีวรรณะเย็น เช่น สีเขียว สีฟ้า สีม่วง รองลงมาเพื่อแสดงถึงความสงบสุข ความร่มรื่นของธรรมชาติ

3. ลักษณะพื้นผิว (texture) หมายถึง ลักษณะภายนอกของวัตถุที่เรามองเห็นและสัมผัสได้ ภาพที่มีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกันจะให้ความรู้สึกสนุกสนานตื่นเต้นและมีชีวิตชีวา พื้นผิวสามารถก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะต่างๆ กันเช่น หยาบ ละเอียด มันวาว ด้าน และขรุขระ เป็นต้น

ผู้สร้างสรรค์ได้มีการพัฒนาต่อยอดมาจากผลงานก่อนศิลปะนิพนธ์ คือการใช้ลักษณะพื้นผิวของ เส้นแบบของจริงจากธรรมชาติ เช่น เลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ใช้แทนเส้นผมของคนในครอบครัว

4. ที่ว่าง (Space) หมายถึง บริเวณที่เป็นความว่างไม่ใช่ส่วนที่เป็นรูปทรงหรือเนื้อหาในการจัดองค์ ประกอบใดก็ตาม ถ้าปล่อยให้มีพื้นที่ว่างมากและให้มีรูปทรงน้อย การจัดนั้นจะให้ความรู้สึก อ่างอ่าง โดด เดี่ยว

ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีสีน้ำหนักต่างกัน ทำให้เกิดมิติ มีระยะ หน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึกเหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้รูปทรงภายในภาพรู้สึก ไม่อึดอัดจนเกินไป

หลักการจัดองค์ประกอบของศิลปะ

ผู้สร้างสรรค์ได้นำ เส้นด้าย ไหมพรม ผ้า ลูกบิด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆ มาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ เกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆ ให้เกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น ซึ่งผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดเอกภาพด้วยการสร้างเนื้อเรื่องเป็น นามธรรม และรูปทรงที่เป็นรูปธรรมเข้าไว้ด้วยกัน

เรื่องของความขัดแย้งในงานนั้นผู้สร้างสรรค์จัดองค์ประกอบให้เกิดการขัดแย้งกันทั้งสี ขนาด ทิศทางของเส้น และวัสดุที่มีพื้นผิวต่างกันมาใช้ในผลงาน เพื่อให้เกิดการประสานกลมกลืนกัน จนเกิดเป็นเอกภาพ

ผู้สร้างสรรค์ได้จัดองค์ประกอบในผลงานส่วนใหญ่เป็นการจัดดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาไม่เหมือนกัน มักเป็นการสมดุลที่เกิดจากการจัดใหม่ของมนุษย์ ซึ่ง มีลักษณะที่ทางซ้ายและขวาจะไม่เหมือนกันใช้องค์ประกอบที่ไม่เหมือนกัน แต่มีความสมดุลกัน อาจเป็น ความสมดุลด้วย น้ำหนักขององค์ประกอบ หรือสมดุลด้วยความรู้สึกก็ได้ การจัดองค์ประกอบให้เกิดความ สมดุลแบบอสมมาตรอาจทำได้โดยเลื่อนแกนสมดุลไปทางด้านที่มีน้ำหนักมากกว่า หรือเลือกรูปที่มีน้ำหนัก มากกว่าเข้าหาแกน จะทำให้เกิดความสมดุลขึ้น หรือใช้หน่วยที่มีขนาดเล็กแต่มีรูปลักษณะที่น่าสนใจดวงดู กับรูปลักษณะที่มีขนาดใหญ่แต่มีรูปแบบธรรมดา

3.วัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการสร้างสรรค์

วัสดุอุปกรณ์ในผลงานของผู้สร้างสรรค์ใช้วัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อย คือ เส้นด้าย ไหมพรม กระดุม ลูกปัก สะดิง เข็มหมุด เข็มขนาดต่างๆ กรรไกร คินสอชอล์ค ฟ้าลวดลายต่างๆ ฟ้าคีบ และฟ้าลินิน

1.1. เส้นด้ายและไหมพรม เส้นด้ายที่ดีนั้นต้องมีลักษณะมันเงา ผู้สร้างสรรค์ใช้เส้นด้ายในการปักลายละเอียดเล็กๆ เช่น การปักวิวทิวทัศน์ การปักใบหน้าของครอบครัว หรือดอกไม้ดัดเล็กๆ

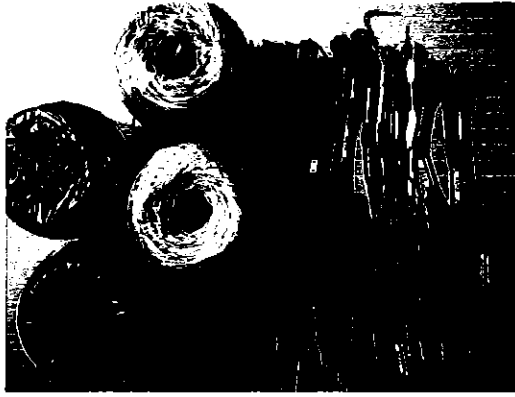
1.2. สะดิง สะดิงเป็นหนึ่งในอุปกรณ์สำคัญในการทำงานของผู้สร้างสรรค์เลยทีเดียว เพราะ สะดิงของผู้สร้างสรรค์ต้องนำมาปักลวดลายและนำไปประกอบเป็นงาน ดังนั้นการเลือกขนาดของสะดิงต้องจำเป็นอย่างมาก และต้องมีหลายขนาด

1.3. เข็มหมุดและเข็มขนาดต่างๆ เพื่อเพิ่มลวดลายให้มีหลายรูปแบบแตกต่างกันนั้น จึงจำเป็นต้องมีเข็มหลากหลายขนาดในการทำงาน ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกซื้อเข็มเบอร์ต่างๆ เก็บไว้ใช้งาน ส่วน เข็มหมุดนั้นผู้สร้างสรรค์ใช้กั๊ดฟ้เพื่อตัดตามรูปทรงที่ต้องการ

1.4. กรรไกร กรรไกรที่ดีสำหรับการตัดฟ้านั้น ต้องมีความแข็งแรง คม ทน เพราะ หากเลือก กรรไกรที่มีความคม จะตัดฟ้ได้สวย และไม่เป็นขุยนั่นเอง

1.5. ฟ้าลินิน ผู้สร้างสรรค์ใช้ฟ้าลินินซึ่งกับสะดิงเพื่อทำงานปักทั้งหมด

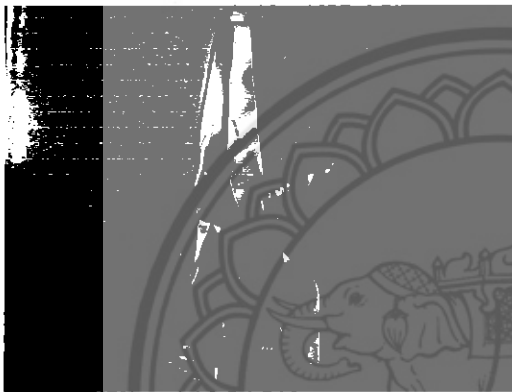
1.6. ลูกปัก ผู้สร้างสรรค์ใช้ลูกปักชนิดต่างๆนำมาร้อยเข้าไปกับงาน การเลือกลูกปักจะต้องเลือกลูกปักที่มีรูปทรง ลักษณะที่เข้ากับงานได้



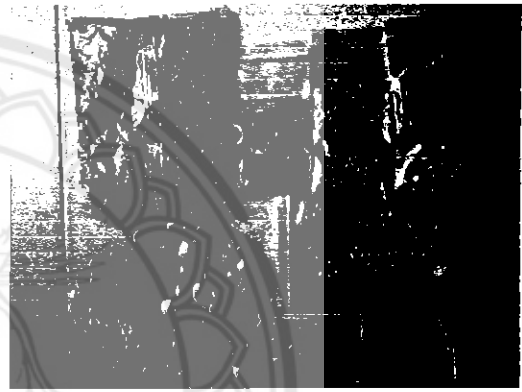
ด้าย / ไหมพรม



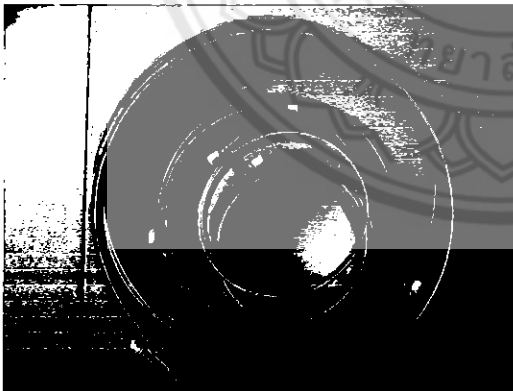
ผ้าลินินสีต่างๆ



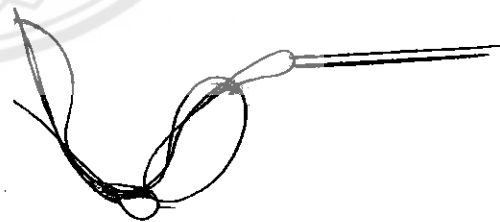
กรรไกร



ลูกบิด



สะตัง

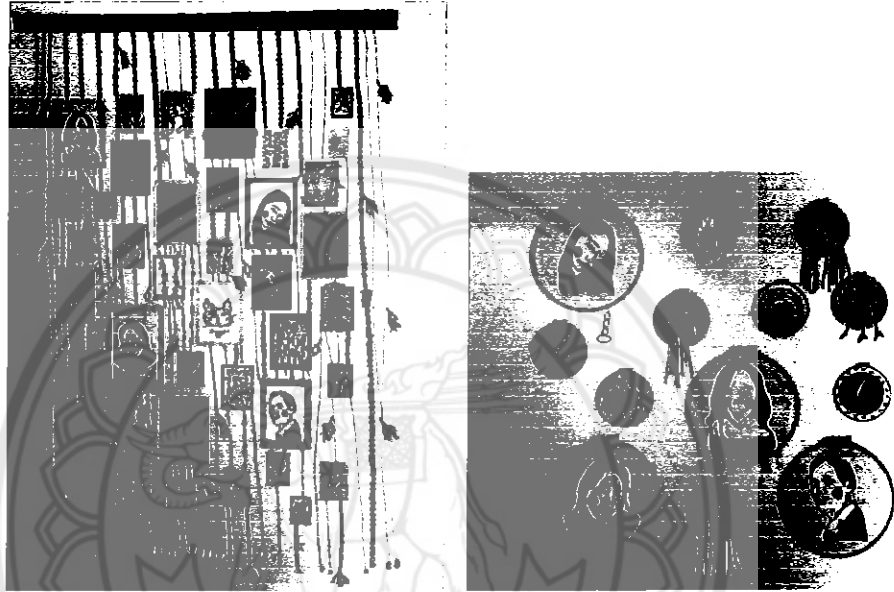


เข็มปักผ้า

4. ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงาน

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานขั้นที่ 1

โดยขั้นตอนแรกเริ่มสร้างแบบร่าง (Sketch) เรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัว สิ่งของภายในบ้านที่คุ้นเคย และใช้กลวิธีเย็บปักถักร้อยบนสะดึง ร้อยลูกบิด ที่ใช้สะดึงมาทำงานสร้างสรรค์เพราะ สะดึงมีลักษณะเป็นวงกลม ไม่มีจุดเริ่มต้นหรือสิ้นสุด มันเชื่อมต่อความคิดด้วยกัน มันทำให้รู้สึกถึงความสมบูรณ์แบบ ซึ่งตรงกับเนื้อหาที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการแสดงออก



ภาพประกอบที่ 23 ภาพแบบร่าง (Sketch)

แล้วนำไปให้อาจารย์ดู จากการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับคำแนะนำให้จัดองค์ประกอบใหม่ ให้สมบูรณ์ และการจัดเรียงวัสดุให้ดูสอดคล้องกับงาน



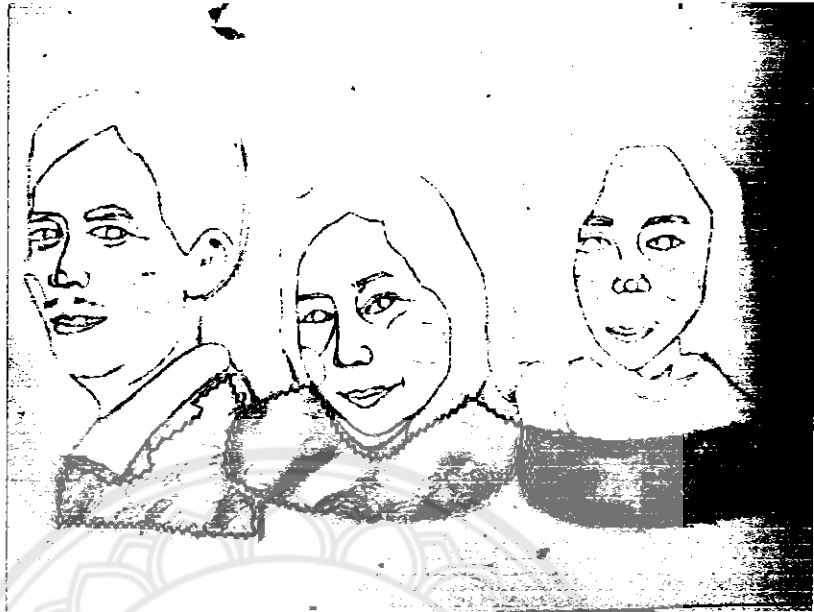
ภาพประกอบที่ 24 ภาพการพัฒนาแบบร่าง (Sketch)

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริง โดยเริ่มจากการตั้งสะดึงไม้ขนาดเล็ก และเลือกใช้ผ้าลินิน
จึงสะดึงแต่ละชิ้น



ภาพประกอบที่ 25 ภาพขั้นตอนการชิงผ้าลินินกับสะดึง

ขั้นตอนที่ 3 ร่างแบบร่างลงบนผ้าแล้วนำชิ้นผ้ามาเย็บลงบนแบบร่างลงบนแบบร่าง



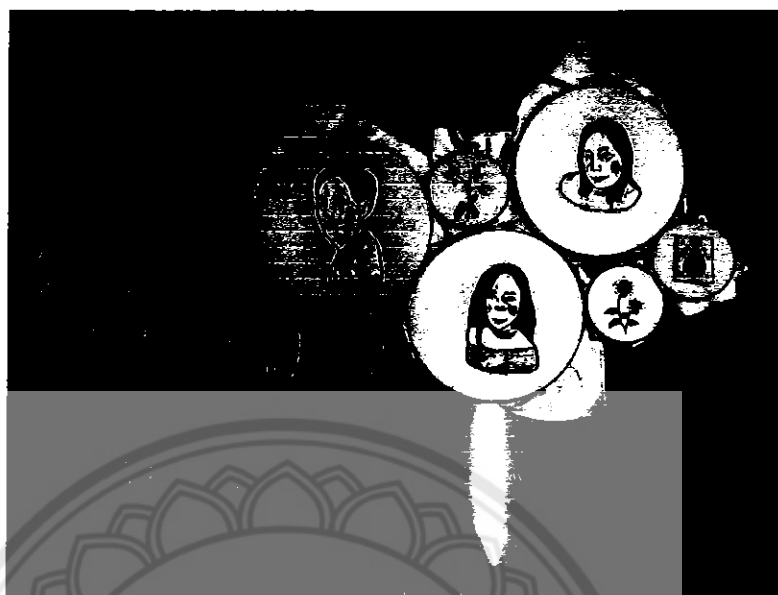
ภาพประกอบที่ 26

ขั้นตอนที่ 4 นำด้าย มาปักลงบนแบบที่ร่างไว้



ภาพประกอบที่ 27

ขั้นตอนที่ 5 เมื่อปักครบทุกชิ้นแล้ว นำมาเรียง เพื่อจัดองค์ประกอบอีกครั้ง



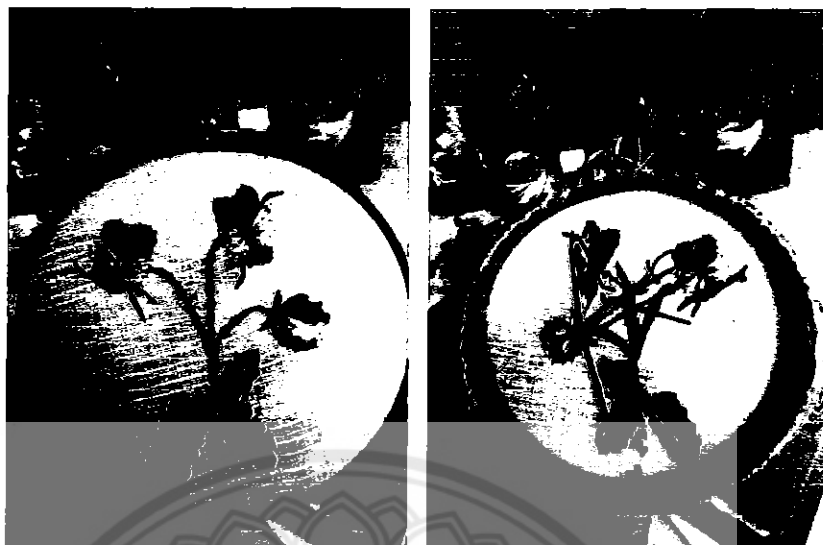
ภาพประกอบที่ 28

ขั้นตอนที่ 6 ตัดผ้าที่เหลือออกมาจากสะดึงออก และแกะสะดึงออกจากผ้าที่เย็บเสร็จแล้ว เพื่อนำสตั้งมาพันไหมพรมและร้อยลูกปักกับสะดึง



ภาพประกอบที่ 29

ขั้นตอนที่ 7 นำผ้ามาชั่งกับสะดึงอีกครั้ง



ภาพประกอบที่ 30

ขั้นตอนที่ 8 ตรวจสอบความเรียบร้อยของงานและนำไปติดตั้ง



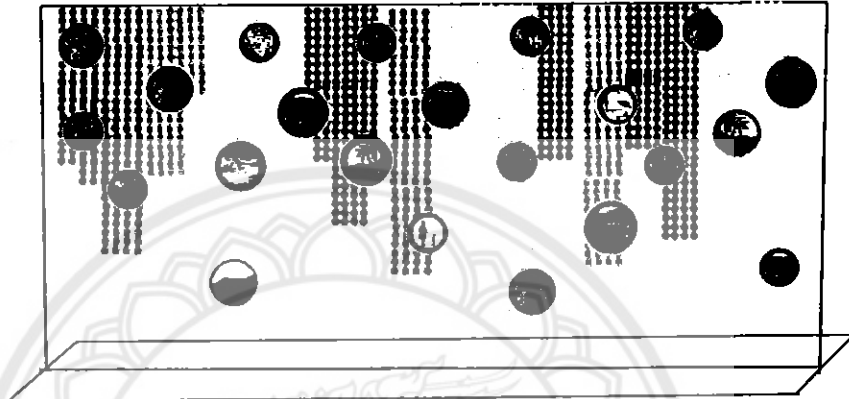
ภาพประกอบที่ 31 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ กรอบแก้วแห่งความสุข หมายเลข 1

กลวิธี การเย็บปักถักร้อย ขนาด 100 × 70 เซนติเมตร

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 2

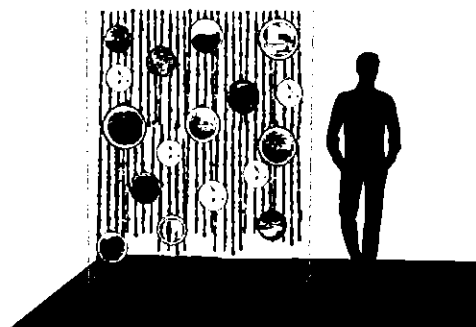
ขั้นตอนที่ 1 เริ่มสร้างแบบร่าง (Sketch) เรื่องราวในสิ่งที่จะเป็นการปักเกี่ยวกับสถานที่
คุ้นเคย ความทรงจำที่มีความสุข ของผู้สร้างสรรค์และมารดา คือทะเล เพราะว่า ครอบครัวของผู้
สร้างสรรค์ไม่สามารถอยู่ร่วมกันพร้อมหน้าได้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องเดินทางไปมาอยู่ตลอดเวลา ทำให้เกิด
ความทรง ความสุข ความอบอุ่น ทางฝ่ายมารดา



ภาพประกอบที่ 32 ภาพแบบร่าง (Sketch)

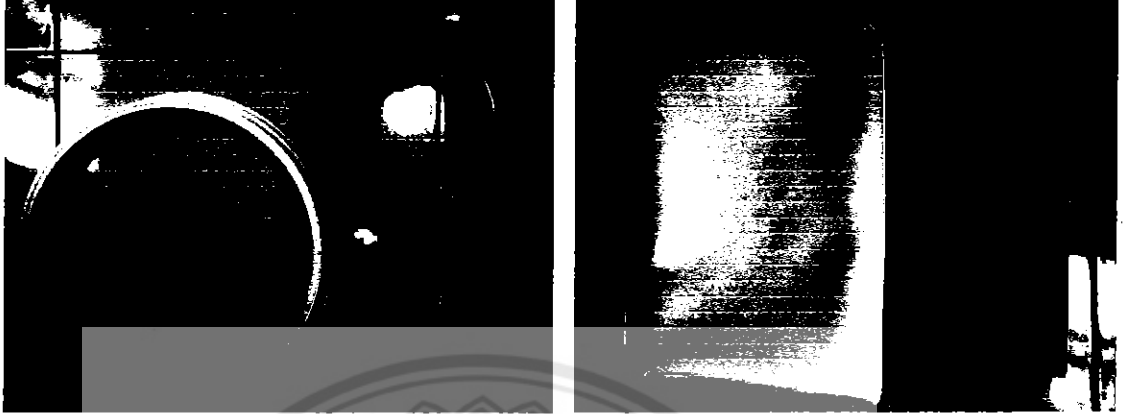
แล้วนำไปให้อาจารย์ดู จากการนำไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาได้รับคำแนะนำให้จัดเรียง
องค์ประกอบหลายๆแบบ และลองนำคนไปยืนอยู่ข้างงาน จัดระยะสัดส่วนให้ดีขึ้น

โครงเหล็ก



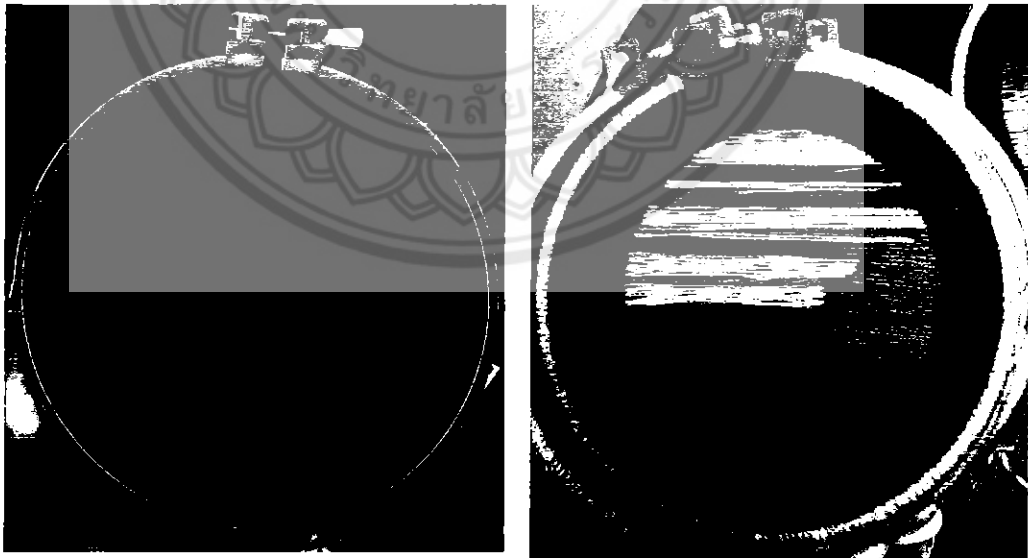
ภาพประกอบที่ 33 ภาพพัฒนาแบบร่าง (Sketch)

ขั้นตอนที่ 2 เริ่มปฏิบัติผลงานจริงโดยเริ่มจากการสังเคราะห์พลาสติกขนาดเล็กและขนาดใหญ่ และเลือกใช้ผ้าลินินซึ่งสังเคราะห์ตั้งแต่ละชั้น



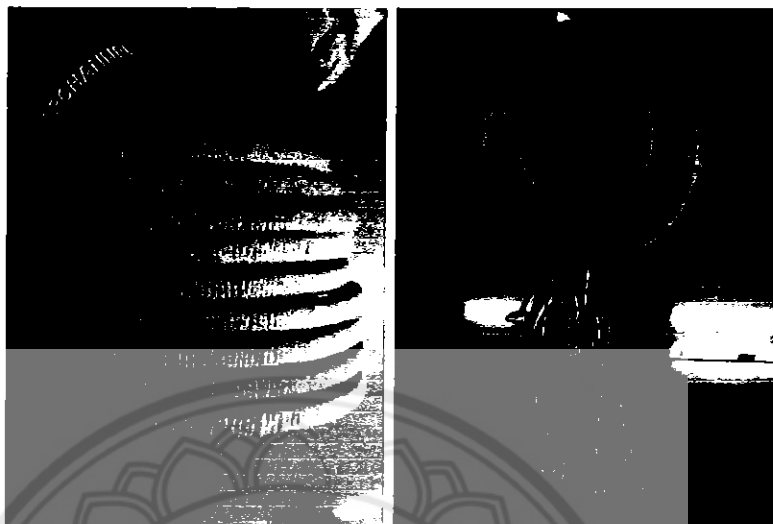
ภาพประกอบที่ 34

ขั้นตอนที่ 3 ร่างภาพที่จะปักลงบนสังเคราะห์ที่ซึ่งผ้าแล้ว จากนั้นเริ่มลงมือปักสังเคราะห์ตั้งแต่ละชั้น



ภาพประกอบที่ 35

ขั้นตอนที่ 4 แกะผ้าที่ปักออกจากสะดึง และนำไหมพรมมาพันรอบสะดึงแต่ละชั้น และร้อยลูกบิดเข้ากับสะดึงแต่ละชั้นอีกรอบ



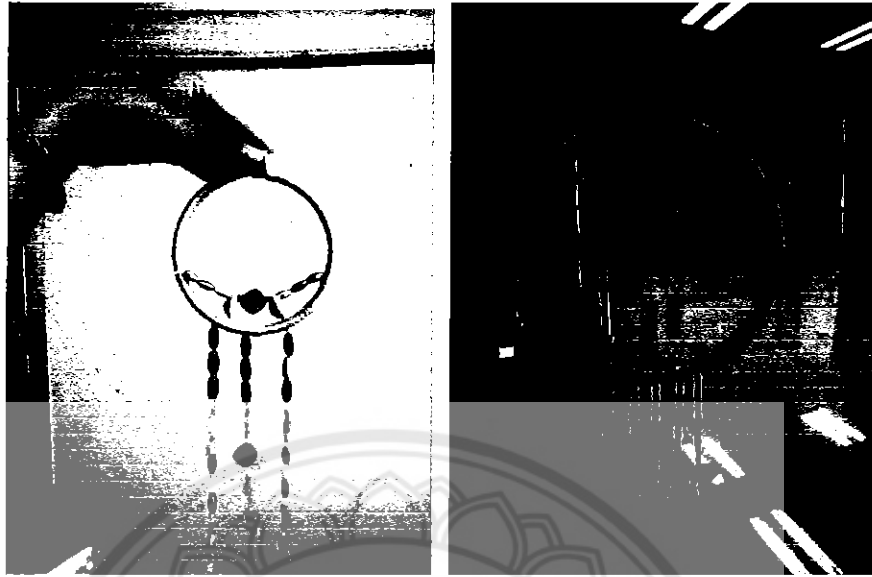
ภาพประกอบที่ 36

ขั้นตอนที่ 5 นำผ้ามาขึงกับสะดึงที่ทำเสร็จแล้ว



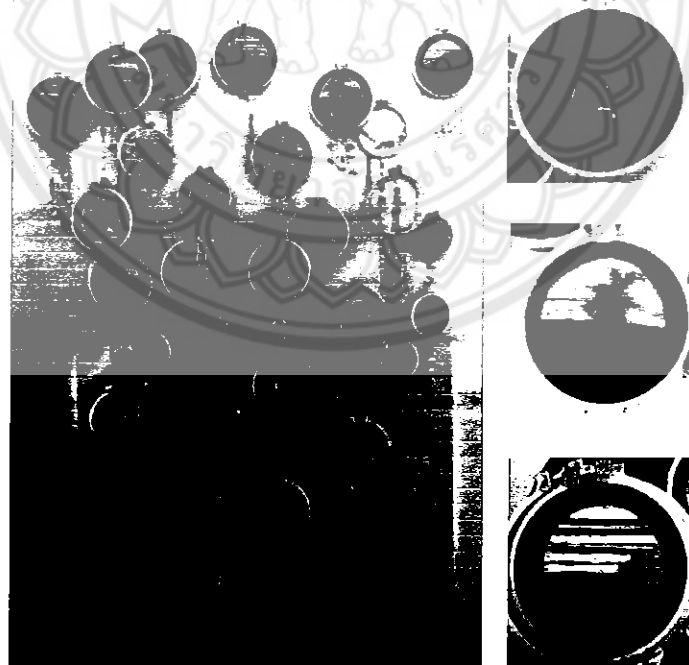
ภาพประกอบที่ 37

ขั้นตอนที่ 6 นำลูกปัดมาร้อยกับเส้นทำเป็นเส้นยาวๆ และนำลูกปัดมาร้อยกับตะดิ่งที่ไม่ได้ซึ่งผ้า



ภาพประกอบที่ 38

ขั้นตอนที่ 7 ตรวจสอบความเรียบร้อยของงานและนำไปติดตั้ง



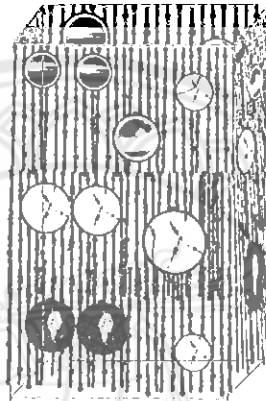
ภาพประกอบที่ 39 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ ครอบครัวยุคแห่งความสุข หมายเลข 2

กลวิธี การเย็บปักถักร้อย ขนาด 180 x 100 เซนติเมตร

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 3

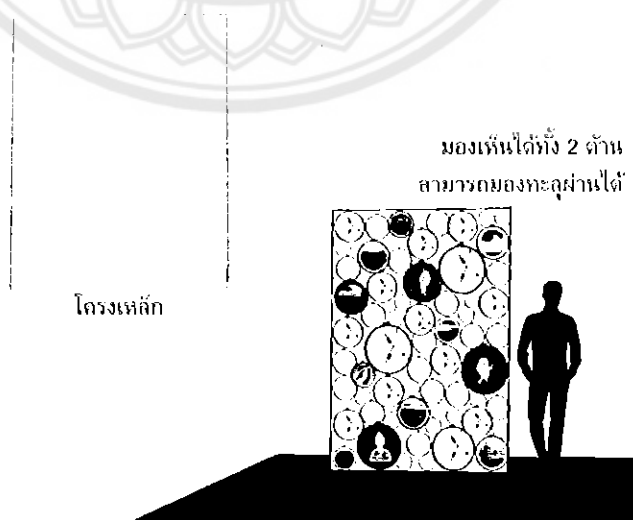
ขั้นตอนที่ 1 เริ่มสเกตแบบร่าง (Sketch) เรื่องราวในสิ่งจะเป็นการปักเกี่ยวกับสถานที่
คุ้นเคย ความทรงจำที่มีความสุข ของผู้สร้างสรรค์และบิดา คือวิถีชีวิตคนภูเขา เพราะว่า ครอบครัว
ของผู้สร้างสรรค์ไม่สามารถอยู่ร่วมกันพร้อมหน้าได้ ส่วนตัวผู้สร้างสรรค์อาศัยอยู่กับบิดาและจะไป
เที่ยวเขาถิ่นอยู่บ่อยครั้ง ทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดความประทับใจ ความสุข ความอบอุ่น ที่เกิดขึ้นกับ
บิดาและตัวผู้สร้างสรรค์ และภูเขาที่ผู้สร้างสรรค์ปักลงไป จะเป็น ภูเขา จาก เขาค้อ ทับเบิก เพราะว่า
ผู้สร้างสรรค์อาศัยอยู่ที่จังหวัดเพชรบูรณ์ สถานที่เหล่านี้จึงสำคัญ และคุ้นเคยกับผู้สร้างสรรค์เป็น
อย่างมาก



ภาพประกอบที่ 40 ภาพแบบร่าง (Sketch)

ขนาด สูง 180 เซนติเมตร กว้าง 100 เซนติเมตร

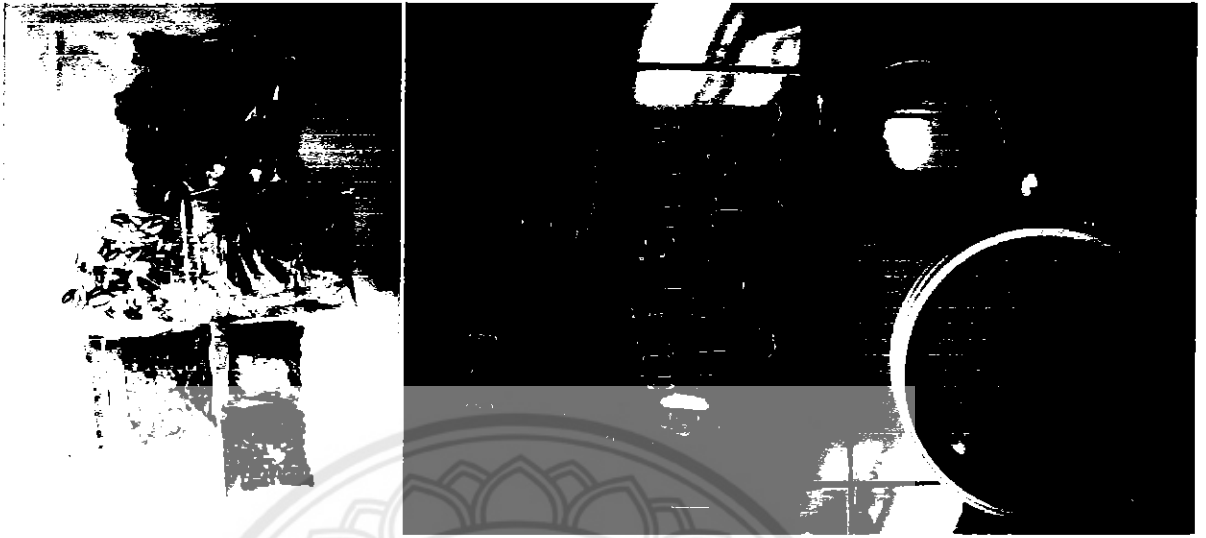
แล้วนำไปให้อาจารย์ดู ได้รับคำแนะนำให้จัดองค์ประกอบหลายๆแบบและให้สามารถดูงาน
ได้ทั้ง 2 ด้าน



ภาพประกอบที่ 41 ภาพพัฒนาแบบร่าง (Sketch)

ขนาด สูง 180 เซนติเมตร กว้าง 100 เซนติเมตร

ขั้นตอนที่ 2 จัดเตรียมอุปกรณ์ในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์



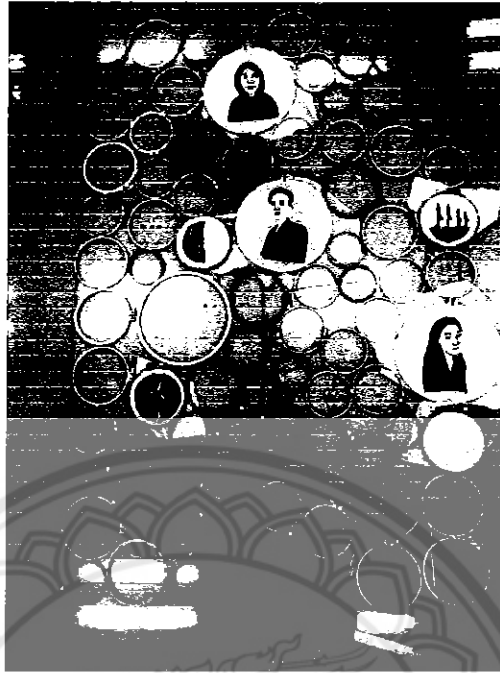
ภาพประกอบที่ 42

ขั้นตอนที่ 3 ซึ่งผ้ากับสะดึง รางแบบ แล้วปักด้วยบนสะดึง



ภาพประกอบที่ 43

ขั้นตอนที่ 4 นำตะดิ่งที่เย็บเสร็จบางส่วนกับตะดิ่งเปล่ามาจัดเรียง



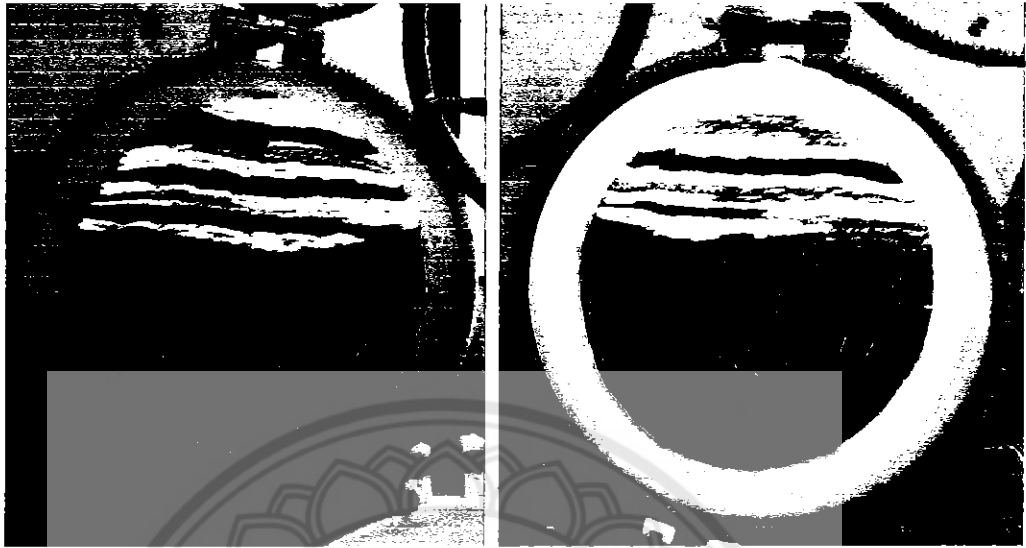
ภาพประกอบที่ 44

ขั้นตอนที่ 5 อีอกเหล็กให้ได้ขนาดที่จัดเรียงตะดิ่งไว้



ภาพประกอบที่ 45

ขั้นตอนที่ 6 แกะผ้าออกจากสะดึง แล้วนำไหมพรมมาพันรอบสะดึง



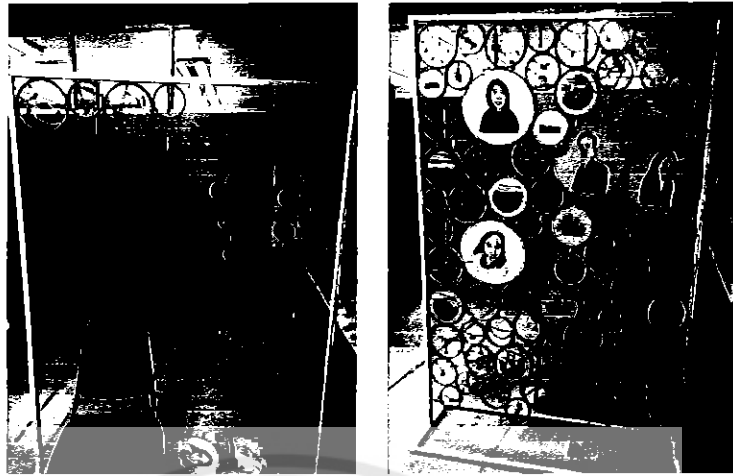
ภาพประกอบที่ 46

ขั้นตอนที่ 7 นำลูกปัดมาร้อยเข้ากับสะดึงที่พันไหมพรมแล้ว



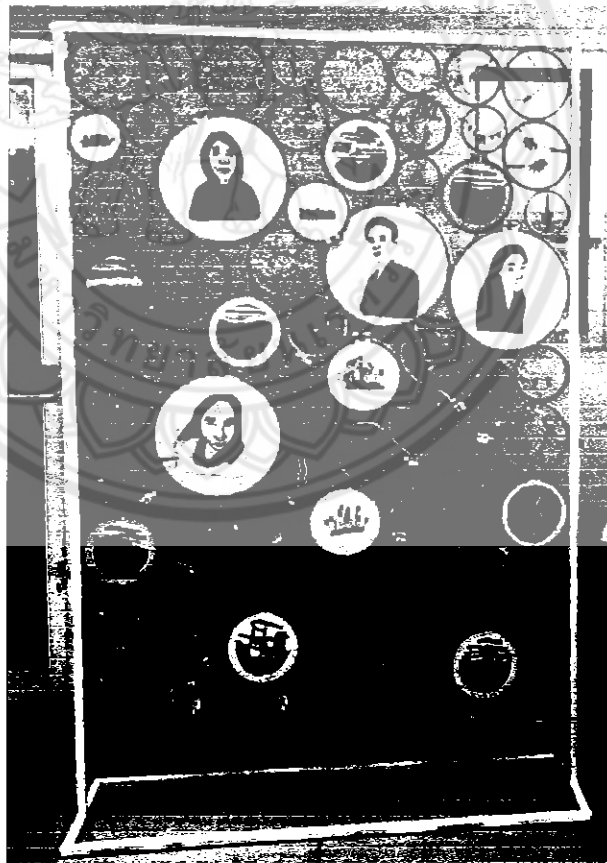
ภาพประกอบที่ 47

ขั้นตอนที่ 8 นำสะดึงมาจัดเรียงบนโครงเหล็ก



ภาพประกอบที่ 48

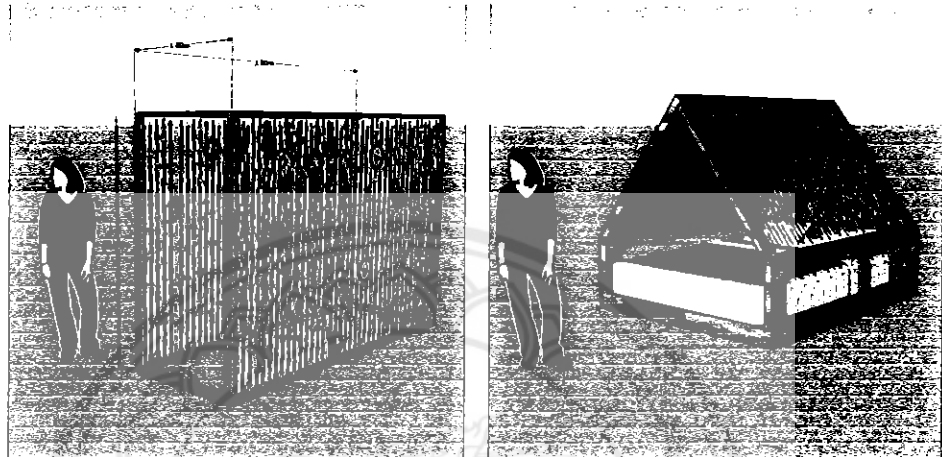
ขั้นตอนที่ 9 ตรวจสอบความเรียบร้อยของงานและนำไปติดตั้ง



ภาพประกอบที่ 49 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์
ชื่อภาพ ครอบครัวยุคความสุข หมายเลข 3
กลวิธี การเย็บปักถักร้อย ขนาด 180 x 100 เซนติเมตร

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นที่ 4

ขั้นตอนที่ 1 เริ่มสเก็ตแบบร่าง (Sketch) เรื่องราวในสิ่งจะเป็นการนำสถานที่คุ้นเคยทั้งฝ่ายบิดาและมารดา มารวมกัน และปักเพิ่มเป็นเรื่องราวภายในบ้าน สถานที่ ที่มีอยู่ภายในบ้าน เช่น ห้องน้ำ ห้องนอน ห้องนั่งเล่น ส่วนโครงสร้างภายนอกจะเป็นโครงบ้าน เพราะต้องการสื่อถึงความรัก ความอบอุ่น ความสุขที่เกิดขึ้นในบ้านหลังนี้

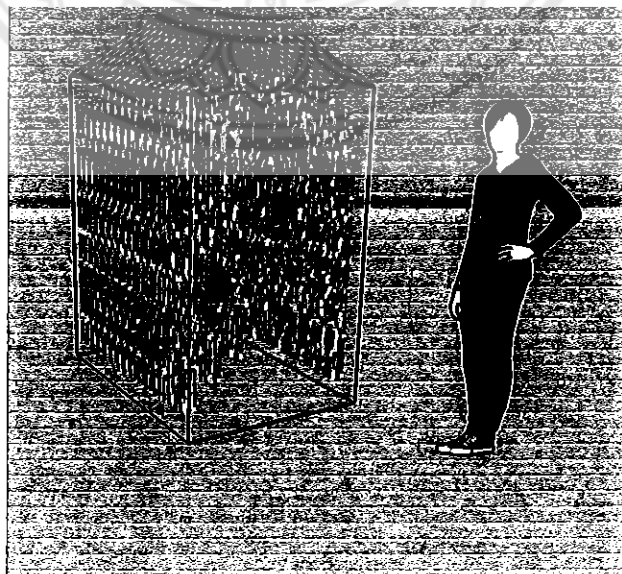


ภาพประกอบที่ 50 ภาพแบบร่าง (Sketch)

ขนาด สูง 180 เซนติเมตร กว้าง 60 เซนติเมตร ยาว 200 เซนติเมตร (รูปซ้าย)

ขนาด สูง 180 เซนติเมตร กว้าง 120 เซนติเมตร (รูปขวา)

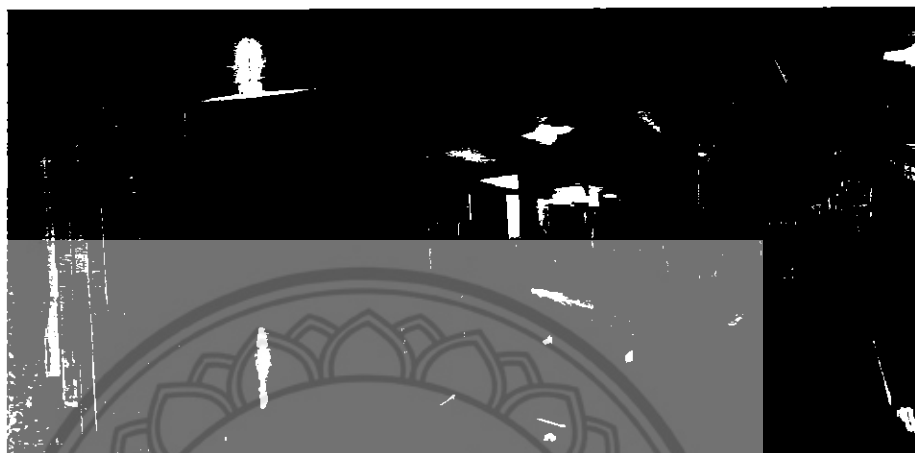
แล้วนำไปให้อาจารย์ดู ได้รับคำแนะนำให้ปรับโครงร่างเป็นเหล็กเส้นบางๆ และปรับโครงบ้านให้ดูเรียบง่าย



ภาพประกอบที่ 51 ภาพพัฒนาแบบร่าง (Sketch)

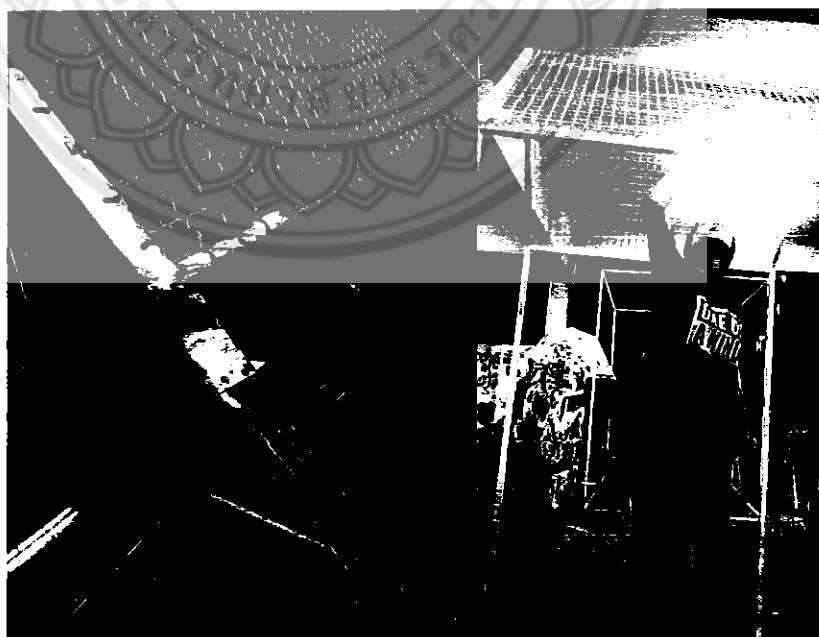
ขนาด กว้าง 100 x 100 เซนติเมตร สูง 200 เซนติเมตร

ชั้นตอนที่ 2 นำเหล็กมาตัด และชักขึ้นเป็นโครงสร้างบ้าน ใช้เหล็กเส้น กว้าง 1.4 มิลลิเมตร ยาว 6 เมตร นำมาตัด ขนาด 100 เซนติเมตร 6 ท่อน ขนาด 200 เซนติเมตร 4 ท่อน และขนาด 75 เซนติเมตร 4 ท่อน และใช้เหล็กตะแกรงเพื่อใช้ทำเป็นหลังคาบ้าน ตัดขนาด 100×75 เซนติเมตร จำนวน 2 อัน



ภาพประกอบที่ 52

ชั้นตอนที่ 3 ทาสีโครงสร้างบ้าน



ภาพประกอบที่ 53

ขั้นตอนที่ 4 นำผ้าใส่ตะตึงแล้วปักตามแบบร่าง



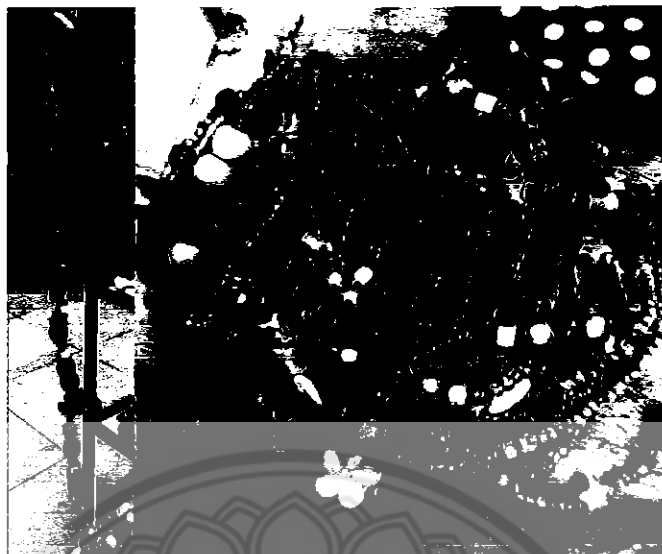
ภาพประกอบที่ 54

ขั้นตอนที่ 5 แกะผ้าออกพันตะตึงด้วยไหมพรมและร้อยลูกปัด



ภาพประกอบที่ 55

ขั้นตอนที่ 6 ร้อยลูกปัดเข้ากับเส้นเอ็นทำเป็นเส้นๆ



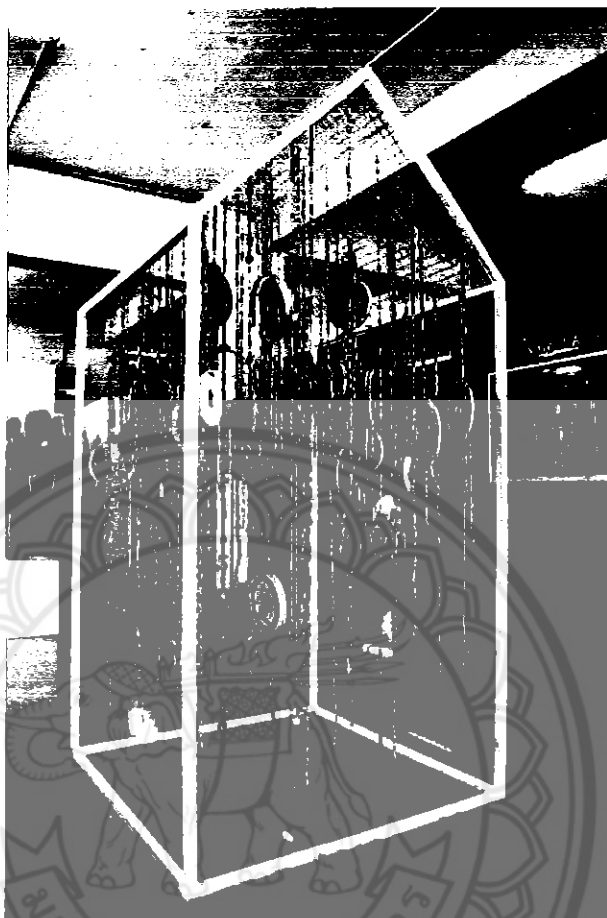
ภาพประกอบที่ 56

ขั้นตอนที่ 7 นำลูกปัดที่ร้อยเสร็จแล้วไปร้อยลงโครงบ้าน



ภาพประกอบที่ 57

ขั้นตอนที่ 8 ตรวจสอบความเรียบร้อยและติดตั้งงาน



ภาพประกอบที่ 58 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ ครอบครัวยุคความสุข หมายเลข 4

กลวิธี การเย็บปักถักร้อย ขนาด กว้าง 100 × 100 เซนติเมตร สูง 200 เซนติเมตร

ขั้นตอนในการวิเคราะห์และสรุปกระบวนการสร้างสรรค์ สรุปปัญหาและอุปสรรคจากการทำงานมีดังนี้

1. เนื่องจากกลวิธีที่ผู้สร้างสรรค์เลือกนำมาใช้นั้นเป็นเทคนิคเย็บปักถักร้อย ซึ่งต้องใช้ความตั้งใจ ความ จดจ่อมีสมาธิในการสร้างสรรค์ผลงาน รวมทั้งยังเป็นเทคนิคที่ต้องใช้ความละเอียด ความแม่นยำของเส้นด้าย ที่ปัก ทำให้เกิดปัญหาคือความล่าช้าในการทำงาน ผู้สร้างสรรค์จึงแก้ปัญหาด้วยการกำหนดการวางแผนการทำงาน และจัดเวลาในการสร้างสรรค์ เช่น กำหนดว่า สัปดาห์หนึ่งจะใช้เวลาในการปักกี่ชั่วโมง เป็นต้น

2. เนื่องจากเส้นด้ายที่เลือกนำมาใช้นั้น ต้องมีการมันเงา จึงเป็นด้ายคอนตอน เมื่อใช้สีที่หลากหลายขึ้น ทำให้เส้นด้ายพันกัน ผู้สร้างสรรค์จึงคิดวิธี แก้ไขปัญหาโดย นำกล่องจัดเก็บอุปกรณ์ช่าง มาช่วยแยกสีต่างๆของเส้นด้าย

จากการสร้างสรรค์ผลงานนั้น ผู้สร้างสรรค์ได้เจอปัญหาหลายอย่างที่เกิดขึ้นในขั้นตอนปฏิบัติงาน ทำให้ผู้สร้างสรรค์รู้จักเรียนรู้พัฒนาตนเอง และแก้ไขปัญหาต่างๆได้ และการวางแผนกระบวนการ สร้างสรรค์ในบทที่ 3 นั้นก็ช่วยให้ผู้สร้างสรรค์มีการคิด การวางแผนงานอย่างเป็นระบบระเบียบมากขึ้น มี การทำงานเป็นขั้นตอนทำให้สามารถที่จะพัฒนาผลงานในขั้นต่อไปได้ง่าย และมีความสะดวกรวดเร็วมาก ยิ่งขึ้น

บทที่ 4

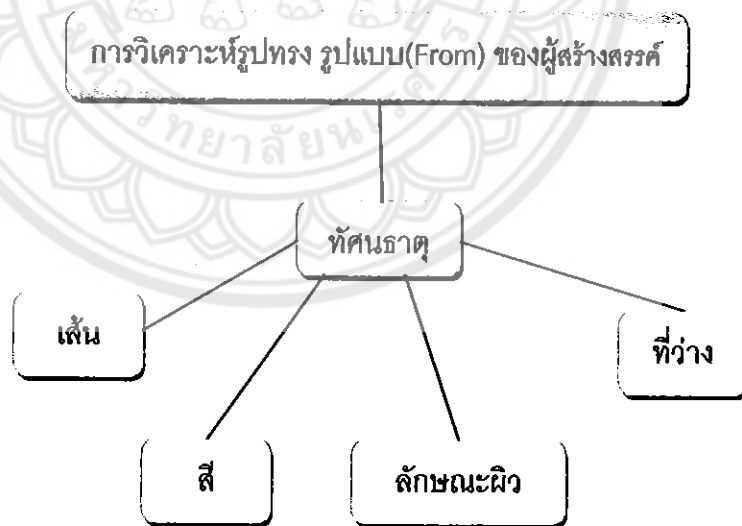
การรายงานผลและการวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะในผลงานศิลปนิพนธ์ชุด "ครอบครัวแห่งความสุข" นี้ ผู้สร้างสรรค์ได้วิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์โดยใช้หลักทัศนธาตุในการอธิบายผลงานศิลปนิพนธ์ และแสดงขั้นตอนกระบวนการ กลวิธีเย็บปักถักร้อย (Embroidery) ให้เห็นถึงคุณค่าด้าน สุนทรียภาพ ความงามจากเทคนิคเย็บปักถักร้อย สีผ้า สีเส้นด้าย โคมพรมที่ใช้ตั้งแต่ขั้นแรกตามลำดับ จนถึงสิ้นสุดการสร้างสรรคเป็นผลงานศิลปะอย่างครบถ้วนสมบูรณ์

สำหรับการวิเคราะห์วิจารณ์ผลงานการสร้างสรรคดังกล่าวนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดแนวทางหลักการ วิเคราะห์ โดยยึดกระบวนการของการสร้างสรรค์ศิลปะของชลูต นิม์เสมอ ที่กล่าวว่า กระบวนการสร้างสรรค์ มีจุดเริ่มต้น มีการพัฒนา และมีที่สิ้นสุด เป็นขั้นตอนสอดคล้องต่อเนื่องกัน (ชลูต นิม์เสมอ.2531:324) ซึ่งผู้ สรรค์สร้างสรรคได้มีการพัฒนา กำหนดขั้นตอนการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form)

การสร้างสรรคศิลปะนิพนธ์ชุด "จินตนาการจากโลกแห่งความฝันในวัยเด็ก" นั้นผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ทัศนธาตุ และกำหนดวิธีการเป็นภาพแผนผังดังต่อไปนี้



ภาพประกอบที่ 59 ภาพแผนผังการวิเคราะห์รูปทรง รูปแบบ (Form) ของผู้สร้างสรรค์

2. การวิเคราะห์เนื้อหา

- 2.1 เรื่อง แนวเรื่อง
- 2.2 เนื้อหาภายนอก
- 2.3 เนื้อหาภายใน

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1



ภาพประกอบที่ 60 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ ครอบครัวยุคแห่งความสุข หมายเลข 1

กลวิธี การเขียนปึกดำกร้อย ขนาด 100×70 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 1

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนาคาตุ

เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆ ของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป

เส้นโค้ง

เส้นโค้งนั้นถือเป็นส่วนสำคัญแก่ผลงานของผู้สร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะนุ่มนวล อ่อนโยน มีชีวิตชีวาและให้อารมณ์ความรู้สึกเคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกนำเส้นโค้งมาใช้ในผลงาน เช่น ผม ใบไม้ ดอกไม้

เส้นตั้ง

ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้ง เป็นจุดเด่นให้แก่ผลงาน ซึ่งได้แก่ คนในครอบครัว เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะ มั่นคงแข็งแรง สง่า จึงทำให้ ผลงานมีความโดดเด่น



เส้นเฉียง

เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยง แสดงออกถึงความมีชีวิต ความกระตือรือร้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยัง แสดงออกถึงความขัดแย้ง และความไม่มั่นคงอีกด้วย

เส้นนอน

เส้นนอนเป็นเส้นที่แสดงออกถึงความสงบ ผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรค์เลยนำมาใช้กับดอกไม้ กิ่งไม้ เพื่อสื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย

สี (Color) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นสีเป็นทัศนธาตุที่มีความสำคัญมาก เนื่องจากเป็นสิ่ง
ที่ถ่ายทอด อารมณ์ความรู้สึกของความสุข ความสดใส ที่ผู้สร้างสรรค์ต้องการจะสื่อถึงเรื่องราวของ
โลกแห่งจินตนาการ ความสุขที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวในศิลปนิพนธ์ชุด "ครอบครัวแห่งความสุข" ซึ่ง
ทำให้ผู้สร้างสรรค์ต้องคัด เลือกสีของวัสดุมาสร้างสรรค์ผลงานเป็นพิเศษ เพราะสีของวัสดุชนิดต่างๆ
เป็นสิ่งที่สามารถสื่อถ่ายทอด อารมณ์ได้จากการมองเห็นอย่างชัดเจน เช่นเดียวกับสีชนิดต่างๆบน
งานจิตรกรรม

ในผลงานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ผ้าหลากหลายชนิดโดยโทนสีผ้าที่เลือกใช้
นั้นคือสี โทนพาสเทล เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึงความสุข ความอบอุ่นภายใน
ครอบครัว เช่น สีชมพู สีฟ้า สี ม่วง สีเขียว สีเหลือง สีนํ้าตาลอ่อน เป็นต้น ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิด
ความรู้สึกสบายตา สดชื่น ให้ความรู้สึกอบอุ่น



ภาพประกอบที่ 62 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไป
ด้วยสีวรรณะเย็น 40 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 60 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริงจาก ธรรมชาติ เช่นการเลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นขนพูนุ่มแทนเส้นผมของคนในครอบครัว ใช้สีของเส้น ด้ายขนาดต่างๆปักเรียงกันเลียนแบบดอกไม้ เป็นต้น



ภาพประกอบที่ 63 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีขนาดต่างกัน และเว้นช่องอากาศไว้ทำให้ผลงานเกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึก เหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้ดูแล้วไม่อึดอัดจนเกินไป



ภาพประกอบที่ 64 แสดงแผนภาพวิเคราะห์ที่ว่าง

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

1. วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม
2. กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งานใช้กลวิธีเย็บปักถักร้อย เป็นงานปักที่ต้องใช้เทคนิค การวาดภาพเข้าช่วย ซึ่งการปักนั้นคล้ายกับการวาดภาพด้วยเข็ม ต้องใช้การฝึกฝน มองแสงเงาให้ได้เหมือน การภาพวาดด้วยดินสอ ผู้สร้างสรรค์จึงนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสมผสานตามความ เหมาะสมที่สุด เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้เกิดความสมบูรณ์ ทั้งในด้านรูปแบบ เนื้อหา และกระบวนการสร้างสรรค์

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

1. เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้าย ไหมพรม ผ้า ลูกปัด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดสรรค์หาวัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียงสอดคล้องกลมกลืนกัน เนื้องานอาจมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่าง กันแต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น

จุดทรงหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพ สื่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน

2. ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมดุล ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3. การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันของสีในภาพมีการใช้สีของผ้าทั้งโทนร้อนและโทนเย็น ทำให้เกิดความ สดใสภายในงาน และได้ใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลายโดย ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโค้งเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความอ่อนโยน ความมีชีวิตชีวา และใช้เส้นตั้งเป็นกรอบคร่าวจึงเกิดการขัดแย้งกันของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่น มีการขัดแย้งกันของขนาดสะตั้ง และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงานมีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่ยังคง เป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว และความน่าสนใจให้แก่ผลงาน เช่น พื้นผิวของ ผ้ากับไหมพรม พื้นผิวของลูกบิด เป็นต้น

4. การประสาน (Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่าง สมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำ ของรูปทรงดอกไม้ชนิดต่างๆให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของดอกไม้ พืชพรรณนานาชนิด เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบ ของส่วนต่างๆให้เกิด ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 1

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัว ความเพลิดเพลินใจที่ได้อยู่ร่วมกันในครอบครัว ในสถานที่ สิ่งของ ที่คุ้นเคย

2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความอบอุ่น ความสุขที่เกิดขึ้น ภายในครอบครัวเป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่แปลออกมาเป็นรูปทรง

2.3 เนื้อหาภายใน

1. เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มี คุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงต่างๆภายในงานต้องมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ ความสุขความอบอุ่นที่เกิดภายใน ครอบครัวแต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยไม่ว่าจะเป็นการออกแบบดอกไม้ ลักษณะ คนในครอบครัวเป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้นทำให้เกิด ลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2.เนื้อหาทางอารมณ์สะท้อนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้น
ได้ ความรัก ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัวออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ

การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2



ภาพประกอบที่ 66 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ ครอบครัวแห่งความสุข หมายเลข 2

กลวิธี การเย็บปักถักร้อย

ขนาด 180×100 เซนติเมตร

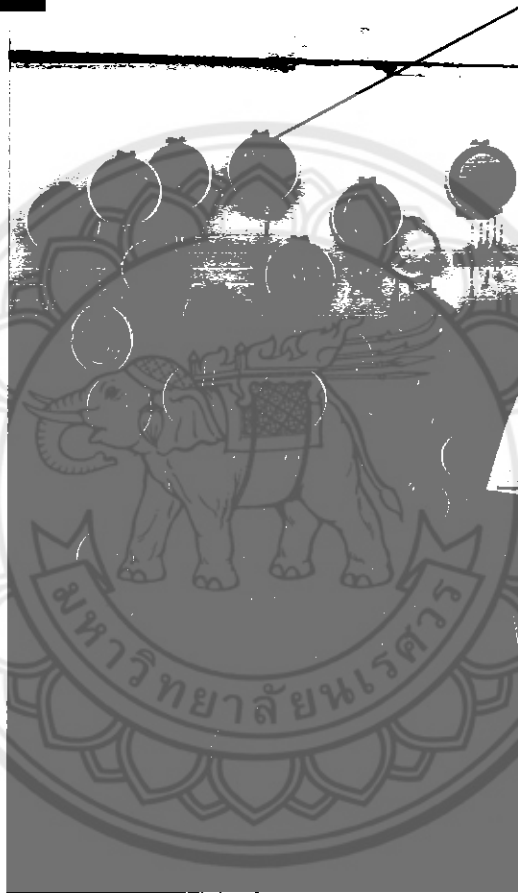
1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 1

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ
เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆ ของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์
ความรู้สึกที่ต่างกันไป ซึ่งในชั้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เส้นแนวนอนเป็นหลัก เพื่อแสดงถึง

สงบความนุ่มนวล ออบอุ้ม อ่อนโยน ภูมิชีวิตชีวา และใช้เส้นตรงเป็นแกนกลางในบางภาพที่ปัก เพื่อแสดงถึงความมั่นคง รวมถึงใช้เส้นโค้งและเฉียงแสดงถึงความขัดแย้งในงานบ้างเล็กน้อย



เส้นโค้ง

เส้นโค้งนั้นถือเป็นส่วนสำคัญแก่ผลงานของผู้สร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะนุ่มนวล อ่อนโยน มีชีวิตชีวา และให้อารมณ์ ความรู้สึกเคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรค์จึงเลือกนำเส้นโค้งมาใช้ในผลงาน เช่น ต้นไม้ คลื่นทะเล

เส้นตั้ง

ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้งเป็นจุดเด่นให้แก่ผลงานซึ่งได้แก่ คนในครอบครัว เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะมั่นคงแข็งแรง สง่า จึงทำให้ผลงานมีความโดดเด่น

เส้นเฉียง

เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยงแสดงออกถึงความมีชีวิต ความกระตือรือร้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยังแสดงออกถึงความขัดแย้ง และความไม่มั่นคงอีกด้วย

เส้นนอน

เส้นนอนเป็นเส้นที่แสดงออกถึงความสงบ ผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรค์เลยนำมาใช้กับดอกไม้ กิ่งไม้ เพื่อสื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกผ่อนคลาย

ภาพประกอบที่ 66 ภาพการวิเคราะห์เส้น

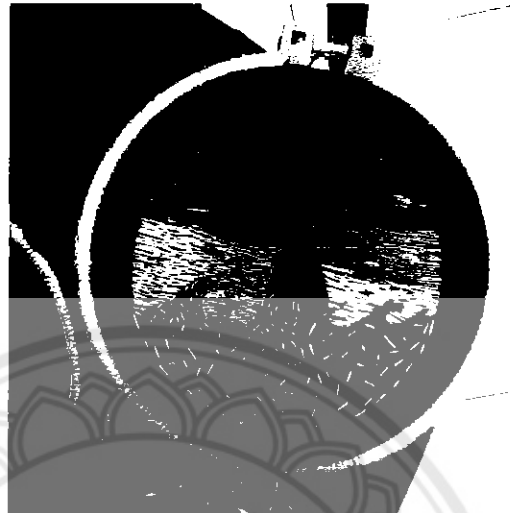
สี (Color)

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 2 ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ผ้าหลากหลายชนิดโดยโทนสีผ้าที่เลือกใช้นั้นคือสีฟ้า น้ำเงิน เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึง สถานที่คุ้นเคย คือทะเล ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัว เช่น สีชมพู สีฟ้า สี ม่วง สีเขียว สีนํ้าตาล เป็นต้น ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น ให้ความรู้สึกอบอุ่น



ภาพประกอบที่ 67 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยสีวรรณะเย็น 60 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 40 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริง จาก ธรรมชาติ เช่นการเลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นขนพูนุ่มแทนเส้นผมของคนใน ครอบครัว ใช้สีของเส้น ด้ายขนาดต่างๆปักเรียงกันเลียนแบบธรรมชาติ เช่น ทะเล เป็นต้น



ภาพประกอบที่ 68 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีขนาดต่างกัน และเว้นช่องอากาศไว้ทำให้ผลงานเกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึก เหมือนมี อากาศไหลผ่าน ทำให้ดูแล้วไม่อึดอัดจนเกินไป



ภาพประกอบที่ 69 แสดงแผนภาพวิเคราะห์ที่ว่าง

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

1. วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม
2. กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งานใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย โดยนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสม บ้างตามความเหมาะสมที่สุด เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้มีความสมบูรณ์ ทั้งในด้านเนื้อหา และด้านกระบวนการ

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

1. เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้าย ไหมพรม ผ้า ลูกบิด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดสรรค่าน้ำหนักที่มีลักษณะใกล้เคียงสอดคล้องกลมกลืนกัน เนื่องจากอาจมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่าง กันแต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าจะจะเป็นจุดเด่น จุดรองหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพ สีส่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน
2. ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมมูล ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ
3. การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันของสีในภาพมีการใช้สีของผ้าทั้งโทนร้อนและโทนเย็น ทำให้เกิดความ สดใสภายในงาน และได้ใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลายโดย ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโค้งเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความอ่อนโยน ความมีชีวิตชีวา และใช้เส้นตั้งเป็นคณในกรอบคร่าวจึงเกิดการขัดแย้งกันของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่น มีการขัดแย้งกันของขนาดสะตั้ง และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงานมีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่ยังคง เป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว และความน่าสนใจให้แก่ผลงาน เช่น พื้นผิวของผ้ากับไหมพรม พื้นผิวของลูกบิด เป็นต้น
4. การประสาน (Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่าง สมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำ ของรูปทรงของทะเลให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของคลื่นทะเล เพื่อให้ ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิด ความ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 2

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัว ความเพลิดเพลินใจที่ได้อยู่ร่วมกันในครอบครัว ในสถานที่ สิ่งของ ที่คุ้นเคย

2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความอบอุ่น ความสุขที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวเป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่เปลวออกมาเป็นรูปทรง

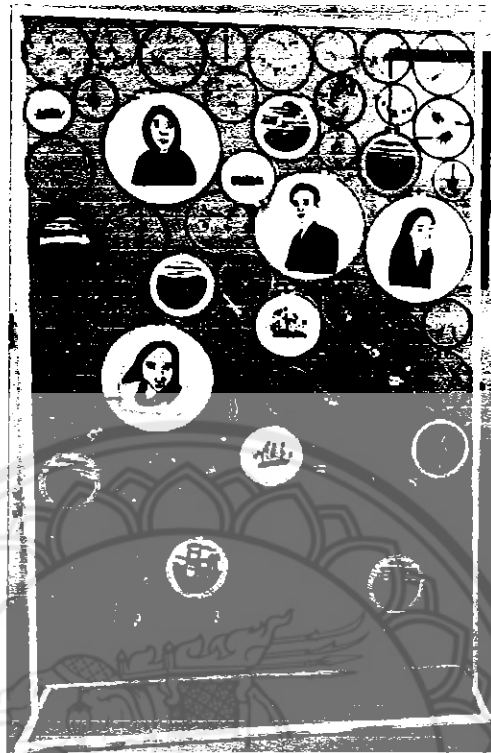
2.3 เนื้อหาภายใน

1. เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงต่างๆภายในงานต้องมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ ความสุขความอบอุ่นที่เกิดภายในครอบครัวแต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยไม่ว่าจะเป็นการออกแบบทะเล ลักษณะคนในครอบครัวเป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้นทำให้เกิดลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2. เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้น ได้ ความรัก ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัวออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ



การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3



ภาพประกอบที่ 70 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ ครอบครัวยุคแห่งความสุข หมายเลข 3

กลวิธี การเย็บปักถักร้อย

ขนาด 180×100 เซนติเมตร

1.การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 3

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆ ของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในชั้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เส้นแนวอนเป็นหลัก เหมือนชั้นที่ 2 เพื่อแสดงถึงสงบความนุ่มนวล อบอุ่น ช่อนโยน ดุมีชีวิตชีวา และใช้เส้นตรงเป็นแกนกลางในบางภาพที่ปัก เพื่อแสดงถึงความมั่นคง รวมถึงใช้เส้นโค้งและเฉียงแสดงถึงความขัดแย้งในงานบ้างเล็กน้อย

จุด (point)

ถือว่าเป็นส่วนประกอบที่เล็กที่สุด
ที่จะเริ่มต้น ไปสู่ส่วนอื่น ๆ จึงเป็น
จุดที่มีมวล (mass) และมีปริมาตร
ได้ด้วย จะมีขนาดเล็กหรือใหญ่ ก็
ได้ การใช้จุด ก็เพื่อบอกถึงความ
ต่อเนื่อง เชื่อมโยง การเน้นนำ
สายตา หรือจะใช้เน้น ให้เกิดความ
เด่น ขององค์ประกอบอื่น ๆ ก็ได้

เส้นนอน

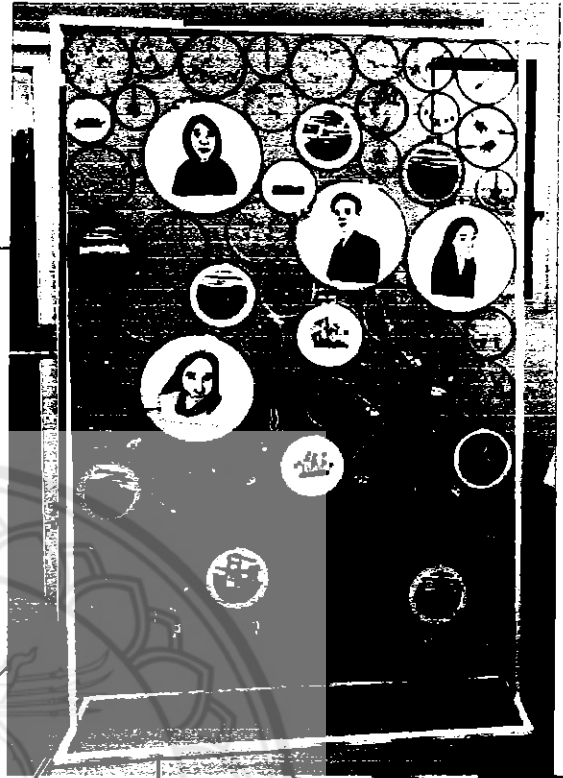
เส้นนอนเป็นเส้นที่
แสดงออกถึงความสงบ
ผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรค์
เลยนำมาใช้กับดอกไม้ กิ่ง
ไม้ เพื่อสื่อให้ผลงานเกิด
ความรู้สึกผ่อนคลาย

เส้นเฉียง

เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยง
แสดงออกถึงความมีชีวิต
ความกระตือรือร้น แต่ใน
ขณะเดียวกันก็ยัง
แสดงออกถึงความขัดแย้ง
และความไม่มั่นคงอีกด้วย

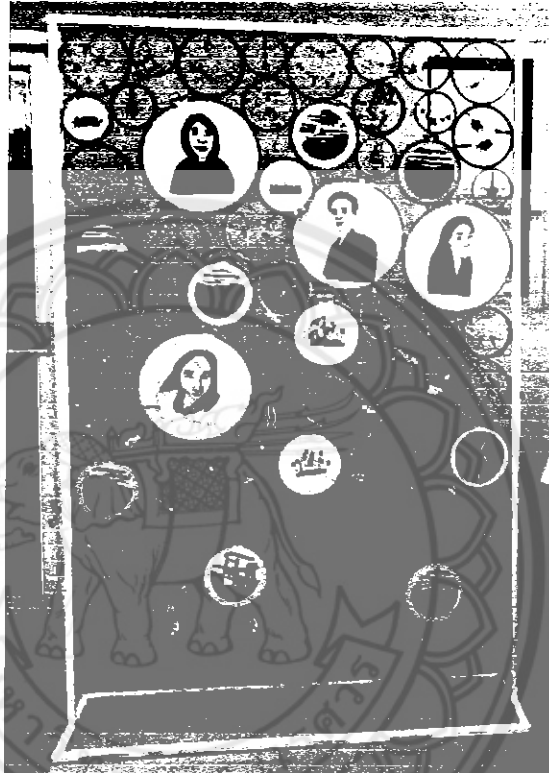
เส้นตั้ง

ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้ง
เป็นจุดเด่นให้แก่ผลงาน
ซึ่งได้ แก่ คนในครอบครัว
เนื่องจากเป็นเส้นที่มี
ลักษณะ มั่นคงแข็งแรง
สง่า จึงทำให้ ผลงานมี
ความโดดเด่น



สี (Color)

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ผ้าหลากหลายชนิดโดยโทนสีผ้าที่เลือกใช้นั้นคือสีพาสเทล เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึง สถานที่คุ้นเคย คือภูเขา ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัว เช่น สีชมพู สีฟ้า สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น ให้ความรู้สึกอบอุ่น



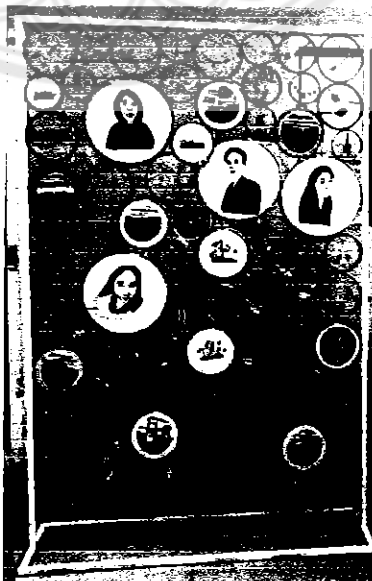
ภาพประกอบที่ 72 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยสีวรรณะเย็น 50 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 50 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริงจาก ธรรมชาติ เช่นการเลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นขนฟูนุ่มแทนปูยเมฆ ใช้สีของเส้นด้ายขนาดต่างๆปักเรียงกันเลียนแบบธรรมชาติ เช่น ท้องฟ้า ป่าเขา เป็นต้น



ภาพประกอบที่ 73 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีขนาดต่างกัน ทำให้เวลาจัดเรียงวัสดุเกิดช่องว่าง และในช่องว่างผู้สร้างสรรค์ได้นำลูกปัดไปร้อยเอาไว้ ทำให้ผลงานเกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึก เหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้ดูแล้วไม่อึดอัดจนเกินไป



ภาพประกอบที่ 74 แสดงแผนภาพวิเคราะห์ที่ว่าง

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

1. วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม
2. กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งานใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย โดยนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสม บ้างตามความเหมาะสมที่สุด เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้มีความสมบูรณ์ ทั้งในด้านเนื้อหา และด้านกระบวนการ

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

1. เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้าย ไหมพรม ผ้า ลูกบิด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดสรรค่านวัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียงสอดคล้องกลมกลืนกัน เนื่องจากอาจมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่าง กันแต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น จุดรองหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพ สื่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน

2. ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมดุล ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3. การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันของสีในภาพมีการใช้สีของผ้าทั้งโทนร้อนและโทนเย็น ทำให้เกิดความ สดใสมากภายในงาน และได้ใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลายโดย ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโค้งเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความอ่อนโยน ความมีชีวิตชีวา และใช้เส้นตั้งเป็นโครงสร้างข้างนอกและคนในครอบครัวจึงเกิดการขัดแย้งกันของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่นมีการขัดแย้งกันของขนาดสะดึง และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงานมีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่ยังคง เป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว และความน่าสนใจให้แก่ผลงาน เช่น พื้นผิวของผ้ากับไหมพรม พื้นผิวและชนิดของลูกบิด เป็นต้น

4. การประสาน (Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่าง สมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำ ของรูปทรงของวิวทิวทัศน์ให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของก้อนเมฆ เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิด ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 3

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัว ความเพลิดเพลินที่ได้อยู่ร่วมกันในครอบครัว ในสถานที่ สิ่งของ ที่คุ้นเคย

2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความอบอุ่น ความสุขที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวเป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่แปลออกมาเป็นรูปทรง

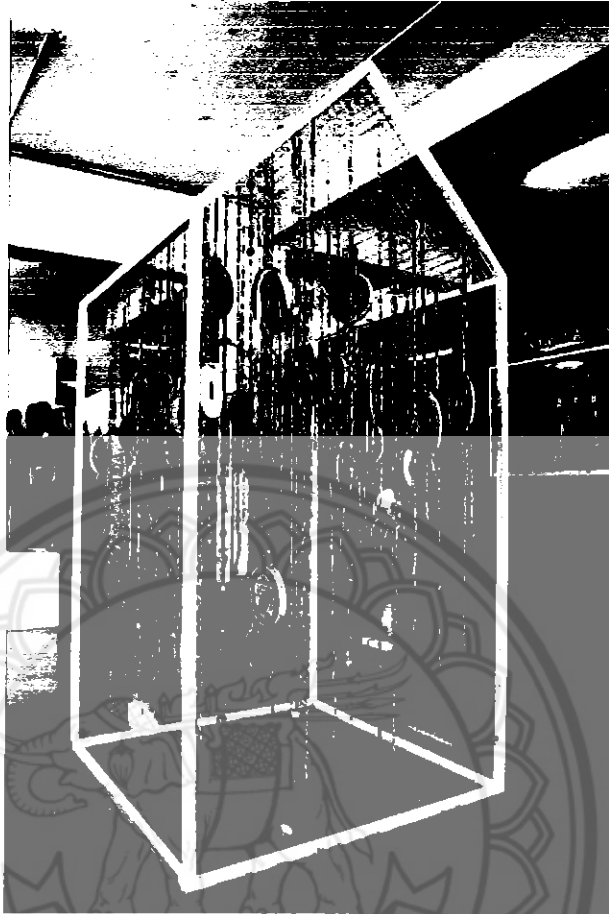
2.3 เนื้อหาภายใน

1. เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงต่างๆภายในงานต้องมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ ความสุขความอบอุ่นที่เกิดภายในครอบครัวแต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยไม่ว่าจะเป็นการออกแบบภูเขา ท้องฟ้า ลักษณะคนในครอบครัวเป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้นทำให้เกิดลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2. เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้ ความรัก ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัวออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ



การวิเคราะห์คุณค่าศิลปะผลงานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4



ภาพประกอบที่ 76 ภาพผลงานศิลปนิพนธ์จิตรกรรมสื่อผสมที่สมบูรณ์

ชื่อภาพ ครอบครัวยุคความสุข หมายเลข 4

กลวิธี การเย็บปักถักร้อย

ขนาด กว้าง 100 × 100 เซนติเมตร สูง 200 เซนติเมตร

1. การวิเคราะห์องค์ประกอบของศิลปะชั้นที่ 4

1.1 การวิเคราะห์รูปทรง

1.1.1 ทิศนธาตุ

เส้น (Line) เส้นเป็นส่วนประกอบของทัศนธาตุที่ผู้สร้างสรรค์นั้นได้นำมาสร้างสรรค์ผ่านผลงานศิลปะ เพื่อใช้แสดงอารมณ์ความรู้สึกโดยลักษณะต่างๆ ของเส้นแต่ละชนิด ที่เลือกนำมาใช้นั้นจะให้อารมณ์ความรู้สึกที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งในขั้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ยังคงใช้เส้นแนวนอนเป็นหลัก เหมือนขั้นที่ 2 เพื่อแสดงถึงสงบความนุ่มนวล อบอุ่น อ่อนโยน ภูมิชีวิตชีวา และใช้เส้นตรงเป็นแกนกลางในบางภาพที่ปัก เพื่อแสดงถึงความมั่นคง รวมถึงใช้เส้นโค้งและเฉียงแสดงถึงความขัดแย้งในงานบ้างเล็กน้อย

เส้นโค้ง

เส้นโค้งนั้นถือเป็นส่วนสำคัญ
แก่ผลงานของผู้สร้างสรรค์
เนื่องจากเป็นเส้นที่มีลักษณะ
นุ่มนวล อ่อนโยน มีชีวิตชีวา
และให้อารมณ์ ความรู้สึก
เคลื่อนไหว ผู้สร้างสรรค์จึง
เลือกนำเส้นโค้งมาใช้ใน
ผลงาน เช่น แก้วแจกัน
ดอกไม้

เส้นนอน

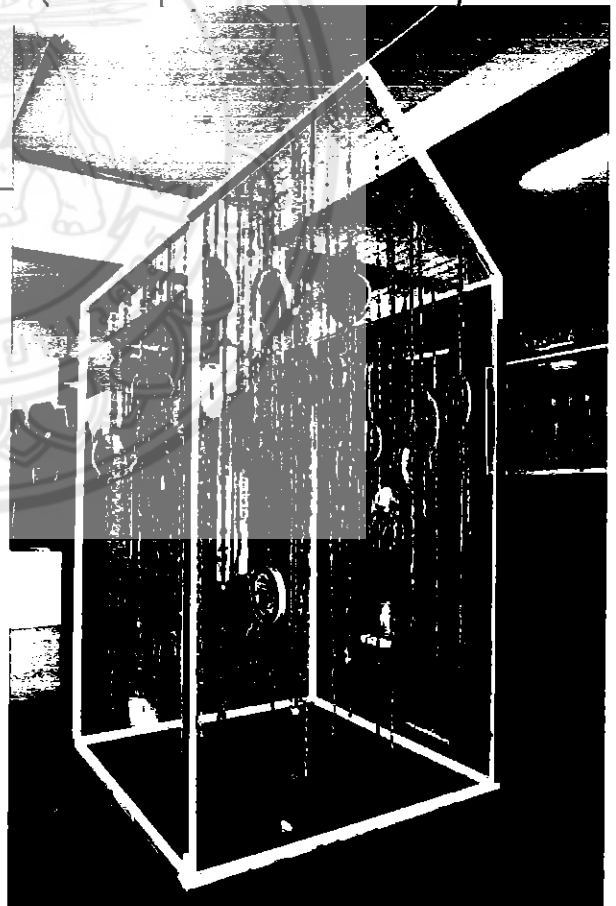
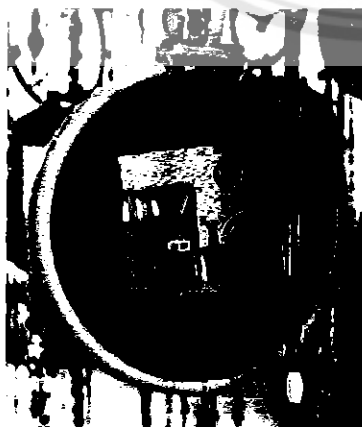
เส้นนอนเป็นเส้นที่
แสดงออกถึงความสงบ
ผ่อนคลาย ผู้สร้างสรรค์
เลยนำมาใช้กับดอกไม้ กิ่ง
ไม้ เพื่อสื่อให้ผลงานเกิด
ความรู้สึกผ่อนคลาย

เส้นเฉียง

เส้นเฉียงหรือเส้นทะแยง
แสดงออกถึงความมีชีวิต
ความกระตือรือร้น แต่ใน
ขณะเดียวกันก็ยัง
แสดงออกถึงความขัดแย้ง
และความไม่มั่นคงอีกด้วย

เส้นตั้ง

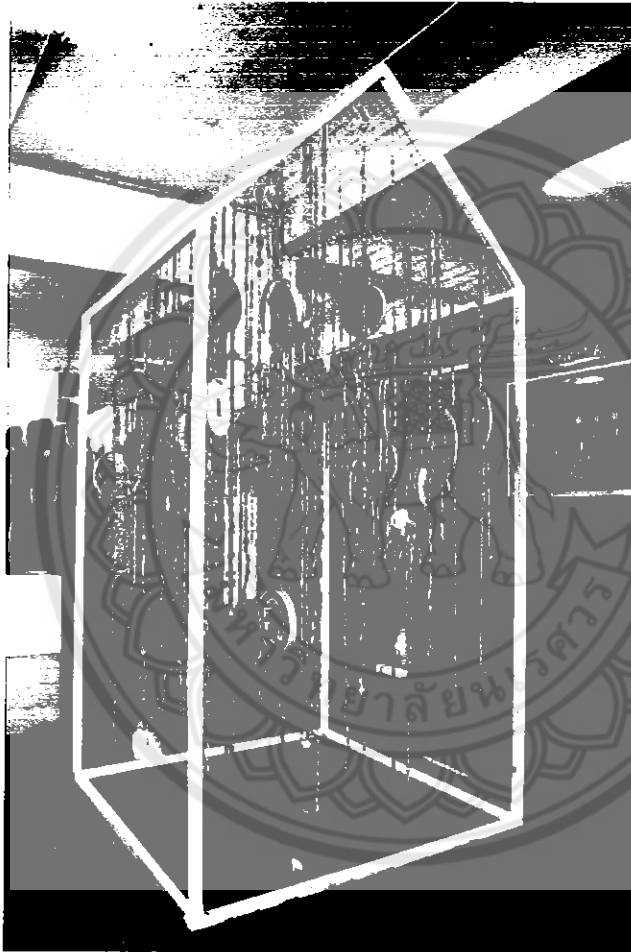
ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นตั้ง
เป็นจุดเด่นให้แก่ผลงาน
ซึ่งได้แก่ คนในครอบครัว
เนื่องจากเป็นเส้นที่มี
ลักษณะ มั่นคงแข็งแรง
สง่า จึงทำให้ ผลงานมี
ความโดดเด่น



ภาพประกอบที่ 76 ภาพการวิเคราะห์เส้น

สี (Color)

ในผลงานศิลปะนิพนธ์ชิ้นที่ 3 ผู้สร้างสรรค์ได้เลือกใช้ผ้าหลากหลายชนิดโดยโทนสีผ้าที่เลือกใช้นั้นคือสีพาสเทล เพื่อให้เข้ากับรูปแบบเนื้อหาที่ต้องการสื่อถึง สถานที่คุ้นเคย คือภูเขา ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัว เช่น สีชมพู สีฟ้า สีเขียว เป็นต้น ซึ่งเป็นโทนสีที่มองแล้วเกิดความรู้สึกสบายตา สดชื่น ให้ความรู้สึกอบอุ่น



ภาพประกอบที่ 77 แสดงภาพของโครงสร้างสีผ้าโดยรวมภายในผลงานสร้างสรรค์ ซึ่งประกอบไปด้วยสีวรรณะเย็น 50 เปอร์เซ็นต์ และสีวรรณะอุ่น 50 เปอร์เซ็นต์

ลักษณะพื้นผิว (Texture) ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้ลักษณะพื้นผิวของวัสดุเพื่อเลียนแบบของจริง จากธรรมชาติ เช่นการเลือกใช้ไหมพรมสีต่างๆ ที่มีลักษณะเป็นเงาๆ เพื่อนำมาปักผ้าไหม โขฟา ทำให้ ดูเป็นธรรมชาติมากขึ้น



ภาพประกอบที่ 77 ภาพแสดงลักษณะพื้นผิวโดยรวมในงานสร้างสรรค์

ที่ว่าง (Space) ในผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นที่ว่างเกิดจากการเลือกใช้วัสดุที่มีขนาดต่างกัน ทำให้เวลาจัดเรียงวัสดุเกิดช่องว่าง และในช่องว่างผู้สร้างสรรค์ได้นำลูกบิดไปร้อยเอาไว้ ทำให้ผลงาน เกิดเป็นมิติ มีระยะหน้า-หลัง มองดูแล้วเกิดความรู้สึก เหมือนมีอากาศไหลผ่าน ทำให้ดูแล้วไม่อึดอัด จนเกินไป



ภาพประกอบที่ 78 แสดงแผนภาพวิเคราะห์ที่ว่าง

1.1.2 ส่วนประกอบทางวัสดุ และวิธีการ

1. วัสดุ วัสดุและสีที่ใช้ในการสร้างรูปแบบคือ ผ้า เส้นด้าย ไหมพรม
2. กลวิธี วิธีการเฉพาะในการสร้างสรรค์งานใช้กลวิธีการเย็บปักถักร้อย โดยนำวัสดุอุปกรณ์เย็บปักถักร้อยแบบอื่นๆเข้ามาผสม บ้างตามความเหมาะสมที่สุด เพื่อใช้ในกระบวนการสร้างสรรค์ เพื่อให้ผลงานชุดนี้มีความสมบูรณ์ ทั้งในด้านเนื้อหา และด้านกระบวนการ

1.1.3 วิธีการสร้างเอกภาพของรูปทรง

1. เอกภาพ (Unity) ผู้สร้างสรรค์ได้นำเส้นด้าย ไหมพรม ผ้า ลูกบิด มาใช้วิธีการเย็บปักถักร้อยด้วยเทคนิคต่างๆมาจัดองค์ประกอบของศิลปะ จนทำให้เกิดเป็นเอกภาพ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และได้จัดสรรค้นหาวัสดุที่มีลักษณะใกล้เคียงสอดคล้องกลมกลืนกัน เนื่องจากอาจมีลักษณะพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่เมื่อมองแล้วสามารถไปในทางเดียวกันได้ รวมทั้งจัดองค์ประกอบให้มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกันโดยการจัดระเบียบของรูปทรงให้เชื่อมโยงกันทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นจุดเด่น จุดรองหรือส่วนประกอบอื่นๆ ผู้สร้างสรรค์จะใช้เส้นโค้งเชื่อมโยงเกี่ยวเนื่องกันเพื่อทำให้เกิด รูปทรง จังหวะ เนื้อหา และเกิดเป็นดุลยภาพ สื่ออารมณ์แห่งความสุข ความรู้สึกสนุกสนานภายในผลงาน

2. ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetry Balance) หรือ ความสมดุลแบบซ้ายขวาเหมือนกัน คือ การวางรูปทั้งสองข้างของแกนสมมาตร ทำให้เกิดจุดเด่นภายในภาพ

3. การขัดแย้ง มีการขัดแย้งกันของสีในภาพมีการใช้สีของผ้าทั้งโทนร้อนและโทนเย็น ทำให้เกิดความ สดใสภายในงาน และได้ใช้สีที่มีน้ำหนักอ่อนแก่ต่างกันทำให้ภาพเกิดมิติระยะใกล้ไกล มีการขัดแย้งของทิศทาง ในภาพมีการใช้เส้นลักษณะต่างๆที่ให้อารมณ์ความรู้สึกที่หลากหลายโดย ผู้สร้างสรรค์เลือกใช้เส้นโค้งเป็นส่วนใหญ่ เพราะต้องการให้ผลงานนั้นรู้สึกถึงความอ่อนโยน ความมีชีวิตชีวา และใช้เส้นตั้งเป็นโครงสร้างข้างนอกและคนในครอบครัวจึงเกิดการขัดแย้งกันของเส้น ทำให้ผลงานเกิดจุดเด่นมีการขัดแย้งกันของขนาดสะดึง และเพิ่มความน่าสนใจให้แก่ผลงานมีการขัดแย้งของลักษณะพื้นผิว ในภาพนั้นผู้สร้างสรรค์เลือกใช้วัสดุของพื้นผิวที่แตกต่างกัน แต่ยังคง เป็นวัสดุอุปกรณ์หมวดหมู่เย็บปักถักร้อยเหมือนเดิมเพื่อเพิ่มเอกลักษณ์เฉพาะตัว และความน่าสนใจให้แก่ผลงาน เช่น พื้นผิวของผ้ากับไหมพรม พื้นผิวและชนิดของลูกบิด เป็นต้น

4. การประสาน (Harmony) การประสานคือความกลมกลืน ทำให้สิ่งต่างๆ เข้ากันได้อย่างสมดุล ผู้สร้างสรรค์ได้ใช้การซ้ำ ของรูปทรงของวิวทิวทัศน์ให้ดูซับซ้อนและใช้เส้นโค้งของก้อนเมฆ เพื่อให้ผลงานเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหว จนเกิดการประสาน หรือการจัดระเบียบของส่วนต่างๆให้เกิด ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขึ้น

2. การวิเคราะห์เนื้อหา (Concept) ในผลงานชิ้นที่ 4

2.1 เรื่องราว (Subject) และแนวเรื่อง (Concept) ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัว ความเพลิดเพลินใจที่ได้อยู่ร่วมกันในครอบครัว ในสถานที่ สิ่งของ ที่คุ้นเคย

2.2 เนื้อหาภายนอก คือ ผลงานศิลปะที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับความอบอุ่น ความสุขที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวเป็นความหมายของเรื่อง แนวเรื่องและสัญลักษณ์ที่แปลออกมาเป็นรูปทรง

2.3 เนื้อหาภายใน

1. เนื้อหาทางพุทธิปัญญา (Intellectual Content) 70% ผลงานสร้างสรรค์ศิลปะนี้มีคุณลักษณะทางรูปแบบแสดงองค์ประกอบของศิลปะ ของรูปทรงต่างๆภายในงานต้องมีขั้นตอน มีระบบระเบียบ แม้ว่าเนื้อหาเรื่องราวจะนำเสนอด้านจินตนาการ ความสุขความอบอุ่นที่เกิดภายในครอบครัวแต่ผู้สร้างสรรค์ได้มีการวางแผนการทำงานด้วยไม่ว่าจะเป็นการออกแบบภูเขา ท้องฟ้า ลักษณะคนในครอบครัวเป็นต้น และการออกแบบตัดทอนรูปทรงจากความเป็นจริงในบางส่วนนั้นทำให้เกิดลายเส้นที่มีเอกลักษณ์ และยังเกิดความประสานกลมกลืนของทัศนธาตุที่ใช้อีกด้วย

2. เนื้อหาทางอารมณ์สะเทือนใจ (Emotion Content) 30 % ผลงานของผู้สร้างสรรค์นั้นได้ ความรัก ความสุข ความอบอุ่นภายในครอบครัวออกมาในรูปแบบของงานสร้างสรรค์ศิลปะ



บทที่ 5

บทสรุป

การศึกษาค้นคว้าการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ในชุด ครอบครัวยุคแห่งความสุข นั้น ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูล กระบวนการในการดำเนินงานทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิดทักษะ การเรียนรู้ และเข้าใจในกระบวนการสร้างสรรค์ รวมถึงกลวิธีการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ กลวิธีการทำงานเพื่อตอบสนองตามแนวความคิดของผู้สร้างสรรค์โดยนำจินตนาการสร้างสรรค์ และอิทธิพลต่างๆ มาถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบจิตรกรรมสื่อผสม (Mixed Media Art) และผลสำเร็จต่างๆ ที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานดังกล่าว เพื่อนำไปเป็นแนวความรู้สำหรับไปพัฒนาผลงานการสร้างสรรค์ศิลปะได้อย่างเป็นระบบในรูปแบบ เอกสารภาคศิลปนิพนธ์ ซึ่งได้บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่ผู้สร้างสรรค์ได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. เพื่อศึกษาค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปเนื้อหา ที่แสดงถึงความสำคัญของจินตนาการ ความอบอุ่นภายในครอบครัวผู้สร้างสรรค์ ซึ่งผู้สร้างสรรค์นั้นได้ค้นคว้า รวบรวม ข้อมูลด้านเนื้อหาจากทัศนคติที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็น เนื้อหาทางด้านอิทธิพล แนวคิด การนำความคิดจินตนาการมาเป็นพลังในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ และศึกษาบทความเกี่ยวกับครอบครัวต่างๆ ก่อนนำเนื้อหาวิเคราะห์และสรุปผลออกมา เป็นศิลปนิพนธ์ชุดนี้ ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงความอบอุ่นความสุขที่เกิดขึ้นภายในครอบครัวของผู้สร้างสรรค์เอง ที่มีความงามและ ใช้สีสันสดใสสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกสดชื่น เกิดความสุข ผ่อนคลาย โดยถ่ายทอดผลงานออกมาในรูปแบบ จิตรกรรมสื่อผสม โดยใช้การกลวิธีเย็บปักถักร้อย (Mixed Media Art/Embroidery) ลักษณะเป็นทั้งรูป ธรรม นามธรรม และคตินิยมในแนวรูปแบบนิยม (Formalism) ผสมผสานกับแนวรูปแบบความคิดหรือความหมายนิยม (Instrumentalism) โดยบูรณาการกันระหว่างศิลปะเป็นภาษาแห่งความงามกับแห่งศิลปะเป็นภาษาแห่งความคิด

2. เพื่อศึกษาค้นคว้าทดลองหาแนวทางการสร้างสรรค์ศิลปนิพนธ์ชุด จินตนาการจากโลกแห่งความฝัน ในวัยเด็กได้แสดงออกถึงเนื้อหาการนำเสนอผลงานจิตรกรรมสื่อผสมซึ่งใช้วัสดุที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน โดยผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาค้นคว้า ทดลองหาแนวทางการสร้างสรรค์เพื่อค้นหารูปแบบการทำงาน โดยการศึกษาหา ข้อมูลทางด้านรูปแบบจากหนังสือนิทาน วรรณกรรม และสื่ออินเตอร์เน็ต รวมทั้งหนังสือการจัดองค์ ประกอบศิลป์ ของชะลูด นิมเสมอ ส่วนทางด้านกระบวนการและกลวิธีนั้นผู้สร้างสรรค์ได้ฝึกฝนทักษะฝีมือ นำอิทธิพลจากศิลปินมาศึกษาและประยุกต์งานจิตรกรรมจนได้รูปแบบเทคนิคที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตน

3. เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และเข้าใจในกระบวนการการสร้างสรรค์ และตอบสนองความคิด ความรู้สึก แสดงออกถึงคุณค่าทางความงามในรูปแบบผลงานจิตรกรรมสื่อผสม กลวิธีเขียนปึกถักร้อย โดย การศึกษา ค้นคว้ากระบวนการในการสร้างสรรค์ภายใต้หัวข้อศิลปนิพนธ์ชุด ครอบครัวยุคแห่งความสุข นั้น ส่งผลให้ผู้สร้างสรรค์เกิดทักษะการเรียนรู้และเข้าใจต่อการทำงานสร้างสรรค์อย่างเป็นระบบที่มีการ วางแผนการ

ทำงานเป็นขั้นตอน เพื่อให้การสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์สำเร็จลุล่วงตามเป้าหมายและเป็นแนว ความรู้

สำหรับนำไปพัฒนาการ สร้างสรรค์ศิลปะต่อไป

อภิปรายผลการสร้างสรรค้งานศิลปนิพนธ์

อภิปรายผลการสร้างสรรค้งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 1

ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษาผลงานก่อนศิลปนิพนธ์และได้นำเทคนิค กลวิธีการต่างๆมา พัฒนา ต่อยอดเป็นผลงานศิลปนิพนธ์ชั้นที่ 1 โดยได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ให้ทดลองประยุกต์งาน ฝีมือเขียนปึก ถักร้อยเข้ากับงานจิตรกรรมและนำลูกปัดมาร้อย และจัดองค์ประกอบให้ดูน่าสนใจขึ้น

จากการศึกษาพัฒนางานครั้งนี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์ได้สร้างผลงานในรูปแบบแปลกใหม่ มีเอกลักษณ์ เฉพาะตนมากขึ้น

อภิปรายผลการสร้างสรรค้งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 2

ผู้สร้างสรรค์ได้นำรูปแบบผลงานชั้นที่ 1 มาพัฒนาเพิ่มเติม โดยครั้งนี้ได้รับคำแนะนำ จาก อาจารย์ให้ห้อยลูกปัดให้เยอะขึ้น และเรียงการจัดเรียงองค์ประกอบ ซึ่งทำให้ผลงานของผู้ สร้างสรรค์สื่ออารมณ์ได้มากขึ้น และมีความสมบูรณ์เพิ่มขึ้นด้วย

อภิปรายผลการสร้างสรรค้งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 3

ผู้สร้างสรรค์ได้นำกลวิธีเขียนปึกถักร้อยมาพัฒนา และได้คำแนะนำจากอาจารย์ว่า ให้ สามารถมองเห็นได้ 2 ด้าน ให้เห็นร่องรอยของการปัก และการทำโครงสร้างให้มั่นคงขึ้นโดยใช้การอี ออกเหล็กแทนการใช้ไม้มาทำโครงสร้าง โดยมีคำแนะนำจากอาจารย์คอยให้คำ ปรึกษาในเรื่องรูปแบบ ครั้งนี้ด้วย อภิปรายผลการสร้างสรรค้งาน

อภิปรายผลการสร้างสรรค้งานศิลปนิพนธ์ ชั้นที่ 4

ผู้สร้างสรรค์ได้รวบรวมข้อมูลและขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ทั้งหมดที่ผ่านมาทุก ชั้น มา ศึกษาและวิเคราะห์โดยรวมอีกครั้ง เพื่อพิจารณาในการสร้างสรรค์ผลงานออกมาเป็นผลงาน ชั้นที่ 4 อย่าง สมบูรณ์ที่สุด โดยยังคงเอกลักษณ์การเขียนปึกถักร้อยไว้ และการร้อยลูกปัดให้มากขึ้น และผู้สร้างสรรค์ยังให้จุดสำคัญเป็นเรื่องราวของการปักทำให้ต้องปักให้ละเอียดมากยิ่งขึ้นเพื่อความ

สมบูรณ์ที่สุด ส่วนในรูปแบบโครงสร้างนั้นผู้สร้างสรรค์ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาให้เป็น การช็อกเหล็กให้เป็นโครงบ้าน

จากการศึกษารวบรวมข้อมูลและการพัฒนาเหล่านี้ ทำให้ผู้สร้างสรรค์สามารถสร้างสรรค์ ผลงาน ศิลปนิพนธ์ชิ้นที่ 4 ได้สมบูรณ์ทั้งในเรื่องรูปแบบและกลวิธีการเย็บปักถักร้อย

สรุปผลการอภิปรายการสร้างสรรคงานศิลปนิพนธ์โดยรวม

ข้อดีจากการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์ได้ ศึกษาตามแนวทางขั้นตอนกระบวนการสร้างสรรค์ตามที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้เกิด กระบวนการศึกษา การเรียนรู้ เกิดการพัฒนาในการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการแก้ไข ปัญหาอุปสรรค ต่างๆได้อย่างมีความรอบคอบ ความเข้าใจ สามารถรับรู้ถึงปัญหาอุปสรรคและนำไป พัฒนาทักษะฝีมือได้ จน นำไปสู่การบันทึกผลการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะ ไว้อย่างเป็นระบบในภาค เอกสาร และสำหรับแนวทางใน การพัฒนาผลงานสร้างสรรค์ต่อไปในภายภาคหน้า ผู้สร้างสรรค์จะ พัฒนางานจิตรกรรมสื่อผสมนี้ให้มีความ ละเอียดมากขึ้น เนื้อหาสอดแทรกความตัวเองมากขึ้น เช่นการนำเรื่องราวที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาใช้ในผลงานเพื่อเพิ่มความเป็นเอกลักษณ์ให้แก่ผลงาน มี การใช้เทคนิคที่หลากหลาย และพัฒนาการทางด้านทักษะฝีมือสูงมากขึ้น

ข้อบกพร่องในการสร้างสรรค์

ผู้สร้างสรรค์คิดว่าสิ่งที่ผู้สร้างสรรค์ได้ศึกษา ค้นคว้า ทดลองนั้นล้วนแล้วแต่เกิดประโยชน์ ไม่ได้เกิดข้อ เสียใดๆ เนื่องจากเป็นประสบการณ์ที่ดี การทดลองผิดบ้าง ถูกบ้างทำให้ผู้สร้างสรรค์เกิด การเรียนรู้ใหม่ๆ และได้พบกลวิธีเฉพาะตัว แต่ผู้สร้างสรรค์นั้นยังคงขาดระยะเวลาในการทำงาน ผิดพลาดไปบ้างทำให้ผล งานศิลปนิพนธ์ในบางชิ้นนั้นยังไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ส่งผลให้ระยะเวลาไม่ พอ เกิดการเร่งรีบ และหักโหมจน เสียสุขภาพ ส่วนหนึ่งเป็นเพราะผู้สร้างสรรค์จัดการวางแผนตาราง งาน และเวลาได้ไม่ดีนัก

จากการทำงานศิลปนิพนธ์ ผู้สร้างสรรค์จึงหวังเป็นอย่างยิ่งว่าศิลปนิพนธ์ในชุดนี้จะเกิด ประโยชน์แก่ผู้ ที่สนใจในกระบวนการสร้างสรรค์ผลงานทางจิตรกรรมสื่อผสม กลวิธีเย็บปักถักร้อย และผู้ที่สนใจผลงานทาง ศิลปะทั้งหลาย ตลอดจนผู้ที่มีความสนใจทั่วไป ทั้งในด้านผลงานศิลปะ และภาคเอกสารหากผิดพลาด ประการใด ผู้สร้างสรรค์จะนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาผลงาน ต่อไปในอนาคต

บรรณานุกรม

บรรณานุกรมประเภทหนังสือ

- กำจร สุนพงษ์ศรี. (2556). หนังสือสุนทรียศาสตร์หลักปรัชญาศิลปะ ทฤษฎีทัศนศิลป์ ศิลปะวิจารณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จักรชัย อรรถปักษ์. (2550). องค์ประกอบศิลปะ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- นวล เปาโรหิตย์. (2536). ค้นหาตัวเอง. (พิมพ์ครั้งที่ 6), กรุงเทพฯ : แสงแดด.
- ประเสริฐ ศิลรัตน์. (2525). ความเข้าใจในศิลปะ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- สกนธ์ ภูงามดี. (2545). จิตรกรรมสร้างสรรค์ (พิมพ์ครั้งที่ 1) กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วาดศิลป์.
- อำนาจ เย็นสบาย. (2530-2531). ศิลปวิจารณ์. ฉบับที่ 8 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ : มติชน.
- อารี สุทธิพันธุ์. (2535) ศิลปนิยม. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

แหล่งอ้างอิงจากอินเทอร์เน็ต

- <https://blog.eduzones.com/winny/3619> เข้าถึงเมื่อ: 30 มกราคม 2561
- <http://www.trueplookpanya.com/new/asktrueplookpanya/questiondetail/> เข้าถึงเมื่อ: 5 กุมภาพันธ์ 2561
- <http://www.thaieditorial.com/ลักษณะครอบครัว> เข้าถึงเมื่อ: 2 มีนาคม 2561
- <https://www.doctor.or.th/article/detail/1771> เข้าถึงเมื่อ: 15 มีนาคม 2561